www.burmeseclassic.com

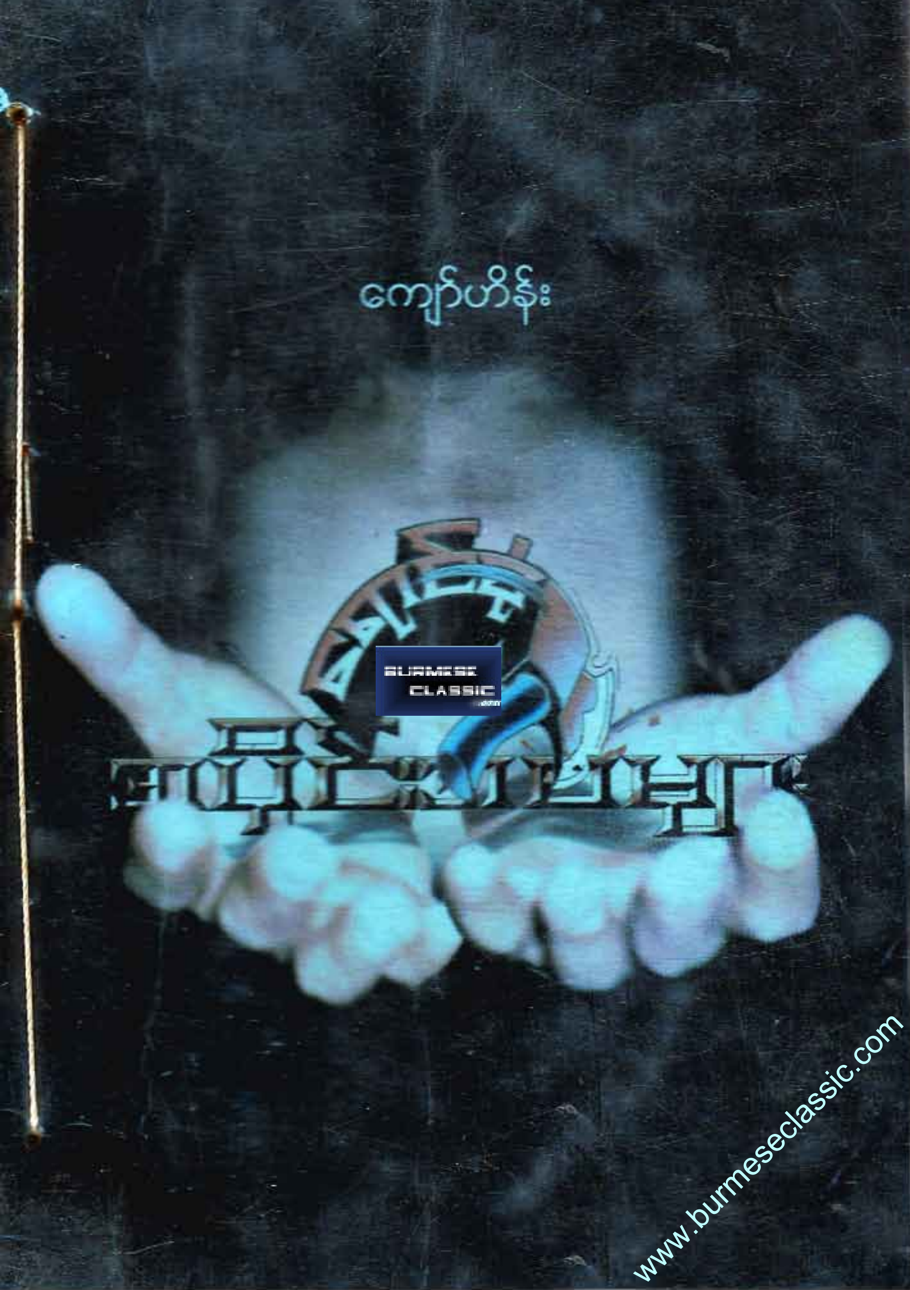

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၁၀၉၂/၂၀၀၁(၇)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၇၆၄/၂၀၀၁(၉)

ပုံနှိပ်ခြင်း
ပထမအကြိမ်
(ဒီဇင်ဘာလ၊ ၂၀၀၁)
အုပ်ရေ (၁၀၀၀)

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းဒီဇိုင်း
နေမင်းထိပ်ခေါင်

ကွန်ပြူတာ (Graphic)
ဉက္ကာမိုးမြင့်

အတွင်းကွန်ပြူတာစာစီ
JoyCCor

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းကာလာခွဲ
NEW DAY
Ph:201437

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ
ကိုဇော်မြင့်ဝင်း၊ ကာလာဇုန်ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် (၁၀၄-ဗီ)၊ ၃၁လမ်း (အထက်)
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ
ဦးတင့်လွင် (သော်ကစာပေ)
အမှတ် (၆၀၅)၊ သုဓမ္မာလမ်း၊ ၄ ရပ်ကွက်
မြောက်ဉက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

တန်ဖိုး
၄၅၀/-ကျပ်

ဆွေသဟာ စာအုပ်တိုက်
လမ်းနှင့် ၂၉ လမ်းထောင့် မန္တလေး။ ၂၃၁၊ ၂၃၃ စံပယ်ဦး(စထပ်)၊ ဗိုလ်ချုပ်ဈေး(အလယ်)၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၂၄၀၂၉၃

ကျွန်တော်စာတွေရေးကြည့်တာပါ။

ကျော်ဦဟိန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မာတိကာ

၉။	ရေ့ခင်ရုံအမှိုင်းအစများ		
၁၅။	ဆွန်ဒေါ်ဒ်အမေ ဒုတိယလှ ဒေါ်ရှိရှိ အသက် ၆၉ နှစ်	မပို့ဖြစ်	၁၉၈၂ ဧပြီ သင်္ကြန်အကြိုနေ့
၃၉။	----- အကြောင်း	မ ဟေဿီရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း	၁၉၈၄ အောက်တိုဘာလ
၅၉။	မြွာ	မ ဟေဿီရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း	၁၉၈၆ အောက်တိုဘာလ
၇၃။	မိုင်ရှင်တယ်သူလဲ။	စာပေလုပ်သားမဂ္ဂဇင်း	၁၉၈၇ ဇူလိုင်လ
၈၅။	သတ္တဝါကိုလက်ခံပါ		၁၉၈၈ ဇန်နဝါရီလ
၉၉။	မှန်ရှေ့မှာမှန်ချင်တယ်	မပို့ဖြစ်	၁၉၉၂ ဇွန်လ
၁၁၃။	ခဏနှင့်တွေ့ဆုံခြင်း	ပန်းဝေဿီမဂ္ဂဇင်း	၁၉၉၂ ဇွန်လ
၁၂၇။	ကျော်ဟိန်း တဲ့လား	Fashion Image	၁၉၉၈ ဒီဇင်ဘာလ
၁၃၇။	အရာတစ်ယောက်အလိုရှိသည်	မှဲ	၂၀၀၁ ဇွန်လ
၁၅၇။	သီချင်းတွေပဲ့ရင် သေနိုင်တယ် [illegible]		၂၀၀၁ ဇွန်လ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပိုင်းအစတွေဆိုလို့ ကွဲအက်လွင့်စင်ပြီး သုံးမရအောင် ပျက်စီးနေတဲ့ အပိုင်းအစမျိုး မဟုတ်ဖူးနော် . . .

တစ်စစီမှာ ဟန်ဘိုးတစ်ခုစီ၊ ဝေဒနာ တစ်ခုစီ၊ အရောင်တစ်ခုစီ . . .

ရောင်စုံအပိုင်းအစများ-မှ

စာ-၁၀

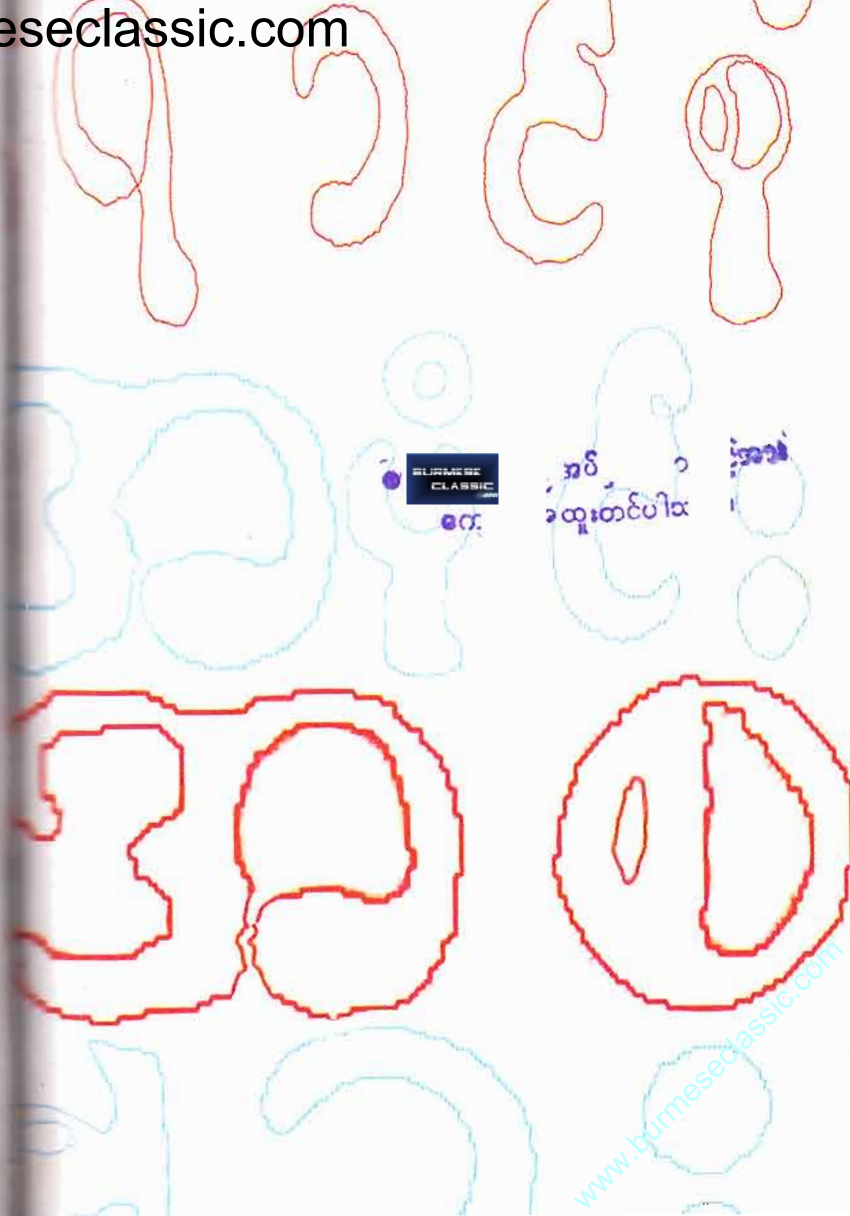

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောင်စုံအပိုင်းအစများ

ရောင်စုံအပိုင်းအစများ

တစ်ခုခုကို အကြာကြီး စိတ်မဝင်စားတတ်တာ ကျွန်တော့်မွေးရာပါ အကျင့်ပါပဲ။ စိတ်မငြိမ်ဘူးလို့ စွပ်စွဲရင်လည်း ကျွန်တော်က ငြင်းမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပြောင်းလဲနေတဲ့ အာရုံအသစ်တွေကို ကြိုက်တယ်။ ကျွန်တော်ဟာ လူဖြစ်နေလို့ ကြိုက်တာမျိုးလည်းပါတယ်။ လူဖြစ်နေတုန်း အာရုံမျိုးစုံ ခံစားကြည့်ချင်တာမျိုးလည်းပါတယ်။

ကောင်းကောင်း၊ မကောင်းကောင်း ခံစားကြည့်ချင်တယ်။ သကြားဟာ ချိုတဲ့အရသာရှိမှာ သေချာသလို၊ သံပုရာသီးဆိုရင် ချဉ်မှာသေချာတယ်။

ဆွေသဟာ စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တကယ်လို့ အလွန်ခါးတဲ့ ကြက်ဟင်းခါးသီးအရသာ ထဲမှာ ပြုတ်သီးမှုန့်ဖြူးပြီးစားကြည့်ရင် ဘာဖြစ်မလဲ။

မခံစားဖူးသေးတဲ့ ဝေဒနာအသစ်ကို ရမယ်ဆိုရင် အဲဒီရတဲ့နေရာမှာ ခဏနေပြီး နောက်ထပ်အလားတူ ဝေဒနာရှင်တွေ အဲဒီပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေသလား။ ရှိရင် သူတို့ရင်ဘတ်တွေထဲ ဝင်၊ စုံစမ်း၊ မေးမြန်း၊ အချိန်အတိုင်း အတာမရှိ၊ အဲဒီနေရာမှာ ကိုယ့်အိမ်လိုသဘောထားပြီး စောက်ချနေနေလိုက်တယ်။ ဘာမှ ထပ်ယူလို့မရတော့ဘူးဆို ရင်တော့ အားလုံးကို နှုတ်ဆက်၊ ကျောခိုင်း၊ နောက်တစ် နေရာထပ်ရှာ။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်ဘဝဟာ တစ်ခုတည်းမဟုတ် တော့ဘူး။ နေရာများစွာမှာ ဝေဒနာများစွာနဲ့ ဘဝများစွာဖြစ် ကုန်တော့တယ်။ ခံစားမှုနဲ့ပတ်သက်ရင်လည်း ကျွန်တော့် နှလုံးသားက စပယ်ရာအပိုတွေ ထွက်ထွက်လာတယ်။ အဲဒီလို နဲ့ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ အပိုင်းအစတွေ အများကြီးဖြစ်သွားတာ ပါပဲ။

အပိုင်းအစတွေဆိုလို့ ကွဲအက်လွင့်စင်ပြီး သုံးမရ အောင် ပျက်စီးနေတဲ့ အပိုင်းအစမျိုးမဟုတ်ဖူးနော်။

တစ်စစီမှာ တန်ဖိုးတစ်ခုစီ၊ ဝေဒနာတစ်ခုစီ၊ အရောင် တစ်ခုစီ။

ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ လွင့်စင်ထွက်လာတဲ့ အပိုင်း အစတွေထဲမှာ အဖြူရောင်ဇာတ်လမ်းတွေပါတယ်။ "အကြောင်း" ဆိုတာ အဖြူရောင်ဇာတ်လမ်းပဲ။ အဖြူရောင် ဟာ ရိုးသားတယ်၊ ရှင်းတယ်၊ ပွင့်လင်းတယ်လို့ အမိပ္ပါယ်ဖွင့် သတ်မှတ်တယ် ဆိုရင်ပေါ့။

ပိုင်ရှင်ဘယ်သူလဲတို့၊ ပြာတို့၊ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား၊ ဆိုတဲ့ အပိုင်းအစတွေကျတော့ ဘာအရောင်မျိုးသတ်မှတ်ပြီး သိမ်းထားရမလဲမသိဘူး။ ရုတ်တရက် လွင့်စင်ပြုတ်ကျသွားတဲ့ ဝေဒနာမျိုး။ အဲဒါတစ်စစီပြန်ကောက်ပြီး သိမ်းထားတဲ့ အပိုင်းအစမျိုးတွေဖြစ်နေတော့ အရောင်တစ်ခုခုတော့ သတ်မှတ်ထားသင့်တယ်။

လူသေအလောင်းတွေ၊ အရိုးတွေ၊ မီးလောင်တာတွေ ပါနေတော့ အသုဘအရောင်၊ နိမိတ်မကောင်းတဲ့အရောင်၊ အနက်ရောင်လို့ သတ်မှတ်မလား။

ကျွန်တော့ကို သတ်မှတ်ခိုင်းရင်တော့ အနက်ရောင် တောင်ပျော့သွားတယ်၊ မြင်တာတွေကို ထိခိုက်ပြီးရေးခဲ့တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အစစ်တွေဆိုတော့ စိတ်ကူးယဉ်ဇာတ်လမ်းတွေမဟုတ်ဘူး။ တကယ့်ကိုယ်တွေ့တွေ၊ ရက်စက်မှုတွေ၊ လူမဆန်မှုတွေ ပါနေတော့ အနက်လွန်ရောင်။ နက်လွန်းအားကြီးတော့ မှောင်သွားတဲ့အရောင်။ ပိန်းပိတ်မဲမှောင် ဘာမှမမြင်ရတော့တဲ့ အရောင်လို့ သတ်မှတ်ချင်တယ်။

ပန်းရောင်တို့၊ အပြာရောင်တို့ကို အချစ်လို့ တင်စားရင် တော့ "ဒုတိယလူ ဒေါ်ချိုချို အသက်(၆၉)နှစ်"ရဲ့ အချစ်ကို ခံစားကြည့်။ ပန်းရောင်တို့၊ အပြာရောင်တို့ကို သနားတယ်။ သူ့အချစ်က သာမန်ထက်လွန်နေတယ်။ အချစ်ရောင်လို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ အရောင်မှန်သမျှ အားလုံးကို ရောပြစ် ထားတာ။ ခရမ်းပြာ၊ ပန်းနုနီရဲရင့်အရောင်. . ကဲ အဲဒီအရောင် ကြားဖူးလား။

ကျော်ဟိန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော့်အမေ

ဒုတိယလူ

ဒေါ်ချိုချို

အသက် ၆၉ နှစ်

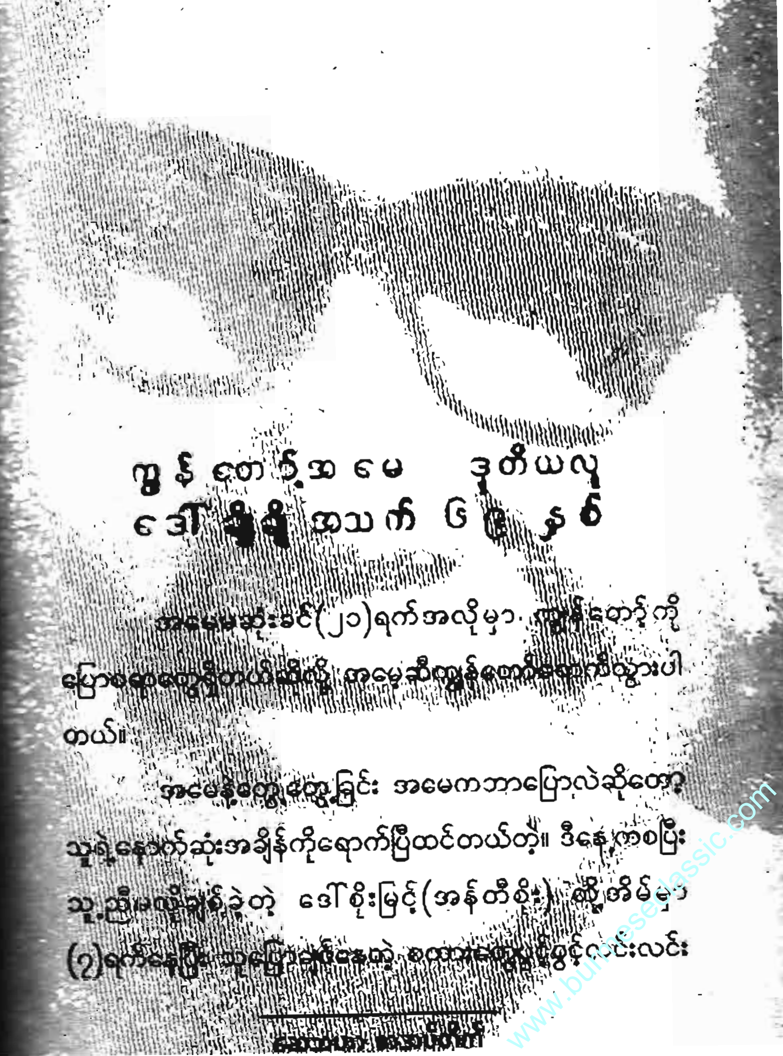

ကျွန်တော့်အမေ ဒုတိယလူ ဒေါ်ချိုချို အသက် ၆၉ နှစ်

အမေမဆုံးခင်(၂၀)ရက်အလိုမှာ ကျွန်တော့်ကို ပြောစရာတွေရှိတယ်ဆိုလို့ အမေ့ဆီကျွန်တော်ရောက်သွားပါတယ်။

အမေနဲ့တွေ့တွေ့ချင်း အမေကဘာပြောလဲဆိုတော့ သူ့ရဲ့နောက်ဆုံးအချိန်ကိုရောက်ပြီထင်တယ်တဲ့။ ဒီနေ့ကစပြီး သူ့ညီမလေးချစ်ခဲ့တဲ့ ဒေါ်စိုးမြင့်(အန်တီစိုး) တို့အိမ်မှာ (၇)ရက်နေပြီး သူပြောချင်နေတဲ့ စကားတွေကို ဖွင့်လင်းလင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောချင်တယ်တဲ့။ ဒုတိယ(၇)ရက်ကျရင် ကျွန်တော့် အိမ်မှာ နေပြီး သူပြောချင်နေတဲ့စကားတွေ အကုန်ပြောမယ်တဲ့။ နောက်ဆုံး(၇)ရက်ကိုတော့ သူ့အိမ်မှာ သူပြန်နေမယ်တဲ့၊ အဲဒါ စီစဉ်ပေးပါလို့ ကျွန်တော့်ကို တာဝန်ပေးတယ်။

[illegible] ကျွန်တော်ကြံဖြစ်စေရမယ်လို့ [illegible] လိုက်တယ်။

တစ်အိမ်(၇)ရက်နှုန်းနဲ့ အမေ့စိတ်ကြိုက်ခွဲ [illegible] အလှည့်ကျနေနေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်ကလည်း ဘာမှန်း မသိ အလုပ်ရှုပ်နေမိပါတယ်။

ကျွန်တော့်အိမ်မှာ [illegible] (၇) ရက်နေပြီးလို့ [illegible] သူ့အိမ်ပြန်တော့မယ်ပြောမှ ကျွန်တော့်အိမ်မှာ နေခဲ့တဲ့ (၇) ရက် [illegible] အမေပြောချင်တယ်ဆိုတဲ့စကားတွေ [illegible] နားမထောင်ဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုတာ သတိဝင်လာတယ်။ ကျွန်တော် [illegible] သိလိုက်သွားတယ်။

ပထမဆုံးလုပ်မိတာကတော့ ကျွန်တော့်လုပ်ဖော် [illegible] ရှင်တွေ ထုတ်လုပ်သူတွေကို အမေနဲ့ပတ်သက် [illegible] ပြောပြပြီး

အမေ့ နားမှာ ကျွန်တော်နေပေးလိုက်တယ်။

ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ အမေပြောချင်နေတဲ့ စကားတွေကို ကျွန်တော်နားထောင်ပေးသင့်သလို လူလောကထဲကထွက်သွားခါနီး အမေ့ [illegible] နားထောင်ဖို့လည်း ဗုဒ္ဓတရားတော်နဲ့ပတ်သက်တဲ့စကားတွေ ပြောပေးလိုက်ဖို့ လိုလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် [illegible] ပြောရမှန်းကျွန်တော်မသိဘူး ဖြစ်နေပါတယ်။

အမေသိသင့်တဲ့ သဘောတရားစကားမျိုးတွေ ပြောပြနိုင်မယ့် ဦးစိန်မြမောင်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို တာ [illegible] လမ်းကကိုးထပ်ကြီးဘုရားထဲမှာ အမြန်သွားရှာ [illegible] ကျိုးအကြောင်းပြောပြ [illegible] ပြောပြဆိုတာက အမေ့ရဲ့နောက်ဆုံးအချိန်မျိုးမှာ အမေ့အတွက် ကျွန်တော်ဘာလုပ်ပေးရင် အထိရောက်ဆုံးဖြစ်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိနေတယ်။ ဒါပေမယ့် အမေသိအောင် ကျွန်တော်မပြောတတ်ဘူး။ အဲဒါ ဦးစိန်မြမောင်က အမေသိအောင်ပြောပေးဖို့၊ မိခင်တစ်ယောက်ကို ထိရောက်တဲ့ ကျေးဇူးဆပ်မှုတစ်ခုပေးလိုက်ချင်လို့။

ဦးစိန်မြမောင်ကလည်း [illegible] လွယ်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အေးအေး" ဆိုပြီးတော့ တစ်ခါတည်းလိုက်ခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ရောက်တော့ အမေဟာ အဖေ့ကုတင်ပေါ်မှာ အိပ်နေတယ်။ ဒီမြင်ကွင်းဟာ ကျွန်တော်တို့မိသားစုအတွက် တော်တော်ထူးဆန်းနေပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အဖေ့ကုတင်ပေါ်မှာ အဖေဟာလွဲရင် [illegible] အမေဟာ အဖေ [illegible] ကျွန်တော်တို့ [illegible] အဖေ [illegible] ကြောက်ခဲ့ရပါတယ်။ အဖေဟာသူပြောချင်တဲ့ [illegible] ပြောပြီး သူ့ကိုပြန်ပြောစေတဲ့အခွင့်အရေးမျိုး ဘယ်သူ့ကိုမှ မပေးခဲ့ပါဘူး။

အဖေထိုင်တဲ့နေရာမှာ အဖေကလွဲရင် ဘယ်သူမှ မထိုင်ရပါဘူး။ အဖေ [illegible] အဖေထိုင်တဲ့ခုံ [illegible] ဆိုရင် ဘယ်သူမှ [illegible] မရှိပါဘူး။ အဖေရှိနေတဲ့နေရာမှာ [illegible] ဘယ်သူမှ [illegible] မလျှောက်ရဲပါဘူး။ [illegible] အဖေ [illegible] ကိုသွားရတယ်လို့ ကျွန်တော်တို့သိထားပါတယ်။

ခုတော့ အမေဟာ အဖေ့ကုတင်ပေါ်မှာ အိပ်နေလေ [illegible] အမေ့ဆီကို ဘယ်လိုရောက်လာ [illegible] ရှိသမျှ [illegible]

အမေနဲ့ဦးစိန်မြမောင်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးလိုက်တယ်။

လူသားတစ်ယောက်ဟာ လူလောကထဲက ပြန်ထွက်သွားခါနီးမှာ ဘာတွေကိုလုပ်သင့်တယ်၊ ဘာတွေကိုသိသင့်တယ်ဆိုတာတွေ ဦးစိန်မြမောင်က စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ပြောပါတယ်။ အမေ [illegible] နားထောင်ပါတယ်။

(၃) ရက်မြောက်တဲ့နေ့မှာ အမေကပေါ် [illegible] ပြီတဲ့၊ ဦးစိန်မြမောင်ပြောတာတွေ သူလုပ်ကြည့်ပါ [illegible] ပြီး ဦးစိန်မြမောင်နဲ့ ဆွေးနွေးမှုအစီအစဉ်ကို ရပ်[illegible]တယ်။

ကျွန်တော်ကလည်း ဟုတ်ကဲ့ဆိုပြီး ဦးစိန်မြမောင်ကို [illegible] အထပ်ထပ်အခါခါပြောပြီး ပြန်[illegible]တယ်။

ဦးစိန်မြမောင် [illegible] ကျင့်ကြံမှု [illegible] မြောက် [illegible] အတွက် သူ့စိတ်ထဲမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ သိမ်းထား [illegible] အာရုံတွေအကုန်လုံးကိုထုတ်ပြစ်မှ ဖြစ်မယ်လို့ ကျွန်တော့်ကိုပြောပါတယ်။

[illegible] နေတဲ့အာရုံတွေအားလုံးရှင်းမှ ဦးစိန်မြမောင် ပြော [illegible] [illegible] ရှိနေရင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်တစ်ခုထည့်လို့ရမှာမဟုတ်ဘူးတဲ့။

နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ကျော် မင်းတို့အဖေသီကရ မလားလို့ မိန်းမသားတစ်ယောက်အနေနဲ့ မျှော်လင့်ခဲ့တာတွေ၊ မပြော ဖြစ်ပဲသိမ်းထားခဲ့ရတာတွေကို ဖယ်ထုတ်ပြစ်လိုက်ရမှာ ကိုတော့ နှမြောတယ်သားရယ်တဲ့။

ကဲကြည့်ဦး ဒေါ်ချိုချို အသက် (၆၉) နှစ်ကြီးတစ်ယောက် ဆုံးခါနီး (၃) ရက်အလိုကျမှ တစ်သက်လုံးမပြောဖြစ်ခဲ့လို့ သိမ်းထားတဲ့စကားတွေအားလုံးကို အာရုံထဲကထုတ်ပြစ်တော့မယ်တဲ့။

မင်းအဖေရဲ့ ဒုတိယအိမ်ထောင်မှုက်ဖြစ်ခဲ့ရပေမယ့် အမေဟာမင်းအဖေရဲ့ ပထမလူပြန်ချင်ခဲ့တာဟာ အမေရဲ့ [illegible] တစ်ခုပါပဲ။ ဒါပေမယ့်အမေဟာ မင်းအဖေရဲ့ ပထမနေရာကိုမှချိန်ထိမရခဲ့ပါဘူးတွယ်။

ဟုတ်ပြီအမေ ကျွန်တော်ကလည်းအဲဒီအမေနဲ့ အဖေ့ အကြောင်းကို သိပ်သိချင်နေတာပါပဲ။ အမေဟာအဖေ့ရဲ့ ပထမနေရာကို ဘာကြောင့်မရခဲ့သလဲ။ အဲဒီပထမနေရာကို မရခဲ့ [illegible] နဲ့ အဖေ့နားမှာ ဘယ်လိုစိတ်မျိုးထားပြီးနေ ခဲ့သလဲ၊ မနေနိုင်ခဲ့သလဲ၊ နေလို့ရခဲ့သလဲ။ ပြောပါအမေ အပွင့်

[illegible] ဆုံးပြောပြပါ။

အမေ့ဘဝမှာ အမေ့အဖေဦးရွှေဇံဦးကလွဲရင် သူစိမ်း ယောက်ျားဆိုတာကို တစ်ခါမှ မပတ်သက်ခဲ့ဖူးဘူး။ ကျောင်းနေ [illegible] တွေချည်းနေတဲ့ကျောင်းမှာ ဘော်ဒါ [illegible] နှစ်မရှိဘူး။ [illegible] အိမ်ပြန်ရတာ။ အိမ်ရောက်ရင်လည်း ဘယ်မှသွားခွင့်မရဘူး။

ယောက်ျားဆိုတာတွေကို အိမ်ရှေ့ကဖြတ်သွားတဲ့ အချိန်လေးမှာသာ မြင်ဖူးတာပဲရှိတယ်။ အမေ့အဖေကထုတ် ပြန်ထားတဲ့ ဥပဒေ [illegible] အမေတို့မိသားစုရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုထုံး [illegible] ယောက်ျား [illegible] ယောက်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ [illegible] ဆိုတာ မရဖူးဘူး။ အမေ့အဖေ ဦးရွှေဇံ [illegible]

အမေ့အဖေဆုံးပြီးလို့ ရက်လည်တဲ့နေ့ အမေတို့အိမ် ကို ဒေါ်ထားဆိုတဲ့ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ရောက်လာတယ်။ အဲဒီဒေါ်ထားဆိုတာ မင်းတို့အဖေရဲ့ အမေ၊ မင်းတို့အဘွား ဖြစ်လာမယ့် မိန်းမကြီးပဲ၊ အဲဒီဒေါ်ထားနဲ့ အမေ့အမေနဲ့တို့ဟုံး [illegible] ဒေါ်ထားကြီး ပြန်ခါ

www.burmeseclassic.com

နီးမှာ အမေ့ကိုပြောတယ်။ ကျောင်းဆက်မနေနဲ့တော့တဲ့။ သူ့သားကိုယူရမယ်တဲ့။ တက္ကသိုလ်ကဘွဲ့ရရင် ဘာလုပ်မယ် ညာလုပ်မယ်ဆိုတဲ့ အမေ့စိတ်ကူးတွေအားလုံး အိမ်ရှေ့က ရွှံ့ဗွက်ထဲ လွှင့်ပစ်လိုက်ရတယ်သားရေ။

မင်းအဖေဟာ ပထမအိမ်ထောင်နဲ့ကွဲပြီး စိတ်ရောနေတယ်တဲ့။ အဲဒါကြောင့် ထိန်းသိမ်းပေးရမှာတဲ့။ အမေတို့လို ရိုးသားတဲ့လူမှုဖြစ်မှာတဲ့။ အသိုင်းအဝိုင်းမရှိတဲ့လူမှုဖြစ်မှာတဲ့။ အမေ့လိုပိုစိမ်းမှ စိတ်ချရမှာတဲ့။

ဒေါ်ထားရဲ့ချည်နှောင်ပြီးပြောဆိုမှုတွေဟာ အမေလုပ်လို့ကိုမရတော့ပါဘူး။ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ယူဖို့အတွက် သူတို့မျိုးရိုးပြောကြတဲ့စကားတွေဟာ အမေ့လိုမိန်းမတစ်ယောက်အတွက်တော့ အသစ်အဆန်းတွေချည်းပဲ သားရေ။

ဒါပေမယ့် စက်တင်ဘာ(၂၁)ရက်နေ့ကျရင် မင်းအဖေလာမယ်တဲ့။ အမေကကြိုရမယ်တဲ့။ စက်တင်ဘာ(၂၁)ရက်နေ့ဆိုတာ အမေ့မွေးနေ့။ အမေ့ဘဝအတွက် အမေယူရမယ့် ယောကျ်ားကို အမေ့မွေးနေ့မှာ အိမ်မကြိုရမယ်တဲ့။ တကယ်တော့ ဒီလိုဆိုင်မှုတွေဟာ မင်းအဖေနဲ့ အိမ်ထောင်

ပြုဖြစ်သွားအောင် ပံ့ပိုးမှုတွေဖြစ်စေခဲ့တယ်။ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ကို အဲဒီလိုတိုက်ဆိုင်မှုတွေနဲ့ လက်ထပ်ရမယ့် အမေ့ရင်ထဲဝင်ကြည့်။ ဘယ်လိုဖြစ်နေမလဲလို့။

အမေ့ဘဝမှာ မျှော်တယ်ဆိုတဲ့ ခံစားမှုဟာ အဲဒီစက်တင်ဘာ(၂၁)ရက်နေ့ အမေ့မွေးနေ့မှာ စတာပါပဲ။ မင်းတို့အဖေဟာ အမေတို့အိမ်ကိုလာမယ်တဲ့လေ။ မင်းတို့အဖေရဲ့ ဒုတိယမြောက်အိမ်ထောင်အဖြစ် ပေါင်းသင်းပေးရမှာတဲ့လေ။

မင်းအဖေဆိုတာက ဒေါ်ထားရဲ့တစ်ဦးတည်းသောသားတဲ့။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ပထမဆုံးသော ဘုရင်ခံဖြစ်တဲ့ ဆာဂျေအေမောင်ကြီးဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးရဲ့တူတော်တယ်တဲ့။ လက်ရှိ ခရိုင်မှူးဆိုတဲ့ ရာထူးရှိတစ်ယောက်တဲ့။ အသားကဖြူဖြူ ချောတယ်တဲ့။

ယူနီဖောင်းမှာနှစ်နှစ် တက်ဖူးတယ်တဲ့။ ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းကြီးတယ်တဲ့။ မျက်နှာဖြူတွေနဲ့ အလုပ်တွဲလုပ်နေတယ်ဆိုတော့ စည်းကမ်းအရမ်းကြီးတယ်တဲ့။

မင်းတို့အဖေကတော့ တကယ်ပါပဲ။ လူကိုမမြင်ဖူးသေးဘူး။ ဘာမှန်းကျောင်းသူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝရည်မှန်းချက်တွေကို ရပ်ပြစ်မယ့်တစ်ချက်လွှတ်အမိန့်တွေပေးပြီး ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်

www.burmeseclassic.com

အနိုင်ယူနိုင်စွမ်းရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါပဲ။ ဒီလိုယောကျ်ား မျိုးလောကမှာရှိနေတယ်ဆိုတာ အမေ့လိုအညတြ၊ ဘယ်လို လုပ်ပြီးသိနိုင်မှာလဲ ။ ဒီလိုအာဂယောကျ်ားကိုမှ အမေက ယူရမယ်တဲ့သားရေ။

အိမ်ထောင်မပြုရသေးတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ဆန္ဒတွေများလာရင်၊ အဲဒီတစ်ဘဝ (၂၈)နှစ် နေ့တွန်းကဆိုရင် အမေ့လေမနက်(၁)နာရီထဲက နိုးနေတယ် သိလား။ အမေ့ရဲ့လှုပ်လှုပ်ရှားရှားမငြိမ်မသက်ဖြစ်နေမှုများ အမေကိုယ်တိုင်အံ့ဩတယ်။ ဒါတွေဟာ အမေ့ဘဝထဲကို ပထမဆုံးအဝင်ခဲ့လိုက်တဲ့ မင်းအဖေရဲ့ လွှမ်းမိုးမှုပါပဲ။ ပထမ အိမ်ထောင်ကွဲပြီးသား ယောကျ်ားတစ်ယောက်နဲ့ အမေ အိမ်ထောင်ပြုရင် အမေသာလျှင် ပထမဖြစ်ရမယ်လို့ စိတ် [illegible] တစ်ခုလာစ်ယောကျ်ားမျိုးနဲ့ [illegible] ခဲ့ရတဲ့ အမေ့အတွက်ပြီးမှာ ဒုတိယလူအဖြစ်သာနေပေးဖို့လား။

အားလုံးကိုပြည့်စုံနေတဲ့မင်းအဖေဟာ ပထမ အိမ်ထောင်နဲ့ တရားဝင်ကွာရှင်းပြီး သာမန်ရပ်ကွက်ထဲက [illegible] သာရှိတဲ့ အမေ့လိုမိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ဆုံစည်း [illegible] ဟာ အမေ့ဘဝ ဒုတိယလူသာဖြစ်ဖို့လား။

မင်းအဖေလိုယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ လွှမ်းမိုးမှု အောက်မှာ နေဖို့အတွက် အမေဟာ ဒုတိယလူအဖြစ် သီးသန့် မွေးဖွားလာတာလား။

ယောကျ်ားဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရင်ခုန်တဲ့ခံစားမှု မျိုး မရှိခဲ့ဖူးတဲ့ အမေဟာ [illegible] မင်းတို့ အဖေနဲ့တွေ့ရင် ဘယ်လိုစကားမျိုးကိုစပြီးပြောရမလဲဆိုတာ အမေ့အတွက်အကြီးအကျယ်ဆုံးပြဿနာပါ။ ဘယ်လို [illegible] မျိုးနဲ့ ကြိုဆိုရမယ်ဆိုတာ အမေ့အတွက် အဖြေမထွက်ဘူး။

အတွေးပေါင်းစုံနဲ့ မင်းတို့အဖေကိုမျှော်နေတုန်း အမေတို့အိမ်ရှေ့ကို အပြာနုရောင် ချက်ပလက်ကားကြီး ရောက်လာတယ်။

မင်းတို့အဖေကိုတွေ့ရင် အိန္ဒြေမပျက်အောင် ဂရုထိုက်လေ့ကျင့်ထားတဲ့ကြားက ရှက်ရွံ့ရွံ့များဖြစ်သွား တဲ့ အမေ့ပုံစံဟာ ဦးဂျေမောင်စိန်ရဲ့ ပထမလူနေရာရအောင် ကြိုးစားဖို့အခက်အခဲတွေ အများကြီးရှိနိုင်တယ်ဆိုတာ မင်းတို့ အဖေကိုမတွေ့တည်းက သတိထားမိသွားတယ်။

တားတံခါးဖွင့်ပြီး ဆင်းလာတဲ့မင်းအဖေကိုကြည့်ရင်း သူ့ရဲ့ယောကျ်ားပီသမှု [illegible] ထားမှု၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်ယူမယ့်မိန်းမတစ်ယောက်ဆီကို ပိုင်စိုးပိုင်နင်းလှမ်းလာရဲတဲ့ မင်းအဖေရဲ့ ခြေလှမ်းတွေအောက်မှာ အမေ့အာရုံတွေ ပြားပြားဝပ်ခဲ့ရတော့တာပဲသားရေ။

အမေတို့နေတဲ့ ကြည့်မြင်တိုင်ဘုတာရုံနားက ရပ်ကွက်ထဲကို ဒီလိုကားမျိုး ဒီလိုအဆင့်မြင့်တဲ့ ပုံမျိုးနဲ့ လူမျိုး တစ်ခါမှ မလာဖူးတော့လေ။ ကြည့်ကြတာပေါ့ တစ်ရပ်ကွက်လုံး အံ့ဩဖြစ်ရပ်တွေဟာ အမေ့လိုမိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အသိဉာဏ် အားလုံးကို ထိမ်းဝိုက်ပြီးသားဖြစ်သွားစေတယ်သားရေ။

မင်းအဖေတို့မြင့်ပေမယ့် ဘာစကားကိုမှမပြောဖြစ်အောင် အမေ့အာရုံတွေအားလုံးရပ်နေခဲ့တယ်၊ ဒီလိုလူကြီးနဲ့ ငါ သူ့ရဲ့ဒုတိယအိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် ပေါင်းရတော့မှာပါလား၊ အဲဒီလူနဲ့တွေ့ခဲ့တဲ့ရင်ဟာ ခုထိမရပ်တော့ဘူး။

ပါပဲသားရေ၊ စဉ်းစားမနေပြန်နဲ့ ယောကျာ်းတစ်ယောက်ကို သေသေချာချာမကြည့်ဖူးခဲ့တဲ့ အမေ့လို မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ မင်းအဖေလိုလူစားမျိုးနဲ့ စက်တင်ဘာလ (၂၁)ရက်နေ့ အမေ့မွေးနေ့မှာ အဲဒီလိုနိမိတ်အသစ်တွေနဲ့ တွေ့ပြီးအိမ်ထောင်ကျခဲ့ကြတာပဲ။

အိမ်ထောင်ကျပြီးရင် မင်းအဖေကိုပြောမယ်လို့

စိတ်ကူးထားတဲ့စကားတွေဟာ မင်းအဖေကို ကြည့်နေရင်းနဲ့ မပြောရက်တော့ဘူးဖြစ်ဖြစ်သွားတာဟာ အကြိမ်ကြိမ်ပါပဲ။ တောင်းဆိုမှုတွေများတယ်ဆိုပြီး မင်းအဖေငြိုငြင်သွားမှာကို ကြောက်လို့မပြောဖြစ်တာပါ။ ပြီးတော့မင်းအဖေရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာ စိတ်ပျက်ခြင်း၊ စိတ်ညစ်ခြင်းဆိုတဲ့ အမူအရာတွေ မရှိစေချင်ဘူး။ သူ့မျက်နှာချောချောကြီးနဲ့ မလိုက်လို့။

အမေက အဲဒီလိုသဘောမျိုးတွေထားပေးပေမယ့် အမေနဲ့ မင်းအဖေဟာမရင်းနှီးကြပါဘူး။ မိဘတွေပေးစားလို့ လက်ခံလိုက်ရတဲ့ သဘောမျိုးပဲဖြစ်နေတယ်။ မင်းအဖေက အမေ့ကို သိပ်စကားမပြောဘူး။ မင်းတို့အဖေဘာမှ မပြောပေမယ့် အမေ့ကိုအိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် သဘောတူလက်ခံပေါင်းသင်းနေသားပဲလေလို့ စိတ်ထဲမှာဖြေလိုက်တယ်။

ပထမတွေ ဒုတိယတွေလည်းပြောမနေတော့ဘူး။ အမေ့နားမှာ သူရှိနေသားပဲဆိုပြီး (လူသာရှိတာ စိတ်တွေမရှိဘူးဆိုတာတော့ အမေနောက်မှသိတာ) လက်ထပ်ပြီးတဲ့နောက် ကလေးတွေချည်း ဆက်တိုက်မွေးနေရလို့ ပထမနေ့ရက်ကိုစ သေသေချာချာမပြောဖြစ်ခဲ့ပါဘူးသားရယ်။ အမေတို့ သားသမီး ရှစ်ယောက်မွေးတယ်။ အကြီးနှစ်ယောက်ကဆုံးသွား

www.burmeseclassic.com

တယ်။ အငယ်ဆုံးမမွေးပြီးတော့မင်းအဖေ အလုပ်ကပင်စင်ယူတယ်။ သားသမီးခြောက်ယောက်နဲ့ အမေတို့နှစ်ယောက်ဆိုတော့ မျါးစပ်ပေါက်အားလုံးရှစ်ပေါက် မင်းအဖေရဲ့ အငြိမ်းစားလစာနဲ့ မလောက်တော့ဘူး။ အဲဒီတော့ သူ့ညီမ ဝမ်းကွဲတစ်ယောက်ရဲ့ သင်္ဘောအားကုမ္ပဏီမှာ စာရင်းကိုင်ဝင်လုပ်တယ်။

သားသမီးခြောက်ယောက်လုံးရဲ့ ပညာသင်စရိတ်၊ အဝတ်အစားစရိတ်၊ နေ့စဉ်စားစရိတ်၊ အသုံးစရိတ်တွေကို အလျင်မှီအောင်ဖြေရှင်းနေရတာနဲ့ လင်မယားဘဝဟာ တာမှန်းမသိဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ ပြောသင့်တဲ့စကားတွေ မပြောဖြစ်ခဲ့ဘူး။ ရင်းရင်းနှီးနှီးမနေခဲ့ရဘူး။ အမေဟာ အဖေ့ရဲ့ ဒုတိယလူဖြစ်နေသလား၊ ပထမလူနေရာရောက်ပြီလား ဆိုတဲ့ မေးခွန်းမျိုးတွေ မေးချိန်မျှတ်နဲ့ မမေးဖြစ်ခဲ့ဘူးလားရော။

အဲဒီလိုမင်းအဖေနဲ့အမေတို့မိသားစု စားဝတ်နေရေးပြေလည်အောင် အနစ်နာခံပြီးလှုပ်ရှားနေတဲ့အချိန်မှာ အမေတို့အဆင်မပြေဖြစ်တာကို လာကြည့်တာဆိုပြီး မင်းအဖေရဲ့ ပထမအုပ်စုတွေအမေတို့အိမ်ကို ရောက်လာကြတယ်။ မင်းအဖေကလည်း မတာနဲ့တွက်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့

မတာနဲ့ကွက်တာလဲဆိုတာ ဒီနေ့ထိ အမေမသိဘူး။

ပထမအုပ်စုတွေ အမေတို့အိမ်ပေါ်တက်လာတဲ့အချိန်တွေမှာ အမေ့ရင်ထဲဘယ်လိုဖြစ်မလဲသားဝင်ကြည့်။ ဒုတိယအိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ်နဲ့ မင်းတို့အဖေဘေးနားမှာ တရားဝင်ရပ်နေပေမယ့် ပထမအုပ်စုရဲ့ ထည်းခံမှုတွေကြောင့် အမေ့ခြေထောက်တွေယိုင်နေတယ်။

သူတို့အောက်ဖို့ဖျော်ပေးတဲ့ကော်ဖီထဲမှာ သကြားထည့်ဖို့မေ့ဖူးတယ်။ သူတို့ကိုပေးခါနီး လက်ထဲက ဇွန်းလွတ်ကျသွားအောင် အိန္ဒြေတွေပျက်ဖူးတယ်။ သားသမီးတွေမငိုင်းရက်ဖူး၊ အမေပဲရှောက်ရှိမယ်ဆိုတဲ့ အမေ့ရင်ထဲဘာတွေလဲဆိုတာ မင်းအဖေက တစ်ချက်မမေးဘူး။ မေးရကောင်းမှန်းမသိတာလား၊ မမေးချင်တာလား၊ မေးဖို့မလိုဘူးထင်ထားတာလား။ အမေမသိဘူး။

ဒုတိယလူ ဒေါ်ချိုချိုနဲ့တရားဝင် အိမ်ထောင်ပြုပြီးတဲ့အချိန်မှာ ပထမလူဖက်က အုပ်စုဝင်တွေ အဲဒီလိုဝင်ထွက်သွားလာခြင်းကို ခွင့်ပြုသင့်တယ်လို့ ဒီဖက်ခေတ်အယူအဆမျိုးနဲ့ အမေ့ကို မတိုင်ပင်တွန်းပါနဲ့၊ မပြောင်းဖြပါနဲ့၊ ပထမအိမ်ထောင်က လူတွေနဲ့ ဒုတိယအိမ်ထောင်ဖက်လူတွေ အဆင်မပြေချက်မှ

www.burmeseclassic.com

မထားပဲ ရောရောနှောနှော ဝင်ထွက်သွားလာတဲ့ ယဉ်ကျေးမှု မျိုးအမေလက်မခံဘူး။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး။

အမေ့သဘောက ပထမအိမ်ထောင်ပျက်တဲ့ကိစ္စတွေ ဖြစ်ခဲ့ပြီးပြီပဲ၊ ဖြတ်လိုက်တော့။ မဖြတ်နိုင်ရင်တခြားတစ်နေရာမှာသွားတွေ့ကြ။ သူတို့သားသမီးကိစ္စတွေ ပြောချင်သလောက်ပြောဆိုကြ။

ဒီအိမ်ကိုတော့ ပထမအိမ်ထောင်ကိစ္စတွေယူမလာနဲ့။ အမေ့ကိုပဲ ပထမနေရာမှာထား၊ ဒီအချိန်မှာ မင်းအဖေရဲ့ ပထမလူဟာ အမေပဲဖြစ်ရမယ်။ ဒါပဲ။ ဒီအချိန်မှာ မင်းတို့အဖေကို အမေပဲပိုင်တယ်။ မင်းတို့အဖေနားမှာ အမေပဲရှိရမယ်။ ရှိသင့်တယ်။ ရှိနေချင်တယ်။

အဲဒီလိုစကားမျိုးတွေကို မနာလိုစိတ်အပြည့်ထည့်ပြီး လက်ရှိအိမ်ထောင်ဖက်မိန်းမတစ်ယောက်အနေနဲ့ တရားဝင်ပြောချင်တယ်။ မင်းတို့အဖေနားကို ဘယ်သူမှမလာရ မနေရ မကပ်ရ မကြည့်ရ စကားမပြောရ မချစ်ရ။

ဒါပေမယ့် အဲဒီစကားတွေမပြောဖြစ်ခဲ့ဘူး။ မင်းတို့အဖေမကြိုက်မှာစိုးလို့ ငြိုငြင်မှာစိုးလို့ မင်းတို့အဖေမျက်နှာချောချောကြီးပေါ်မှာ စိတ်ဆိုးတဲ့အမူအယာတွေ စိတ်ပျက်တဲ့

အရေးအကြောင်းတွေ မထင်စေချင်ဘူး။ မင်းတို့အဖေမျက်နှာနဲ့ မလိုက်လို့။

မအောင်မြင်ဘူးသားရေ။ အမေကဘာမှမပြောတော့ မင်းတို့အဖေက ဘာမှမသိဘူး။ အမေ့သဘောထားအမှန်ကို မသိတော့ ပထမအုပ်စုလာခြင်းကို မင်းတို့အဖေက မတားတော့ဘူး။ မတားတော့ပထမအုပ်စုက တောက်လျှောက်လာနေတော့တာပဲ။ ဒေါ်အမြင်မှာတော့ အမေ့သဘောထားကြီးတယ်တဲ့။ ဘယ်ကလာသဘောထားကြီးနိုင်မှာလဲ။ အမေ့ရင်ထဲ မီးလောင်နေတာပေါ့။ သူတို့ရောက်လာပြီဆိုရင် လူသတ်ချင်နေတဲ့စိတ်ရိုင်းတွေ အမေ့ရင်ထဲ ရောက်ရောက်လာတယ်။

မင်းတို့အဖေပျော်နေတာကို မြင်ရပြန်တော့ အမေ့ရင်ထဲငြိမ်းချမ်းတယ်။ ဒီလိုဆန့်ကျင်ဖက်ခံစားမှုတွေ ရင်ဘတ်သေတ္တာထဲထည့်ပြီး သိမ်းထားခဲ့တာဒီနေ့ထိပါပဲ။

အမေ့ဖက်ကမင်းတို့အဖေကို ပေးဆပ်ခဲ့တာ တစ်ခုစတာပဲသားရေ။ မင်းတို့အဖေတစ်မျက်နှာတည်းကို ကြည့်ခဲ့တဲ့ အမေ့သိတတ်မှုတွေနဲ့အတူ မင်းတို့အဖေက ပြန်ပေးမလားလို့ ကြိတ်ပြီးမျှော်လင့်ခဲ့တာတွေဟာ ခုချိန်ထိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာကိုမှ ပြန်မရခဲ့ပါဘူး၊ ပထမနေရာဆိုတာ ဘယ်နားမှာလဲ။

မရဘူးဆိုတာလည်း အမေမတောင်းခဲ့လို့ပါ၊

မတောင်းခဲ့တာကလည်း မတောင်းရဲလို့ပါ။

မတောင်းရဲလို့ဆိုတာကလည်း တောင်းလို့မပေးဘူး ဆိုရင် [illegible] သူ့ဖေးမှာပါလို့ [illegible] တဲ့ဟာ အမေ[illegible]လို့ ယူဆလိုက်ရပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ကျေနပ်ခဲ့ရတာပါသားရယ်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် မယားတစ်ယောက်အနေနဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောသင့်တယ်ဆိုပေမယ့် မင်းအဖေနားထောင်ပါ့မလားလို့ [illegible] မပြောတော့ပါ။ မင်းအဖေနားမထောင်ချင်တဲ့ [illegible] အမေပြောမိနေပါလားလို့ စိတ်[illegible]မိရင်လည်း [illegible] အဲဒါကြောင့်မပြောတော့လည်းပါတယ်။ ပြောမှသိတာမျိုးကလည်း မင်းအဖေ[illegible] မမိုက်ပါဘူး၊ ဒီလောက်ချစ်ပြနေတာ [illegible]ပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား။ ခုတော့လည်း အမေကျေနပ်ပါတယ်။ သူ့အိပ်တဲ့အိပ်ရာပေါ်မှာ သူ့ကိုပြောချင်တဲ့ စကားတွေမပြောနေတော့ သူ့ကိုပြောနေရသလိုပေါ့။

အမေပြောချင်တာတွေထဲက ပြောလို့ရသလောက် ပြောလိုက်ရတာ ကျေနပ်လို့ရပါပြီ။ အမေ့ကို ခွင့်လွှတ်ပေးဖို့ မင်းတို့အဖေလာရင်ပြောလိုက်။

အဲဒီနောက်ပိုင်း ဘယ်သူကိုမှ အမေစကားမပြောတော့ပါဘူး။ အမေကြည့်ရတာ ပေါ့ပါးသွားပုံရပါတယ်။ အမေ့ရင်ထဲမှာဘာမှမရှိတော့အောင် ရှင်းသွားလို့ ဦးစိန့်မြမောင်တိုက်တွန်းခဲ့တဲ့ စိတ်လေ့ကျင့်မှုတွေလုပ်ရ ရနေပြီလို့ ကျွန်တော်ယူဆလိုက်ပါတယ်။

အမေ့ကိုကြည့်ရတာ လုံးဝငြိမ်သက်နေပါပြီ။ (၂၀) ရက်ခွဲတမ်းထဲက တတိယအုပ်စု(၇)ရက်ပြည့်တဲ့နေ့မှာ အမေဆုံးပါတယ်။

၁၉၉၂ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ(၂၁)ရက် အမေ့အသက် (၆၉)နှစ်ပြည့်တဲ့နေ့ အမေ့မွေးနေ့မှာ အမေဆုံးသွားပါတယ်။

အမေဆုံးတော့ ကြံတောသင်္ချိုင်းထဲက အရိပ်ကောင်းတဲ့ သရက်ပင်အောက်မှာ အမေ့ခန္ဓာကိုယ်ကိုမြေမြှုပ်ပြီး အုတ်ဂူ တစ်ခုလုပ်ပေးလိုက်တယ်။

ကျွန်တော်က အမေချစ်တဲ့လူဆိုတော့ ကျွန်တော်သေရင် အမေ့နားမှာနေရအောင်ဆိုပြီး အမေ့ဘေး[illegible] မြေကွက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ကွက်ကိုပါ လေးဆယ့်ငါးကျပ်နဲ့ဝယ်ထားလိုက်တယ်။

ကျွန်တော်သေရင် အမေ့နားမှာပဲမြှုပ်ပေးဖို့ပါ တစ်ခါတည်းမှာထားတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မသေခင် ကျွန်တော့်အဖေဆုံးသွားလို့ ကျွန်တော်ဝယ်ထားတဲ့ အမေ့ဘေးနားကမြေကွက်ကို အဖေ့ပဲပေးလိုက်ရတယ်။ အမေ့အုတ်ဂူနားမှာ အဖေ့ကိုမြှုပ်ပေးလိုက်တယ်။ အဖေ့အုတ်ဂူကိုလည်း အမေ့အုတ်ဂူနဲ့ ဆင်တူလေးလုပ်ပေးလိုက်တယ်။

ကဲအမေရေ့ကျေနပ်တော့ ; . .

အမေ့အသက်ရှင်စဉ်က အဖေ့နားမှာစိတ်ရှိသလောက်မနေခဲ့ရတာတွေ ခုနေလို့ရသွားပြီ။ အမေမလာစေချင်တဲ့အဖေရဲ့ ပထမအုပ်စုဝင်တွေလည်း တစ်ယောက်မှမလာကြတော့ဘူး။

အဖေ့နားမှာ အမေတစ်ယောက်တည်း။

အဖေ့ကို အမေပြောချင်တာတွေပြောပေတော့။

အဖေ့ဆီကမရခဲ့တဲ့ အခွင့်အရေးတွေတောင်းပေတော့။

အဖေ့ဆီကလိုချင်ခဲ့တဲ့ ပထမလူနေရာယူပေတော့။

ကြံတောသချိုင်းထဲက အရိပ်ကောင်းသောသရက်ပင်အောက်မှာ အဖြူရောင်ဆင်တူအုတ်ဂူလေးနှစ်ခု. .

ဦးဂျေမောင်စိန်၊ အသက်(၈၇)နှစ်

၁၉၈၂ခုနှစ်၊

ဇန်နဝါရီလ (၂၂)ရက်နေ့တွင်ကွယ်လွန်သည်။

ဒုတိယလူ ဒေါ်ချိုချို အသက်([illegible])နှစ်

၁၉၇၅ခုနှစ်၊

စက်တင်ဘာလ(၂၁)ရက်နေ့တွင်ကွယ်လွန်သည်။

ကျော်ယိန်း

၁၉၈၂၊ဧပြီလ၊

သင်္ကြန်အကြိုနေ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးကြောင်း

ကျော်ဟိ

----ဦးကြော

ကျော်ဟိန်း

----ဦးကြောင်း

ကျော်ဟိန်း

--ဦးကြောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘကြောင်း

----ဘကြောင်း

ကျွန်တော့်ဘဝသက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့အဖြစ်အပျက်တွေနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပြောရရင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ ချောက်ချားခဲ့ဖူးတယ်။

- ပျော်ရွှင် ကြည်နူးစွာ ရယ်မောခဲ့ဖူးတယ်။
- ဆွတ်ပျံ့ ရီဝေစွာ လွမ်းဆွေးခဲ့ဖူးတယ်။
- သာယာငြိမ့်ချောစွာ တွေ့ရခဲ့ဖူးတယ်။
- မာကျည်း ကြေကွဲစွာ ငိုကြွေးခဲ့ဖူးတယ်။
- ဆုံးရှုံးနစ်နာစွာ စွန့်လွှတ်ခဲ့ဖူးတယ်။

ဆေးသဟာ စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမဲ့ဗျာ - ကိုသြဘာကြောင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့အဖြစ်ကတော့ တစ်မျိုးပဲ။ အဲဒီအဖြစ်အပျက်မျိုးကို ကျွန်တော့်ဘဝမှာ တခါမှ မခံစားဖူးဘူး။ တကယ်ပြောတာ။

ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် သတိမထားမိတာလား။

ကိုသြဘာကပဲ ကျွန်တော့်ကို နားမလည်နိုင်တာလား။ မသိတော့ဘူး။

ကိုသြဘာဆိုတာ တခြားမဟုတ်ဘူး။ ရုပ်ရှင်လောကက ရှုတင်မန်နေဂျာဗျာ။ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကား တစ်ကားရိုက်ရင် သူက အဲဒီဇာတ်ကားထဲမှာ ပါဝင်သရုပ်ဆောင်ကြမယ့် ပညာရှင်တွေ၊ စက်အဖွဲ့တွေ၊ နေ့စားအလုပ်သမားတွေအားလုံးနဲ့ ဇာတ်ကားထုတ်လုပ်သူပိုင်ရှင်ကြားမှာ ငွေရေး၊ ကြေးရေးကိစ္စရော၊ တခြားဟာဟီရကိစ္စတွေကိုပါ သဟာဇာတဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ရသူပါ။

ပြီးတော့ ဇာတ်ကားတစ်ကားရဲ့ လိုအပ်တဲ့ဇာတ်ဝင်ပစ္စည်းတွေကို ရှာဖွေပေးရတယ်။ သူ့အချိန်နှင့်သူရိုက်ဖြစ်အောင် စီစဉ်ရတယ်။ စသည်ဖြင့်ပေါ့။

အဲဒီ အလုပ်တွေဟာ သူ့တာဝန်။

ကျွန်တော်နှင့် ကိုသြဘာက "ပုဂံပြည်က အမြန်"ဆိုတဲ့ ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားရိုက်တော့မှ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တွေ့ဖူးကြတာ။

အဲဒီဇာတ်ကားရိုက်တဲ့ နေ့တိုင်း ကျွန်တော့်ကို လာကြိုတဲ့ကားနဲ့ ကိုသြဘာ အမြဲပါပါလာတယ်။ ကားလာပြီဆိုရင် ကျွန်တော်က အိမ်မှာလုပ်နေတဲ့ လုပ်လက်စအလုပ်တွေ အားလုံးကို ဖြတ်ထားခဲ့ပေါ့။

လုပ်လက်စ အလုပ်တွေဆိုတာက မနက်မိုးလင်းလို့ ကျွန်တော့် အသိစိတ်ထဲမှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတရားတွေ ကင်းရှင်းနေရင် ရုပ်ရှင်ရိုက်မသွားခင် ဘုရားရှိခိုး မေတ္တာပို့တတ်တယ်။

တကယ်လို့ ရင်ထဲမှာ မောဟတရားတွေ ရှုပ်ထွေးနေရင်တော့ ဘုရားမရှိခိုးသေးဘူး။ နံပါတ်နှစ် ခြံထဲမှာဆက်တင်ဆောက်နေကြတဲ့ နေ့စား လက်သမားတွေရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကို ထိုင်ကြည့်။

ဒါမှမဟုတ် ဖလင် တည်းဖြတ်ခန်းထဲ ဝင်ပြီး ညတုန်းက တဆက်ခဲ့တဲ့ ဖလင်ပိုင်းတွေကို ပြန်စိစစ်။

ဒါမှမဟုတ် ဝန်းချို့ရုံထဲမှာ ပန်းချီဆရာ မောင်ယက်ဦး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နဲ့ ရေးဆွဲနေသဲ ပန်းချီပိုစတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငြင်းကြခုန်ကြ။

ဒါမှမဟုတ် ဓါတ်ပုံကူးတဲ့မှောင်ခန်းထဲ ဝင်ပြီး ဓါတ်ပုံ ဆရာကိုမြင့်ကြည် ကူးနေတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေကြည့်၊ မသိတာမေး။

ဒါမှမဟုတ် အလုပ်ရုံထဲမှာ ပရိဘောဂ အချောထည်တွေ လုပ်နေတဲ့ တရုတ်လက်သမားအဟိန့်ဆီမှာ ရွှေဘော်ထိုးနည်းနဲ့ ပျဉ်ပြားစပ်တဲ့ နည်းပညာတွေ သင်။

အဲဒါတွေ တစ်ခုမှလုပ်ချင်တဲ့စိတ်မရှိရင်လည်း သစ်ပင်စိုက်၊ ကိုင်းဆက်ထားတဲ့ အပင်လေးတွေအမြစ်ထွက်မထွက်ကြည့်၊ နောက်ပြီး ကန္တာရအပင်တွေမျိုးထပ်ပွားစသည်ဖြင့် တစ်ခုခုပေါ့ဗျာ။

အဲဒီလို လုပ်နေဆဲ အလုပ်တွေကို ဖြတ်ထားခဲ့ပြီး အိမ်ထဲဝင် သီချင်းဖွင့်၊ ရိုက်ကွင်းကို ယူသွားရမည့် အဝတ်အစားတွေကို ပုဆိုးနဲ့ထုပ်၊ လာခေါ်တဲ့နောက်ဖွင့်ကားပေါ်တက်၊ ရိုက်ကွင်းသွား။

ရိုက်ကွင်းရောက်တော့ ဒါရိုက်တာနဲ့ညှိနှိုင်းဆွေးနွေးပြီး ကျွန်တော်က အမှုအရာလုပ်စရာရှိတာလုပ်။ ဒါရိုက်တာက ရိုက်စရာရှိတာရိုက်။ ပြီးတော့ အိမ်ပြန်လာ။ ဒါပဲပေါ့။

အဲဒီမှာ ကိုဩဘာ တစ်ယောက် ကျွန်တော့် အပေါ်

ဘဝင်မကျ ဖြစ်နေတာကဘာလဲဆိုတော့ ကျွန်တော့်ကိုသူက ရိုက်ကွင်းသွားဖို့လာခေါ်တဲ့ကားရဲ့ ရှေ့ခန်းမှာ ထိုင်စေချင်တယ်။ ကျွန်တော်က ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး။ ရှေ့မှာပဲထိုင်ထိုင်၊ နောက်မှာပဲ ထိုင်ထိုင် သွားချင်တဲ့နေရာကိုရောက်ရင် ပြီးရော ဆိုပြီး အလွယ်တကူ နောက်မှာပဲ ထိုင်လိုက်တော့တာပါ။

အဲ့ဒါကို ကိုဩဘာက မကြိုက်ချင်ဘူး။ ကျွန်တော်က မင်းသားဆိုတော့ ရှေ့ခန်းမှာပဲ ထိုင်ရမယ်တဲ့။

နောက်တစ်ခု ရှိသေးတယ်။

ရိုက်ကွင်းမှာ ထမင်းစားချိန်ရောက်လို့ ထမင်းစားကြပြီ ဆိုပါတော့၊ ထမင်းဆိုတာ မစားမဖြစ်လို့ စားနေရတာ။ စားပြီးလည်း ပြီးတာပဲလို့ နားလည်ထားတဲ့ ကျွန်တော်က ကိုဩဘာ ကျကျနနပြင်ပေးထားတဲ့ ထမင်းစားပွဲမှာ မစားမိဘူး။ ရိုက်ကွင်း တွေမှာ ထမင်းလိုက်ကျွေးတဲ့ အမေတွေ နားမှာပဲ ထိုင်ပြီး အဘွားကြီးနယ်ပေးတဲ့ ထမင်းကို စားလိုက်တယ်။

'မှန်အစစ်တွေမှာ စားပွဲကြီးနဲ့'

'ကျွိုယိုကြီးမှာ အသက်ကြီးတဲ့ ပညာသည်တွေက

www.burmeseclassic.com

ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ ဖင်ထိုင်ခုံလေး ဖင်ခုပြီး ထိုင်စားနေကြတာ။ တချို့များ ခုံတောင်မပါဘူး။ စီးတဲ့ဖိနပ်ကို ခုထိုင်တာ။

'ကျွန်တော်က စားပွဲနဲ့ကုလားထိုင်နဲ့ဆိုတော့ ကောင်းမလားဗျာ။ စဉ်းစားကြည့်ပါဦး'

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူပြင်ပေးတဲ့ ထမင်းစားပွဲမှာ ကျွန်တော် မစားတာကိုတော့ ကိုဩဘာက လုံးဝမကြိုက်ဘူး ခင်ဗျ။

နောက်ဆုံးတစ်ခုက ကျွန်တော့် ပုဆိုးထုပ်ကြီးကိစ္စပဲ။

အဲဒီကိစ္စကိုတော့ ကိုဩဘာက ကျွန်တော့်ကို မကျေနပ်ကြောင်း ပါးစပ်ကကို အတိအလင်း ထုတ်ပြောခဲ့ပါတယ်။

"ခင်ဗျားကလည်းဗျာ မင်းသားလုပ်နေပြီး ပုဆိုးထုပ်ကြီးနဲ့ မနိပ်ပါဘူး။ သားရေ သေတ္တာတစ်လုံး ဘယ်လောက်ပေးရမှာမို့လို့လဲ" တဲ့။

အင်း. . ခက်တယ်ဗျာ။ ပြဿနာမဟုတ်တာတွေကို ရှင်းနေရတာနဲ့ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ညစ်တယ်။ ကျွန်တော်က လုပ်စရာရှိတဲ့ အလုပ်တွေပဲ လက်တွေ့လုပ်ချင်နေတဲ့လူ။

"ကဲဗျာ. . ဒီလောက်ဖြစ်လှတာ ကျွန်တော်မေးမယ်၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အရည်အချင်းကို တိုင်းတာတဲ့ နေရာမှာ

အဲဒီသားရေ သေတ္တာကြီးက အဓိကကျပါသလား"

"အဝတ်အစားတွေ သူ့ဟာသူ ပုဆိုးနဲ့ထုပ်ပြီး ချောင်ထဲမှာ ထားတာပဲဟာ ဘယ်သူမြင်တာမှတ်လို့"

"သားရေသေတ္တာကြီးနဲ့ဆို သူ့နိုးက သွားရည်ကျနေဦးမှာ"

"ဖွ. . မစော်လို့များ နိုင်ငံခြားကို ပညာတော်သင်အဖြစ်နဲ့ သွားရတဲ့အခါကျတော့လည်း ယောပုဆိုးနဲ့ ခေါင်းပေါင်းဆောင်းပြီး လေယာဉ်ပျံပေါ်ကို စတိုင်နဲ့ တက်သွားရုံပဲပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား"

ခုဟာမှာ မလိုပါဘူးဗျာ။

ရုပ်ရှင်လောက ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲမှာ မြင်နေကျလူတွေရဲ့ မျက်နှာတွေပဲ၊ အမြဲလိုလို မြင်နေရတဲ့ဥစ္စာ။ ပုဆိုးထုပ်ပဲ ကောင်းပါတယ်။

တကယ်လို့ ပရိသတ်ကြားထဲမှာ ကားရိုက်လို့ ပရိသတ်တွေက လာကြည့်ရင်လည်း သရုပ်ဆောင်တွေရဲ့ အမူအရာကိုပဲ အဓိကထားပြီး ကြည့်မှာပါ။

တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့လေ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အပြုအမူ၊ အပြောအဆို၊ အနေအထိုင်တွေက လာကြည့်တဲ့ ပြည်သူလူထု

www.burmeseclassic.com

ကို ဇာတ်ကားသလိုဖြစ်နေရင်တော့ ကျွန်တော့်အပြစ်ပေါ့။

ဟ. . . နေဦးဗျ။ ကျွန်တော်ပြောချင်တာတွေ ဘေးရောက်ကုန်ပြီ။

အဲ. . အဲဒီလိုနဲ့ပေါ့ဗျာ။

'ပုဂံပြည်က အပြန်'ဇာတ်ကားကို ရန်ကုန်မှာ ရိုက်ပြီးလို့ ကျန်တဲ့ဇာတ်ဝင်ခန်းတွေရိုက်ဖို့ ပုဂံကို ခရီးထွက်ရတယ်ဆိုပါတော့။

ခရီးသွားခါနီးမှာ ကိုဩဘာက ကျွန်တော့်အတွက် လေယာဉ်ပျံလက်မှတ် လာပေးတယ်။

သူ့အနေနဲ့ ရှုတင်မန်နေဂျာဆိုတော့ ထုတ်လုပ်သူပိုင်ရှင်အဖွဲ့ရယ်၊ ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ရယ်၊ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းသရုပ်ဆောင်တဲ့ ပညာရှင်အဖွဲ့ရယ်၊ စက်အဖွဲ့သားတွေရယ်၊ ပြီးတော့. . ကျွန်တော် ပုဂံရောက်ရင် ဟိုမှာ စားရေး၊ သောက်ရေးကိစ္စတွေရယ်၊ အစစအရာရာ စီစဉ်ပေးဖို့ တာဝန်ရှိတယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ထက် ငါးရက်လောက် ကြိုထွက်သွားတယ်။

ကျွန်တော်လည်း နက်ဖြန်ခါလို့ ခရီးထွက်မယ်ဆိုဒီနေ့လို့ညကျမှ နယ်မှာရိုက်ရမယ့် ဇာတ်ဝင်ခန်း အဝတ်အစားတွေ၊ လိုအပ်တဲ့ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း ထည့်နေတုန်း. .

"ကိုကို. . ရော့။ ဒါလေးမေ့သွားဦးမယ်"

ဆိုပြီး ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးက ငါးပိထောင်းတွေထည့်ပေးထားတဲ့ ပလတ်စတစ်အိတ်တစ်အိတ်လာပေးတယ်။

ပစ္စည်းတွေအားလုံးထည့်ပြီးမှ ငါးပိထောင်းကိစ္စကိုနေရာချဖို့ ခက်သွားတယ်။

အဝတ်အစားတွေကြားထဲမှာ ထည့်ပြီးယူသွားရင် ငါးပိနံ့တွေ ကူးကုန်မယ်။ ဒါလေးတစ်ခုတည်းကို ခြင်းတောင်းနဲ့ ယူသွားဖို့ကလည်း မလိုအပ်ဘူး။ ယူမသွားလို့ကလည်းမဖြစ်ဘူး။ ကျွန်တော်ထမင်းစားရင် ငါးပိထောင်းပါမှ စားတတ်တာ။ ဒါကို အမျိုးသမီးက သိထားတော့ စုပါယ်ရှယ်လုပ်ထားတာ။ နောက်ဆုံးတော့ ဝတ်သွားမယ့် တိုက်ပုံအင်္ကျီအိတ်ထဲထည့်ယူသွားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရတယ်။

နောက်နေ့မနက်ကျတော့ လေယာဉ်ပျံစီးလာရောဆိုပါတော့ဗျာ။

ရန်ကုန်ကနေ ပုဂံ(ညောင်ဦးလေဆိပ်)ကို လေယာဉ်ပျံစီးရင် တစ်နာရီဆယ့်ငါးမိနစ်လောက် ကြာမယ်ဆိုတော့အချိန်အလဟဿဖြစ်မသွားအောင် နားကျပ်ထုတ်ပြီး သီချင်းနားထောင်နေလိုက်တယ်။

www.burmeseclassic.com

ယင်းမာက ကိုချစ်ခင်ထုတ်မယ့် စီးရီးအတွက် သီချင်းလည်း ကျက်ရင်းပေါ့။ ကျွန်တော် သီချင်းနားထောင်နေတုန်း ကျွန်တော့်ဘေးနားမှာပါလာတဲ့ နိုင်ငံခြားသား မိန်းမကြီးတစ် ယောက်က ကျွန်တော့်ကို လက်တို့ခေါ်ပြီး. .

"သူလည်း နားထောင်ချင်တယ်တဲ့"

အဘွားကြီးခမျာ အသက်ကလည်းကြီး။ တစ်ယောက်တည်းကလည်း ဖြစ်ပြန်ဆိုတော့ ပျင်းရှာမှာပဲဆိုပြီး ကက်ဆက်ပေးရအောင် ကျွန်တော့်တိုက်ပုံအိတ်ထဲက ထုတ်လိုက်တော့ ငါးပိထောင်းထုပ်ကလေးက အဘွားကြီးရဲ့ ဂါဝန်ပေါ် ကျသွားပါလေရော။

တိုက်ပုံအကျႌအိတ်ထဲမှာ ငါးပိထောင်းအိတ်ကို ကက်ဆက်က ဖိထားမိလို့နဲ့တူတယ်။ အထုပ်က ပေါက်ပြီး ငါးပိထောင်းဖတ်တွေ အဘွားကြီးဂါဝန်မှာ ပေကုန်တယ်။

အဘွားကြီးက အဲဒါဘာတွေလဲဆိုပြီး လက်နဲ့တို့ကြည့်တယ်။

ကျွန်တော်ကလည်း မြန်မာ့အစားအစာ၊ သိပ်စားကောင်းတယ်လို့ ပြောလိုက်တော့ အဘွားကြီးက နမ်းကြည့်ပြီး နှာခေါင်းကြီး ရှုံ့သွားလိုက်တာ အလွန်ဆိုးရွားတဲ့ အနံ့ကြီးပါလားတဲ့။

ခဏနေတော့ အိမ်သာထဲ ဝင်သွားတယ်။ တော်တော်နဲ့ ပြန်ထွက်မလာဘူး။ လက်ဆေးနေတယ်နဲ့တူရဲ့။ အတော်ကြီးကြာမှ ပြန်ထွက်လာတယ်။

ကျွန်တော့်နား ပြန်ရောက်တော့ ကျွန်တော့်ကို သူမခေါ်တော့ဘူး။ သီချင်းလည်း နားမထောင်တော့ဘူး။ သူ့လက်ကိုပဲ ခဏခဏ နမ်းနမ်းကြည့်နေတော့တယ်။

ကျွန်တော့်လည်း အားနာပြီး အဘွားကြီးကို လှည့်မကြည့်တော့ဘူး။ ညောင်ဦးလေဆိပ်ရောက်တဲ့အထိပဲ။

လေဆိပ်မှာ ကိုညြဘာ လာကြိုတယ်။ ပစ္စည်းရွေးတဲ့ လက်မှတ်နှစ်စောင် ကိုညြဘာကိုပေးပြီး လေဆိပ်ဒီဘက်က မော်တော်ကားတွေရပ်ထားတဲ့ နေရာဆီ ထွက်လာခဲ့တယ်။

ကျွန်တော့်ကို လာကြိုတဲ့ ကားပေါ်မှာ ဒါရိုက်တာကို တွေ့တော့ လေယာဉ်ပျံပေါ်တုန်းက ငါးပိထောင်းကိစ္စ ဖောက်သည် ပြန်ချလိုက်မိတယ်။

"ခင်ဗျားကတော့ လုပ်ပြီဗျာ"

ဆိုပြီး ဒါရိုက်တာက ရယ်လိုက်တာ။

"ကျွန်တော်လည်း အဲဒီလို မရည်ရွယ်ပါဘူးဗျာ"

လို့ပြောနေတုန်း ကျွန်တော့်အိပ်ရာလိပ်နှင့် သံ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေတ္တာကြီးကို မနိုင်မနင်း သယ်ချလာတဲ့ ကိုသြဘာနဲ့ လေယာဉ်ကွင်းအလုပ်သမားတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။ ကားပေါ်ကို ပစ္စည်းတွေတင်တော့. . .

"လေးလှချည်လား မင်းသားရဲ့"တဲ့။ ပြောတဲ့လူက မျက်နှာသိ အလုပ်သမားဖြစ်နေတော့. . "အုတ်ခဲတွေဗျို့။ ဒီပုဂံ မှာ ရောင်းစားမလို့" ပြောပြီးမှ "အလကားပါဗျာ။ အထဲကပါတဲ့ ပစ္စည်းက နည်းနည်းလေး။ ဒီကိုသြဘာကြီးကို အရွဲ့တိုက်ချင် တာနဲ့ သံသေတ္တာတစ်လုံး မျက်စိမှိတ်ဝယ်ခဲ့တာ။ နို့မဟုတ်ရင် ကျွန်တော့် ပုဆိုးထုပ်ကို ရန်ရှာနေမှာ"

ကိုသြဘာက မကျေနပ်တွန့် ကျွန်တော့်ကို မျက်လုံး လှန်ကြည့်ပြီး ဘာမှမပြောတော့ဘူး။ ကားရှေ့ခန်းဘက် အသာဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။

လေဆိပ်ကထွက်လာတော့ ဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလာ ရေး ကားဝါကြီးပေါ်မှာ ဟိုင်းပိထောင်းအဘွားကြီးကို တွေ့ လိုက်လို့ လက်ပြခဲ့ရသေးတယ်။

ဟိုတယ်ရောက်တော့ ကျွန်တော့် သံသေတ္တာကြီးနဲ့ အိပ်ရာလိပ်တွေဒုက္ခရောက်တော့တာပဲ။

လူတွေကြည့်လှချည်လားပေါ့။ ဩော်. . ငါ့ကို

ကြည့်တာနေမှာပါပဲလို့ ထင်လိုက်တာ။ မှားသွားတယ်။

ဘယ်. . သီရိပစ္စယာဟိုတယ်လို အဆောက်အအုံထဲ ကို ဒီသံသေတ္တာကြီးတစ်ဖက်၊ အိပ်ရာလိပ်တစ်ဖက်နဲ့ ဝင်လာတဲ့ ကျွန်တော့်ပုံစံဟာ သူတို့အမြင်မှာ ထူးဆန်း နေမှာပေါ့။

ကိုသြဘာကတော့ အခြေအနေကို နားလည်လိုက်ပုံ ရတယ်။ မျက်နှာကြီးကို ပုပ်ထားလိုက်တာ ကြောက်စရာကြီး။ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲဗျာ။

ဟိုတယ်မှာ နေရမယ်မှန်းမှ မသိတာ။ အပြည့်အစုံ ယူခဲ့ရတာပေါ့။ မတော်လို့ဈေးမှာနေရရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ။

"စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ကိုသြဘာရယ်"ပေါ့။

ညကလည်း အိပ်ရေးပျက်၊ မနက်အစောကြီးလည်း လေယာဉ်ကွင်းဆင်းခဲ့ရတော့ လူက မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ အိပ် ချင်နေပြီ။

ဟိုတယ်အခန်းကလည်း အကောင်းစားဆိုတော့ ခေါင်းအုံးပေါ် ခေါင်းချလိုက်တာနဲ့ အိပ်ပျော်သွားတယ်ဗျာ။

အိပ်ရာကနိုးတော့ မှောင်နေပြီ။ ဒါနဲ့ရေချိုး အဝတ် အစားလဲ၊ ခေါင်းဖြီးထောင်းအထုတ်ယူပြီး ညစာစားဖို့ထွက်လာခဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်။

ထမင်းစားခန်းထဲမှာ နိုင်ငံခြားသားတွေချည်းပဲ။ မြန်မာဆိုလို့ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းပဲ။ ဝိုင်းကြည့်ကြတယ်။ ကျွန်တော့်ကို။

သူတို့စားနေကြတဲ့စားပွဲကို အမှတ်တမဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ လားလား. . . သူတို့နိုင်ငံခြားသားတွေအားလုံးလိုလို ကျွန်တော်တို့မြန်မာထမင်းနှင့် ဟင်းကိုနှိပ်နေကြပါလား။

ကျွန်တော်အံ့လည်းဩတယ်၊ ကျေလည်းကျေနပ်သွားတယ်။

ထမင်းစားခန်းစောင့်တဲ့လူ ညွှန်ပြတဲ့နေရာမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး သူတို့တွေလို ကျွန်တော်လည်းစားမယ်ပေါ့။ ဗိုက်ကလည်းဆာနေပြီလေ။

တိုက်ပုံအင်္ကျီအိတ်ထဲက ပလပ်စတစ်အထုပ်ကို ဖြေပြီး စားပွဲပေါ်က ပန်းကန်ပြားထဲ ခဏထည့်ထားလိုက်တယ်။ ခက်ရင်းနဲ့ဇွန်းကို ငေးကြည့်ပြီး လက်နဲ့ပဲစားဖို့စိတ်ကူးတယ်။ လက်ဆေးရေတောင်းဖို့ အနားက ဖြတ်သွားတဲ့ (စားပွဲထိုး)တစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်တော့ သူကလာမယ်ဆိုတဲ့ အမူအရာလေးသာပြပြီး အနားရောက်မလာဘူး။

ကျွန်တော်လည်း တစောင့်စောင့်နှင့် ခဏကြာတော့မှ ကျွန်တော့်ရှေ့ချထားတဲ့ ပန်းကန်ထဲကို ဘာမှန်းမသိတဲ့ ဟင်းချိုတွေလာထည့်ပါလေရော။

ဟင်းချိုလာထည့်ပေးတဲ့ စားပွဲထိုးကို ကျွန်တော်က အနားကပ်ပြီး. . .

"ဒီမှာနောင်ကြီး။ ခင်ဗျားတို့ကလည်း ကြာလိုက်တာ။ ကျွန်တော်သိပ်ဆာနေပြီဗျ။ လက်နှင့်ပဲစားတော့မယ်။ လက်ဆေးရေလေးယူခဲ့ပေးပါလား"

လို့ပြောတော့ အဲဒီလူက ကျွန်တော့်ကို နားမလည်သလို ငုံကြည့်တယ်။

သူထွက်သွားခါနီးကျမှ ကျွန်တော်က သတိရပြီး

"နောင်ကြီး ကျွန်တော့် ငါးပိထောင်းထဲညှစ်ဖို့ သံပုရာသီးတစ်ခြမ်းလောက် ယူခဲ့ပါ။ တို့စရာလည်းများများယူခဲ့။ တည်းသီးပြုတ်ရရင်တော့ အကောင်းဆုံးပဲ။ နောက်ပြီး ဘာဟင်းတွေရမလဲ" ပေါ့။

ကျွန်တော်စားချင်တာတွေ ပြောလိုက်တယ်။

"ဟား. . . မင်းသားကလည်း လုပ်ပြီ။ ခင်ဗျား ထော်တော်နောက်တဲ့လူ" တဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စားပွဲထိုးက ပြောင်ချော်ချော်နဲ့ ကျွန်တော့်ကို ပြောတယ်။

"ဘယ်နှယ့် နောက်ရမှာလဲဗျ။ ကျွန်တော် ဒီမှာ ဆာနေပြီ"

"ဆာရင် စားရမှာပေါ့ဗျာ။ ဟိုမှာ လာနေပြီ။ မင်းသားအတွက် စပယ်ရှယ်ဒင်နာ"

ကျွန်တော် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ လင်ဗန်းကြီးကိုင်ထားတဲ့ စားပွဲထိုးတစ်ယောက် ကျွန်တော့်နားရောက်လာပြီး ဗန်းထဲက ကိစ္စတွေကို ကျွန်တော့်ရှေ့က ပန်းကန်ထဲကို ထည့်တော့တာပဲ။

ကြက်သားက ကြော်ထားတာလား၊ ကင်ထားတာလား၊ ပြုတ်ထားတာလား ကျွန်တော် မသိဘူး။ ရိုတွဲ့တွဲ့နဲ့၊ ညိုတိုတို အရည်တွေကလည်း ဆမ်းထားသေးတယ်။ ပြီးတော့ မုန်လာဥပြုတ်တွေ အနီရော၊ အဖြူရော။

"နေဦးဗျ။ ဒါတွေ ကျွန်တော့် ဟာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်မှာတာ မဟုတ်ဘူး" လို့ ငြင်းတာပေါ့။

ကျွန်တော့်အသံကြောင့် ဒီပြင်စားပွဲက နိုင်ငံခြားသားတွေ ကျွန်တော့်ကို လှမ်းကြည့်ကြတယ်။ ဘာဖြစ်တာလဲပေါ့. . ။

ကျွန်တော်ကလည်း ဘာဖြစ်ဖြစ် ပန်းကန်ထဲက ကိစ္စတွေ သူ့လင်ဗန်းထဲ ပြန်ထည့်တာပေါ့။ ဘယ်ရမလဲ။

"ဒါ . . ခင်ဗျားတို့ ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီက ကိုသြဘာဆိုတဲ့လူက ခင်ဗျားအတွက် စပယ်ရှယ် မှာထားခဲ့တာဗျ"

"ဗျာ . . ကိုသြဘာ ကျွန်တော်အတွက်မှာထားခဲ့တာ ဟုတ်လား။

"ဟုတ်တယ်။ ညနေက သူတို့လာတယ်။ ခင်ဗျားအတွက် ညစာကို ဘယ်လိုကျွေးမလဲ လာမေးကြတာ။ ခင်ဗျား အိပ်နေတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ လာမေးတယ်။ ခင်ဗျားအတွက် စပယ်ရှယ်အကောင်းဆုံး ဒင်နာဖြစ်စေချင်တယ်တဲ့။ အကောင်းဆုံးတွေထဲက ဘာရှိလဲစုံစမ်းပြီးမှ ယူရွတ်ပီယံဒစ်(ရှ) ကို မှာသွားတာ"

"ယူရွတ်ပီယံဒစ်(ရှ) ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ်။ ဒါစပယ်ရှယ် ယူရွတ်ပီယံဒစ်(ရှ)"

စောဒက တက်နေလည်း မရတော့မှန်း ကျွန်တော်သိလိုက်ပါပြီ။ စိတ်ထဲမှာတော့ . . . 'ကိုသြဘာတစ်ယောက် ဒီတစ်ချီ လက်စဦးသွားပြီကော' လို့ပဲ မှတ်လိုက်ပြီး ဖါးပိထောင်းအထုပ်ကလေးကို တိုက်ပုံအင်္ကျီအိတ်ထဲ အသာပြန်ထည့်လိုက်

www.burmeseclassic.com

ရပါတော့တယ်။

အဲဒါပါပဲဗျာ။ နိုင်ငံခြားသားတွေက မြန်မာထမင်းနဲ့ မြန်မာ့ဟင်းကို အားရပါးရ မြိန်ရည်ယှက်ရည်စားနေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်ကဖြင့် မြန်မာစစ်စစ်ဖြစ်လျက်နဲ့ ယူရွတ်ပီယံဒစ်(ရှ)နဲ့ နှစ်ပါးသွားခဲ့ရတဲ့ ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ အဲဒီည အဲဒီထမင်းစားခန်းထဲက အတွေ့အကြုံလေးကို ဘယ်လိုနာမည်တပ်ပြီးခံစားမလဲဗျာ။

မဟေသီမဂ္ဂဇင်း

၁၉၈၄၊ အောက်တိုဘာ

ဆွေသဟာ စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြာ

ပြာ

ဝိညာဉ်ကင်းမဲ့နေပြီဖြစ်သော ဦးဘမော်၏ ရုပ်အလောင်းသည် အဖိုးတန် ကျွန်းခုတင်ကြီးပေါ်တွင် ငြိမ်သက်စွာလဲလျောင်းလျက် ရှိနေပါသည်။

ဦးဘမော်၏ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်တွင် လွှားရှဲတင်ထားသော ဇာပဝါပါးမှ တစ်ဆင့် ဦးဘမော်၏မျက်နှာကို ဝိုးတဝါး မြင်နေရသည်။

မှိတ်ထားသောမျက်လုံး၊ ပိတ်ထားသော နှုတ်ခမ်းအစုံနှင့် မျက်နှာအကျမှာ အသုဘာမချခင်၊ မပုပ်မသိုးအောင် ဆေးထိုးထား၍ ညှိုပုပ်နေသော်လည်း သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်က

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးဘမော်သည် ဣန္ဒြေကြီးမားကြောင်း ဂုဏ်ရှိန်ထည်ဝါကြောင်း သိသာလွန်းနေသည်။

ရုပ်အလောင်းဘေးတွင် ယှဉ်လျက်ချထားသော ခေါင်းသေတ္တာမှာ အဖိုးတန်သစ်ကိုထွင်းပြီး ဖဲစတို့ဖြင့် မွမ်းမံထားသဖြင့် အထူးအော်ဒါမှာပြီး လုပ်ထားကြောင်း ပေါ်လွင်နေသည်။

ခေါင်းသေတ္တာတွင် ကမ္ပည်းထိုးထားသော ဦးဘမော်၏ အသက်နှင့်ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူးအရည်အချင်းများမှာ ရှည်လျားလွန်းသဖြင့် တရားဥပဒေလောကတွင် ဉာဏ်ပညာကြီးသူ၊ ဝါရင့်သူ၊ ဗဟုသုတအတွေ့အကြုံ ရင့်သန်ကြွယ်ဝသူတစ်ယောက်ဟု ခန့်မှန်းနိုင်ပေသည်။

"ကဲဟေ့ . . . ၂ နာရီထိုးပြီ။ ထွက်ဖို့ လုပ်ကြတော့"

ခန့်ညားသော ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်၏ အသံကြောင့် အိမ်တွင်းရှိလူများနှင့် အိမ်အပြင်ဘက်တွင် ရောက်ရှိနေကြသော လူများတို့သည် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ဦးဘမော်၏ သားသမီးများက ဦးဘမော်၏ ရုပ်အလောင်းကို ခုတင်ပေါ်မှ ယုယစွာပွေ့ချီပြီး ခေါင်းအတွင်းသို့

ညင်သာဖြည်းညင်းစွာ ထည့်သွင်းလိုက်လေသည်။

ဦးဘမော်သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်က ပိုင်ဆိုင်သော သိန်းပေါင်းများစွာထဲမှ မတ်စေ့တစ်စေ့ကို ရွေးချယ်ပြီးနောက် ဦးဘမော်၏ အာခံတွင်းသို့ ထည့်လိုက်သည်။

ထိုမတ်စေ့တစ်စေ့သည် သူဌေးကြီးဦးဘမော်အတွက် နောက်ဆုံးလက်ခံလိုက်နိုင်သော ငွေကြေးပမာဏပင် ဖြစ်ပေသည်။

ကွယ်လွန်သူ ဦးဘမော်၏ သားအကြီးဆုံးသည် ဩဇာ တိက္ကိမကြီးသူတစ်ဦးဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဒုတိယသားသည် အထူးကုဆရာဝန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ တတိယသမီး၏ အိမ်ထောင်ဖက်သည် အထူးကုဆရာဝန်ကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထသားသည် ဌာနတစ်ခုမှ အရာရှိတစ်ယောက် ဖြစ်သည့်ပြင် သူ၏ အိမ်ထောင်ဖက်အမျိုးသမီးသည် မန္တလေးမှ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်၏ တစ်ဦးတည်းသော သမီးဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စမသမီးဖြစ်သော အငယ်ဆုံးအမျိုးသမီးသည် ဆေးတက္ကသိုလ်(၁)မှ နောက်ဆုံးနှစ်ကျောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း သားသမီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များ၏ဂုဏ်သိက္ခာရှိမှု၊ ပညာအရည်အချင်း ပြည့်ဝမှုတို့အပြင်၊ ဦးဘမော်ကိုယ်တိုင်က ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ပညာတတ်ကြီး တစ်ဦးဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် ပတ်သက်ရာ၊ ပတ်သက်ရာဆွေမျိုး မိတ်ဆွေသင်္ဂဟအပေါင်းမြောက်များစွာဖြင့် ဦးဘမော်၏ ဈာပနအခန်းအနားသည် အလွန့်အလွန် ကြီးကျယ်ခမ်းနားစွာ စည်ကားသိုက်မြိုက်လွန်းလှပေတော့သည်။

အသုဘချရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် မြင်ရသူများ အဖို့ . . .

'ဒီလောက်များတဲ့လူတွေ၊ ဒီလောက်များတဲ့ကားတွေ အမှတ်တရပဲဟေ့' ဟူ၍ပြောရလောက်အောင် ဖြစ်စေ တော့သည်။

ကြံတောသုသာန်အနီးရှိ ကြည့်မြင်တိုင် အထက(၁) ကျောင်းရှေ့သို့ ဦးဘမော်၏ ရုပ်ကလပ်ကို တင်ဆောင်လာ သော နိဗ္ဗာန်ယာဉ်ရောက်ရှိချိန်တွင် ဦးဝိစာရ လမ်းပေါ်ရှိ ဦးဘမော်၏ နေအိမ်မှ အသုဘပို့ယာဉ်များမှာ ထွက်လာ နေဆဲရှိသေးသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဝေဠုဝန်ဘက်မှ အသုဘချလာသော အသုဘယာဉ်တစ်စီးသည် မျက်နှာချင်းဆိုင်အရပ်မှ ဦးဘမော်

၏ ဈာပနပို့ ကားတန်းရှည်ကြီးကိုမြင်သဖြင့် အလျှင်ဦးအောင် ဝင်နိုင်ဖို့အတွက် အမြန်မောင်း၍ ဝင်လိုက်သည်။

ဤသို့ အမြန်မောင်း၍ ဝင်လိုက်ကာမှ ဦးဘမော်၏ အသုဘယာဉ်နှင့် ခေါင်းချင်းဆိုင်တိုက်မိမလိုဖြစ်သွားပြီး ဂိတ် ပေါက်ဝတွင် နှစ်စီးစလုံးဝင်မရဘဲ ပိတ်ဆို့သွားလေသည်။

တစ်ဦးတစ်ယောက်က အလျှော့ပေးမှု ဖြစ်မည့်အခြေ အနေမျိုး ရောက်သွားချိန်တွင် ဦးဘမော်၏ ဈာပနအဖွဲ့မှ လူတစ်ယောက်သည် မျက်နှာထားတင်းစွာဖြင့် ဆင်းလာကာ ဟိတ်ဟန်ပြနေလေသည်။

တစ်ဘက်အဖွဲ့မှဆင်းရဲနွမ်းပါးဟန်ရှိသော မိန်းမ ရွယ်တစ်ဦးသည်လည်း နိဗ္ဗာန်ယာဉ်ကားမောင်းသူဘေးမှဆင်း လာပြီး သူတို့အလျင်ဝင်ပါရစေဟု ကျိုးနွံစွာ တောင်းဆိုသည်။

ထိုအမျိုးသမီးမှာ တစ်ဘက်အဖွဲ့မှ တစ်ဦးတည်း သော အသုဘပို့သူ ဖြစ်လေသည်။ ကားမငှားနိုင်သဖြင့် ခေါင်းသယ်သည့် နိဗ္ဗာန်ယာဉ်နှင့်အတူ အသုဘချရန် လိုက်ပါ လာခြင်းဖြစ်သည်။ မီးသဂြိုဟ်ရာဌာနသို့ ရောက်ရမည့်အချိန် ထက်များစွာ နောက်ကျနေပြီဖြစ်၍ စိတ်စောနေပုံလည်းရ လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးဘမော်အဖွဲ့မှလူကလည်း သူတို့ရှေ့က စုတ်ချာလွန်းသော အသုဘရှင်ကို အလျင်ဝင်ခွင့်ပြုလျှင် နိမိတ်မကောင်းဟု ယူဆကာ သူတို့ပဲအလျင်ဝင်မည်ဟု အရေးဆိုသည်။

ထိုသို့ သူအလျင်ဝင်မယ် ငါအလျင်ဝင်မယ်နှင့် အပြန်အလှန် ငြင်းခုံနေကြသဖြင့် အသုဘလိုက်ပို့ကြသည့် ကား များထဲမှ လူများမှာလည်း ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်ကုန်တော့ သည်။

အတန်ကြာမှ မိန်းမရွယ်က အလျှော့ပေးလိုက်လေသည်။

ဦးဘမော်၏ ဈာပနအဖွဲ့သည် ကြားမှဖြတ်၍မဝင်နိုင်အောင် တစ်စီးနှင့်တစ်စီး ကပ်၍ မောင်းကာကြဲတောသုသာန်ဝင်းထဲသို့ အနိုင်ရစွာ ဝင်သွားကြသည်။

မိန်းမရွယ်သည် သူ့ရှေ့မှ ထွက်သွားကြကုန်သောကားတန်းရှည်ကို ကြည့်ရင်း . . .

"ငါ့နှယ်နော် ဒီအချိန်ထိ အရှုံးပေးနေရတုန်းပါပဲလား။ ကိုအုန်း. . ရှင်ဟာ ကျွန်မဘဝကို လူတကာအနိုင်ကျင့်ဖို့အတွက် ဘယ်အချိန်အထိ နှိပ်စက်နေဦးမှာလဲ"

ဟု နိဗ္ဗာန်ယာဉ်ထဲမှ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ၏ ရုပ်ကလာပ်

ရှိရာကို မကျေနပ်စွာ လှည့်ပြောလိုက်လေသည်။

သူ့လင်တော်မောင် အသုဘကိစ္စပြီးလျှင် ဆက်လက်တာဝန်ယူ ဖြေရှင်းရမည့် သူမ၏ လက်ရှိဘဝကို မြင်ယောင်လာသည်။ ဦးအုန်းဘဝပျက်သော အချိန်ကျမှ သူနှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ရ၍ ဦးအုန်း၏ ပထမအိမ်ထောင်မှပါလာသော လူမမယ်တလေးလေးယောက်နှင့်အတူ ဒုက္ခရောက်ရတော့မည့် သူ့ဘဝရှေ့ရေးကို စိတ်ဆင်းရဲစွာ တွေးမိသည်။ ဦးအုန်း ဈာပနကိစ္စတွင်လည်း နိဗ္ဗာန်ယာဉ်မောင်းသူက ကားခမယူဘဲ အခမဲ့လိုက်ပို့၍သာ တော်တော့သည်။ ရပ်ကွက်ထဲမှ အသုဘလိုက်ပို့လိုသူများရှိသော်လည်း ကားငှားစရိတ်မရှိသဖြင့် တောင်းပန်ပြီးထားခဲ့ရသည်။ ရပ်ကွက်တွင်းမှာ အပ်ထားခဲ့ရသော လင်ပါကလေးလေးယောက်၏ ညနေစာဖြေရှင်းရေးကိစ္စကို အလန့်တကြားစဉ်းစားမိသည်။

မိန်းမရွယ်သည် ဤနေရာတွင် ဆက်လက်ရပ်စောင့်ရန် မစွမ်းနိုင်တော့ပေ။ အာရုံပြောင်းသည့်အနေဖြင့် နိဗ္ဗာန်ယာဉ်မောင်းသူအား စောင်းငဲ့ကြည့်လိုက်သည်။

"ဆရာကြီး ကျွန်မ ခင်ပွန်းအလောင်းကို ခဏလေးစောင့်ပေးပါ။ ခဏလေးပါရှင်၊ မီးသင်္ဂြိုဟ်တဲ့ ဌာနတာဝန်ခံက

www.burmeseclassic.com

ကျွန်မတို့ အချိန်မီရောက်အောင် ဟိုနေ့တည်းက အတန်တန်မှာထားတာရှင့်။ သကြိုဟ်စရိတ် ငွေအစိတ်ပြည့်အောင် ရှာနေတာနဲ့ နောက်ကျသွားတာ။ ဒီကားတွေနောက်က ရှင်လိုက်ခဲ့တော့။ ကျွန်မဟိုကပဲ စောင့်နေတော့မယ်”

ဟု ပြောဆိုကာ ကြံတော်သုသာန်တွင်းရှိ ဂူများကြားထဲမှဖြတ်ကာ မီးသင်္ဂြိုဟ်ရာဌာနဆီသို့ သုတ်ခြေတင်တော့သည်။

ဦးဘမော်၏ သားသမီးများက ဦးဘမော်၏ ရုပ်အလောင်းအား နောက်ဆုံးကြည့်ခြင်းအဖြစ် ခေါင်းအဖုံးဖွင့်ကာ ဂါရဝပြုနေကြသည်။

ဤသို့ ဂါရဝပြုရင်း ပူဆွေး ငိုကြွေးနေကြသည့် ဦးဘမော်၏ သားသမီးများထဲမှ အငယ်ဆုံးသမီးဖြစ်သော ဆေးကျောင်းသူ၏ ငိုကြွေးဟန်မှာ မြင်ရသူအဖို့ ထိခိုက်ကြေကွဲစေတော့သည်။

သူမအနေနှင့် ဖခင်ဖြစ်သူ ဦးဘမော်လိုလူမျိုး၏ ကြီးကျယ်လွန်းသော ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ပညာအရည်အချင်းများနှင့် တူညီသော သားနားခန့်ထည်သည့် အုတ်ဂူတစ်ခုကို မိခင်၏ အုတ်ဂူအနီးတွင် ဖခင်အတွက် အမှတ်တရအဖြစ် စိုက်ထူထား

စေချင်သည်။

သို့သော် ဦးဘမော်၏ ရောဂါများကြောင့် မီးသင်္ဂြိုဟ်တာ အကောင်းဆုံးပဲဟု အစ်ကို၊ အစ်မများ၏ စီစဉ်မှုကို မတတ်သာသည့်အဆုံး၌ လက်ခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးဘမော်၏ ငြိမ်သက်နေသော မျက်နှာပြင်ကို ငေးကြည့်ရင်း . . . မီးသင်္ဂြိုဟ်ရာတွင် ဘယ်လိုဖြစ်မလဲဟု တွေးမိလိုက်သည့်ခဏတွင် ထိုဆေးကျောင်းသူလေးသည် ဖခင်ဖြစ်သူအား နှမြောတသစွာ အထင်းဖက်တွယ်ထားလေတော့သည်။

သူ့ဖခင်နှင့်အတူ လိုက်သေမည်ဟု တစာစာ အော်ဟစ် ငိုကြွေးလေသည်။ သူမ၏ အပြုအမူကြောင့် ရှုတ်ရှုတ်သဲသဲ ဖြစ်ကုန်တော့သည်။ ထိန်းမရ၊ သိမ်းမရ ရှုပ်ထွေးကုန်တော့ သည်။

နောက်ဆုံး အစ်ကို၊ အစ်မများက ညီမလုပ်သူအား ဖျောင်းဖျပြောဆို ဆွဲခေါ်ကာ ကြံတောသုသာန်မြေထဲမှ ထွက်ခွာသွားချိန်တွင် ကျွန်းသားဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ဦးဘမော်၏ အဖိုးတန်ခေါင်းသေတ္တာကြီးသည် မီးရထားသံလမ်းများကိုဖြတ်၍ ကန့်လန့်ထည့်ထားသော သံလမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

(သံဘီးလုံးများ ပျက်စီးကုန်ပြီ)များမှတဆင့် မီးသဂြိုဟ်ရာအခန်း(၂)အတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။

အတွင်းတံခါးကို ပိတ်ပြီးနောက် အပြင်တံခါးကို ထပ်ဆင့်ပိတ်လိုက်ချိန်တွင် ဦးဘမော်၏ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော အဆောင်အယောင်များသည် ကြံတောသုသာန်မြေထဲမှ ရုတ်တရက် မျက်လှည့်ပြလိုက်သကဲ့သို့ ပျောက်ကွယ်ရှင်းသွားတော့သည်။

ထိုအခါမှ ကြံတောဂိတ်ဝတွင် စောင့်နေခဲ့ရသော ဦးအုန်း၏ ဈာပန နိဗ္ဗာန်ယာဉ်သည် မီးသဂြိုဟ်ရာဌာနရှိရာသို့ ဝင်ရောက်လာလေသည်။

ကြိုတင်ရောက်နှင့်နေသော မိန်းမရွယ်သည် အလုပ်သမားအဖွဲ့၏ အကူအညီဖြင့် နိဗ္ဗာန်ယာဉ်ထဲမှ သူမခင်ပွန်း၏ ရုပ်ကလာပ်ကို ထုတ်ယူပြီး သံဘီးတပ်လှည်းပေါ် တင်လိုက်သည်။ မိန်းမရွယ်၏ အပြုအမူများသည် သေဆုံးသွားသူကို ဖာချဲ့မနေတော့ဘဲ အိမ်တွင်ကျန်ခဲ့သော အသက်ရှင်သူများ၏ လက်ရှိအခြေအနေကိုရှင်းရန် တွေးတောပူပင် ကြောက်လန့်နေပုံရလေသည်။

သဂြိုဟ်ဌာန တာဝန်ခံလုပ်သူက သံဘီးတပ်လှည်းကို တွန်းရင်း . . .

“ကြည့်ဦးမလား . . .”

ဟု မေးရာတွင် မိန်းမရွယ်သည် . . .

“တော်ပြီ တစ်သက်လုံး အနိုင်ယူ ဒုက္ခပေးတဲ့ဟာကြီး သွားတော့”

ဟု သံယောဇဉ်ကင်းစွာ ပြောလိုက်သည်။ သက်ဆိုင်ရာ စာရွက်စာတမ်းများကို တာဝန်ခံလုပ်သူအား လှမ်းပေးပြီး မီးသဂြိုဟ်ရာ အခန်းတွင်းသို့ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ၏အလောင်းကို ထည့်လိုက်သည်ကိုပင် မကြည့်တော့ဘဲ ကျောခိုင်းထွက်သွားတော့သည်။

တာဝန်ခံသည် ထိုမိန်းမရွယ်အား စောစောက ဆေးကျောင်းသူလေးနှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြီး အံ့သြစွာ ငေးမောကြည့်နေသည်။ ပြီးမှ အခန်း (၂)တံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။

ဦးဘမော်၏ ရုပ်အလောင်းသည် မီးတဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်နေဆဲ။ မီးလောင်နေသော ဦးဘမော်၏ အလောင်းကို သံချောင်းရှည်များဖြင့် ထုရိုက်ချိုးပဲ့ကာ အောက်ချိုင့် ကလိုင်တွင်းသို့ ထိုးသွင်းလိုက်ပြီးနောက် ကျောခိုင်းထွက်ခွာသွားသူ မိန်းမရွယ်၏ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ ဦးအုန်း၏ အလောင်းကို အပေါ်မှဆက်လက်၍ ထည့်သွင်းလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးအုန်း၏အလောင်းသည် ဤတစ်နေ့တာအတွက် နောက်ဆုံးသင်္ဂြိုဟ်ရမည့်အလောင်း ဖြစ်လေသည်။

ဂျပန်ပြည်လုပ် မော်တာ(၁၅) ကောင်အားကိုယ်စီရှိသော မီးစက်ကြီးနှင့် တရုတ်ပြည်လုပ် မီးစက်ကြီးတို့၏ အပူရှိန်ကြောင့် အလောင်းများသည် နာရီပိုင်းအတွင်း လောင်ကျွမ်း ကြေမွကာ ပြာအဖြစ် ရောက်ရှိသွားလေသည်။

၎င်းပြာများသည် လူတို့၏အဆီပါသောကြောင့် မြေဩဇာအဖြစ်ပင် အသုံးမဝင်နိုင်ပေ။

ဦးဘမော်၏ ပြာများသည်လည်းကောင်း၊ ဦးအုန်း၏ ပြာများသည်လည်းကောင်း၊ အခန်း ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅ ထဲမှ တစ်နေ့တာ မီးရှို့ထားသော လူတန်းစားပေါင်းစုံတို့၏ ပြာများသည်လည်းကောင်း အမှိုက်သိမ်းသည့် လက်တွန်းလှည်းမှတစ်ဆင့် သင်္ဂြိုဟ်စက်အနောက်ဘက်ရှိ တွင်းတစ်ခုထဲသို့ သွန်ချလိုက်ချိန်တွင် အားလုံးသည် အရောရော အနှောနှောဖြစ်၍ သွားချေပြီတည်း။

မဟေသီမဂ္ဂဇင်း

၁၉၈၆၊ အောက်တိုဘာလ

www.burmeseclassic.com

ပိုင်ရှင်ဘယ်သူလဲ

ပိုင်ရှင်ဘယ်သူလဲ။

စာပေလုပ်သားအတွက် တစ်ခုခု ရေးပေးပါတဲ့. . .။

ကိုမြတ်ခိုင်ရဲ့ တောင်းဆိုမှုဟာ ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ လက်ရှိအခြေအနေတွေကို ထပ်ဆင့်ရှုပ်ထွေးသွားစေပါတယ်။ တကယ်တော့ ကိုမြတ်ခိုင်ပြောထားတာ ကြာပါပြီ။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က မေ့နေတာပါ။ ပြီးခဲ့တဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့က ကျွန်တော်တို့အိမ်မှာ လာဘမုန့်[illegible] ၁၀ ဆုကို အလှူညီကျ ဘုန်းကြီးပါနဲ့ပြုတဲ့အချိန်မှာ ကိုမြတ်ခိုင် ရောက်လာတယ်။ သူပြောထားတဲ့စာ၊ ရေးပြီးပြီလား . . . တဲ့။

ရော . . . ခက်ပြီ။ မရေးရသေးဘူး။ ကျွန်တော့်စိတ်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထဲမှာ ဘုရားတွေ လှူလိုက်ရလို့ ပီတိဖြစ်မယ် ကြာကာရှိသေး ကိုမြတ်ခိုင်ရဲ့မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရတော့ စိတ်ညစ်သွားတယ်။ ခုတလောမှ အလုပ်တွေကလည်း ရှုပ်ယှက်ကို ခတ်နေတာပဲ။

နေဦး . . . ကိုမြတ်ခိုင် ခင်ဗျားက ကျွန်တော့်ကို ရေးခိုင်းတာကတော့ ဟုတ်ပြီ။ ကျွန်တော်က ဘာအကြောင်းတွေ ရေးပေးရမှာလဲလို့မေးတော့ . . . ကိုမြတ်ခိုင်က တစ်ခုခုပေါ့ဗျာတဲ့။ ဒါဆို . . နေဦး ကိုမြတ်ခိုင် ကျွန်တော့်ဘဝ အတွေ့အကြုံထဲက အသစ်အဆန်းဖြစ်မယ့်ဟာတွေ ပြောကြည့်မယ်။ ခင်ဗျားကြိုက်ရင် ယူပေါ့ မဟုတ်ဘူးလား။

ခုလောလောဆယ်မှာ သီချင်းစာသားတွေ ကျွန်တော် ရှာနေတယ်။ ကိုယ်ပိုင်သံစဉ်နဲ့ စီးရီးတစ်ခွေထုတ်ဖို့ရယ်၊ မျက်ရည်စိမ်း ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားအတွက်ရယ်ပေါ့။ ကိုယ်ပိုင်သံစဉ် ကိစ္စကတော့ ခဏထားဦး။ ကျွန်တော်ဆိုချင်တဲ့ စာသားကိုရေးပေးမယ့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့တွေ့ပြီး ဆွေးနွေးရဦးမယ်။ တေးရေးဆရာတွေကို တစ်ယောက်ချင်းလိုက်တွေ့ပြီး အသေအချာပြောရမှာဆိုတော့ ဒီကိစ္စ နည်းနည်းကြာဦးမယ်။ ကိုယ်ဆိုနေကျ မဟုတ်တော့ အချိန်ပေးဖို့လိုတာယ် မဟုတ်ဘူးလား။

ဆိုတော့ဗျာ မျက်ရည်စိမ်းကိစ္စပဲ ပြောတော့မယ်။

အဲဒီဇာတ်ကားအတွက် ကျွန်တော် စာသားရှာ၊ တယော ကိုတင်ရီက သံစဉ်ထည့်ပြီး သီချင်းဆိုဖို့ရှိတယ်။ တစ်ခါမှ မဆိုဖူးသေးတဲ့ မြန်မာသံဆိုတော့ စရိုက်သတ်လည်း လက်ခံနိုင်အောင် ကျွန်တော်လည်း ကြိုးစားပြီး ဆိုနိုင်အောင် လေ့ကျင့်နေရတယ်။ မလေ့ကျင့်လို့လည်း မဖြစ်ဘူးဗျ။ ဒီဇာတ်ကားထဲမှာ စန္ဒရား ဦးချစ်ဆွေနဲ့ စန္ဒရား ဦးလှထွတ်တို့လည်း ပါတယ်။ သူတို့ သံစဉ်ထည့်ဖို့စာသားတော့ ကျွန်တော် ရေးပေးပြီးပြီ။ ဆိုမှာက ဒေါ်ခင်ညွန့်ရည်နဲ့ကျွန်တော်။ သူတို့တွေက မြန်မာ သံစပယ်ရှယ်လစ်(စ်) တွေဆိုတော့ ကျွန်တော့်ဘက်ကလည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ပီပြင်အောင် အသားကုန် ပြင်ဆင်ထားမှ တော်ရုံကျမှာ မဟုတ်ဘူးလား။ ကျွန်တော်က ဇာတ်လမ်းထဲမှာ တယောဆရာ ကိုရည်နွယ်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရတာဆိုတော့ တယောကိုတင်ရီကို ဆရာမွေးထားရတယ်။

အဲဒီ မျက်ရည်စိမ်းဇာတ်ကားက ပိုင်ရှင်ရှိတယ်။ ပိုင်ရှင်က ဦးလှဌေး။ ဒါက တစ်ခုပေါ့ . . . ။

နောက်တစ်ခု ပြောရရင် ကျွန်တော်တို့ မိသားစုဟာ အမေချို ငန်းချုပ်ကြီးရယ်၊ ရွှေသွေးခဲဆေးရယ်၊ အစာကြေ လေပုတ်ထုတ်ဆေးရယ်၊ ဆီးဆေးရယ် (၄) မျိုးပေါ့။ အဲဒီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြန်မာဆေးတွေ ထုတ်နေကြတယ်။ အဲဒီဆေးတွေ ဘာဖြစ်လို့ ထုတ်ရသလဲဆိုတော့ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးတွေရဲ့ အာနိသင်ကို ယုံကြည်လို့ပဲ။ ကျွန်တော်တို့ ဒီအသက်အရွယ်အထိ အဲဒီမြန်မာဆေးတွေသောက်ပြီး ကြီးပြင်းလာတာ။ ကျွန်တော်တို့အမေရဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှာဖွေ သိမ်းဆည်းထားတဲ့ တိုင်းရင်းမြန်မာဆေးနည်းတွေကို ဖော်ထုတ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒကြောင့်ပဲ။ မြန်မာဆေးတွေရဲ့ တန်ခိုးအာနိသင်ကို ယုံကြည်လေးစားစွာ တန်ဖိုးထားပြီး သုံးစွဲစေချင်တဲ့ စေတနာကြောင့်ပါပဲ။

အဲဒီ ဆေးလုပ်ငန်းဟာ ပိုင်ရှင်ရှိတယ်။ ပိုင်ရှင်က ဒေါ်မီးမီး။ ဒါက တစ်ခုပေါ့။

နောက်တစ်ခုက . . ကျွန်တော့် သားသမီး ခြောက်ယောက်အကြောင်း။ ဟား . . ဟား . . ခုတော့ သားသမီးရယ်လို့ ပြောလို့ရသွားပြီ။ သားမမွေးခင်တုန်းကတော့ သားသမီးလို့ ပြောလို့မရဘူးလေ မဟုတ်ဘူးလား။ အဲဒီ ခြောက်ယောက်ထဲက အကြီးဆုံးက ဆယ်တန်း၊ အထက (၂) ဗဟန်း။ အရင်တုန်းက နန်ယန်ကျောင်းပေါ့။ သူ့ကျောင်းချိန်က မနက်(၇) နာရီကနေ (၁၂) နာရီအထိ။ ဒုတိယတစ်ယောက်က အထက(၂) စမ်းချောင်းမှာ ကိုးတန်းတက်နေတယ်။ သူက

(၉) နာရီ (၁၅) မိနစ်ကနေ ညနေ (၃) နာရီခွဲအထိ။ တတိယတစ်ယောက်က အမက (၅) ဒဂုံမှာ လေးတန်း။ သူ့ကျောင်းချိန်က မနက်(၉) နာရီကနေ (၂) နာရီခွဲအထိ။ စတုတ္ထတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ အေးငြိမ်းသူက ဒီနှစ် တီတီစီကျောင်းမှာ သူငယ်တန်း စတက်တာ။ သူ့ကျောင်းချိန်က မနက် ကိုးနာရီကနေ ညနေ (၃) နာရီအထိ။

ပြီးတော့ . . . သူတို့တစ်ယောက်စီရဲ့ ကျူရှင်ကိစ္စ။ အဲဒီ သမီးလေးယောက်ရဲ့ ကျောင်းပို့၊ ကျောင်းကြိုလုပ်ရတဲ့ ကိစ္စက တော်တော် ဦးနှောက်စားတယ်။ မနက် (၆)နာရီ (၁၅) မိနစ် ဆိုရင် အိမ်ကကား စထွက်၊ ဒုတိယသမီးကို ကျူရှင်ပို့၊ (၇) နာရီတက်တဲ့ ပထမသမီးကို ရန်ကင်းမှာ သွားခေါ်ပြီး ကျောင်းပို့။ တတိယသမီးကိုအိမ်ခေါ်လာပြီးရင် အငယ်ဆုံး သားလေးအတွက်ခေါ်ထားတဲ့ စပယ်ရှယ် သူနာပြုဆရာမကို အိမ်ပြန်ပို့။ နေ့လည်ဘက် စောင့်မယ့် အန်တီဘဲကို ပြန်ခေါ်လာ။ (၈)နာရီခွဲတော့ ဒုတိယရယ်၊ တတိယရယ်၊ စတုတ္ထရယ်ခေါ်ပြီး အမက(၅) ဒဂုံမှာ တက်နေတဲ့သမီးကို အရင်ပို့။ ပြီးရင် ဒုတိယသမီးကို အထက (၂) စမ်းချောင်းပို့ ပြီးတာနဲ့ စတုတ္ထသမီးကို တီတီစီပို့။ ဒီသမီးက ဒီနှစ်မှ ကျောင်း

www.burmeseclassic.com

စတက်တာဆိုတော့ ကျောင်းမတက်ခင်အချိန်အထိ သူ့ကို နည်းနည်းစောင့်ပေးရတယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင် သူစောင့်တယ်။ ကျောင်းတက်တော့ ပြန်လာ။ ရှိုင်းအပ်ချုပ်ဆိုင် ခဏဝင်၊ အပ်ထည်တွေ ရက်ချိန်းမှန်၏၊ မမှန်၏၊ ပုံစံတွေ ကောင်း၏၊ မကောင်း၏စစ်ဆေး၊ မှာကြားစရာရှိတာမှာကြား၊ အိမ်ပြန်လာ။

နေ့လည် (၁၂) နာရီ (၁၀) မိနစ်ကျရင် တစ်ခေါက် ပြန်ထွက်၊ ပထမသမီးကို ကျောင်းကြိုပြီး ရန်ကင်းပို့။ ညနေ (၂) နာရီ (၁၀) မိနစ်ကျတော့ တစ်ခေါက် ပြန်ထွက်။ စတုတ္ထ သမီးကျောင်းမှာ သူ့ကိုထိန်းတဲ့ မညွန့်ကိုချထားခဲ့ပြီး (၂) နာရီ ခွဲဆင်းတဲ့ တတိယသမီးကျောင်းကို သွားကြို၊ ပြီးရင် တီတီစီ ပြန်လာ၊ စတုတ္ထသမီးကိုကြို။ ပြီးရင် သမီးကို ကျူရှင်အမီ ရန်ကင်းပြန်ပို့။ ပြီးရင် (၃) နာရီခွဲဆင်းတဲ့ ဒုတိယသမီးကိုကြို။ ကျူရှင်သွားပို့။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ (၅) နာရီထိုးပြီ။ (၆) နာရီထိုးတော့ နွေသူနာပြုဆရာမကြီး အန်တီအဲကို အိမ်ပြန်ပို့ပြီး ညသူနာပြုဆရာမကြီးကို ပြန်ခေါ်၊ ပြီးတာနဲ့ ဒုတိယ သမီးကို ကျူရှင်မှာ ဝင်ကြို။ အလုပ်တွေပြီးလို့ အိမ်ပြန်ရောက် ရင် (၇) နာရီခွဲပြီ။ ဒါက တနင်္လာနေ့ကနေ သောကြာနေ့အထိ နေ့စဉ် အချိန်ဇယား။

အဲ . . ကျွန်တော့်ရဲ့ အလုပ်တွေကိုတော့ တနင်္လာနေ့ ကနေ သောကြာနေ့အတွင်း လုပ်မယ်ဆိုရင် မနက် (၉) နာရီ ခွဲကနေ (၁၁) နာရီခွဲအတွင်းရယ်၊ နေ့လည် (၁၂) နာရီ (၄၅) မိနစ်ကနေ (၂) နာရီအတွင်းရယ် အဲဒီအချိန်ပိုင်းမှာ ပဉ္စမသမီး ကိုခေါ်ပြီး လျှောက်လုပ်ရတယ်။ အငယ်ဆုံးသား လေးကို ကျွန်တော့်ဇနီးက ပြုစုနေတဲ့အချိန် ကျွန်တော်က ပဉ္စမသမီးကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ထိန်းပေးတဲ့သဘောပေါ့။

အရင်တုန်းကတော့ ကျွန်တော်သွားလေရာ စတုတ္ထ သမီး အေးငြိမ်းသူကပါတယ်။ ခုတော့ သူကကျောင်းတက် ပြီဆိုတော့ သူ့နေရာကို ပဉ္စမသမီးက အစားထိုးဝင်လာတာ။ ဒီကလေးတွေ့ရဲ့ ပညာရေး ဘဝတိုးတက်ရေး အသိစိတ်ဓာတ် မြင့်မားရေး၊ အတွေးအခေါ် အမြော်အမြင်ရှိရေးတွေကို အစွမ်း ကုန် ပေးဆပ်ဖို့ အစီအစဉ်တွေ လုပ်ထားပါတယ်။

လွန်လေပြီးသော ကာလများဆီက ကျွန်တော့်ရဲ့ မိုက်မဲမှုတွေ၊ တာဝန်မကျေမှုတွေ၊ မှားယွင်းမှုတွေကို ကျေပျောက်သွားသည်အထိ စနစ်တကျ ပေးဆပ်ဖို့ အစီအစဉ် တွေ လုပ်ထားပါတယ်။ ကျွန်တော့်ဘဝကို ကျွန်တော် ပြုပြင် ပြောင်းလဲပစ်လိုက်တော့ ကျွန်တော့်ကလေးတွေကြောင့်ပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်သားသမီးတွေကို ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင်တယ်။ အဲဒီကလေးတွေမှာ ပိုင်ရှင်ရှိတယ်။ ပိုင်ရှင်က ကျွန်တော်။ ဒါက တစ်ခုပေါ့။

နောက်တစ်ခုက ကျွန်တော် အခုရိုက်နေတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရှိသောလူ၊ ဗီဒီယိုသီချင်းဇာတ်လမ်းလေးထဲက ဇာတ်ဝင်ခန်းတစ်ခုရိုက်ဖို့ ကြံတောသုသာန်ကို ရောက်သွားတယ်။ ကျွန်တော်ရောက်လာမှန်းသိတော့ ကြံတောသုသာန်မြေပတ်ဝန်းကျင်မှာ နေကြတဲ့ ပရိသတ်ကြီးဟာ ကျွန်တော့်အနား ရောက်လာကြတယ်။ အဲဒီပရိသတ်ကြီးရောက်လာတော့ သူတို့နဲ့ ကျွန်တော်ရင်းနှီးစွာ နေကြည့်လိုက်တယ်။ သူတို့တွေရဲ့ ဘဝမှာ သူတို့အတိုင်းအတာနဲ့ သူတို့ပြည့်စုံစွာ ပျော်ရွှင်နေတာကို သတိထားမိတယ်။ ဒီလိုနေရာမှာ နေရပေမယ့် တစ်ချို့ကလေးတွေက ကျောင်းဝတ်စုံလေးတွေ ဝတ်ဆင်ထားတယ်။ တစ်ချို့ကလေးတွေက မိခင်မြန်သူရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ နို့ချိုစို့ရင်း ကျွန်တော့်သွားရာနောက်ကို တကောက်ကောက် လိုက်နေတယ်။ တစ်ချို့ကလေးတွေက ဖခင်ဖြစ်ဟန်တူသူရဲ့ ပခုံးထက်မှာ ကျေနပ်စွာ နေရာယူထားတယ်။ တစ်ချို့ကလေးတွေက ကျွန်တော်သွားရာနောက်ကိုလိုက်ရင်း သူတို့သူငယ်ချင်းများ

နှင့် အော်ဟစ်ပြေးလွှား ဆော့ကစားရင်း ပျော်ရွှင်နေတာကို အကဲခတ်မိတယ်။

ကျွန်တော့်ကို ဒီကြံတောသုသာန်မြေပရိသတ်ကြီးက ခင်မင်သလို ကျွန်တော်ကလည်း လေးစားစွာ ခင်မင်မိပါတယ်။ ကျွန်တော် ရင်ထဲမှာ ကြည်နူးနေစဉ် အချိန်လေးမှာပဲ လုပ်သားတစ်ဦးရဲ့ စကားတစ်ခွန်းကြောင့် ကျွန်တော့်ကြည်နူးမှုတွေကို ရပ်တန့်သွားစေခဲ့ပါတယ်။

"ပိုင်ရှင်မဲ့တွေ မီးသင်္ဂြိုဟ်ဖို့ ရောက်လာတယ်။ လှေလာဦးမလား"

အလောင်းတစ်လောင်းကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ရင် မီးရထားသုံးဆီ (၅) ဂါလံ အသုံးပြုပြီး နှစ်ဆယ့်ငါးကျပ်နှုန်းလက်ခံတဲ့ ဌာနအနေနဲ့ ဒီ (၁၁) ယောက်ကို တာဝန်ယူဖြေရှင်းမယ့်သူ မရှိလို့ နိုင်ငံတော်အစိုးရစရိတ်နဲ့ အခမဲ့ သင်္ဂြိုဟ်မှုပေးရတော့မယ်။ ဒီအတွေ့အကြုံတစ်ခုကို ကျွန်တော့်ဘဝသက်တမ်းတစ်လျှောက်မှာ တစ်ခါမှ မကြုံဖူးဘူး။ ခုမှ ကြုံရတာ ကိုမြတ်ခိုင်။ ကျွန်တော့်သမီး အေးငြိမ်းသူ (၂) နှစ်ပြည့်တုန်းက မိဘမဲ့ကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ ထမင်းသွားကျွေးဖူးတယ်။ အဲဒီတုန်းကလည်း ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ထိခိုက်ခဲ့ဖူးတယ်။ အဲဒီဌာနက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလေးတွေမှာ မိဘတွေမရှိပေမယ့် အုပ်ထိန်းသူဆရာမတွေ ရှိတယ်။ သူတို့ကလေးတွေရဲ့ ရှေ့ရေးအတွက် နိုင်ငံတော်က အစီအစဉ်တွေလုပ်ထားပေးတာရှိတယ်။ ခုမြင်တဲ့ မြင်ကွင်း ကတော့ ပိုပြီးထိခိုက်စေတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားစဉ်းစားကြည့်။ ကျွန်တော့်နားက လှုပ်ရှားပြေးလွှား အော်ဟစ် ပျော်ရွှင်နေကြ တဲ့ ကလေးတွေရဲ့ဘဝနဲ့ ကျွန်တော့်ရှေ့က ခေါင်းတစ်လုံးထဲမှာ ပိုင်ရှင်မဲ့ဖြစ်နေတဲ့ (၁၁) ယောက်ရဲ့ဘဝ ယှဉ်ကြည့်ပါ။ သုသာန်မြေထဲက ကလေးတွေမှာတောင် ဖတ်ဝန်းကျင်ဆိုတာ ရှိကြတယ်၊ မိဘဆိုတာရှိကြတယ်၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေ ရှိကြတယ်။ မိတ်ဆွေ၊ သူငယ်ချင်းတွေ ရှိကြတယ်၊ ပိုင်ရှင် ကိုယ်စီရှိကြတယ်။ ကူညီဖေးမမှုတွေ ရှိကြတယ်၊ တိုင်ပင် ဆွေးနွေးမှုတွေ ရှိကြတယ်၊ စုပေါင်း ပျော်ရွှင်မှုတွေ ရှိကြတယ်။ တကယ်လို့ သူတို့အထဲက တစ်ယောက်ယောက် သေသွားရင် လည်း အသုဘလိုက်ပို့မယ့် ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝန်း တွေရှိမှာ သေချာတယ်။

စာပေလုပ်သားမဂ္ဂဇင်း

၁၉၈၇၊ ဇူလိုင်လ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သဘာဝကိုလက်ခံပါ

သဘာဝကိုလက်ခံပါ

BURMESE CLASSIC

စာရေးချင်နေတယ်။ ဒီအချိန်မှာ တစ်ခုခုရေးမယ်ဆို ရင် စာတစ်ပုဒ်တော့ ရမှာပဲ။ တစ်နေ့က သေသွားတဲ့ ကိုကိုကြီး အကြောင်းဆိုရင် စာတစ်ပုဒ်တင်မကဘူး။ ရေးနိုင်ရင် ရေး နိုင်သလောက် လုံးချင်းဝတ္ထုရှည် လေးအုပ်စာလောက် ထွက်နိုင်တယ်။

ဒီလူနဲ့ ပတ်သက်ခဲ့တဲ့ မိန်းမတွေရဲ့အကြောင်းဆိုရင် နှစ်အုပ်စာလောက် ရှိမယ်။

ဒီလိုဗျာ . ကိုကိုကြီးက ပိုက်ဆံရှိတယ်။ ပိုက်ဆံရှိ

www.burmeseclassic.com

ဆွေသဟာ စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

တယ်ဆိုတာ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်ရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့လက်ထက် ကျမှ ရှိလာတာ။

ဒီလူက အလုပ်သိပ်လုပ်တယ်။ သဘာဝကို ဆန့်ကျင်ပြီးတော့ကို လုပ်တယ်။ ဘယ်လောက်ထိ လုပ်သလဲဆိုရင် သူများတွေ အိပ်တဲ့အချိန်မှာ သူအလုပ်လုပ်တယ်။ သူများတွေ ထမင်းစားနေတဲ့အချိန်မှာ သူအလုပ်လုပ်တယ်။ သူများတွေ နားနေတဲ့အချိန်မှာ သူအလုပ်လုပ်တယ်။

သူ့အယူအဆက တစ်မျိုး။ သူအလုပ်လုပ်နေတုန်း ထမင်းစားဖို့ခေါ်ရင် အရမ်းစိတ်ဆိုးတယ်။ အဲဒီအခါမျိုးကျရင် ပါးစပ်က ဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက်နဲ့ ပြောသေးတယ်။ ဒီထမင်းစားတာကို ဘယ်သူက တွင်သွားတာလဲတဲ့ . . ကဲ . .။

ဟိုးရှေးရှေးကတည်းက ထမင်းစားတယ်ဆိုတာမျိုး မရှိခဲ့ရင် အခုလူတွေလည်း စားကြမှာမဟုတ်ဘူးဆိုပြီး ရှေးတုန်းကလူတွေကို အပြစ်တင်နေတဲ့ လူစားမျိုး။

အဲ . . ညတိုင်အိပ်ဖို့ ခေါ်ရင်လည်း သူက စိတ်ဆိုးပြန်တယ်။ မအိပ်ရင် မရဘူးလားတဲ့။ ဆိုတော့ သူ့ပိုက်ဆံရှိတာ မဆန်းဘူးလေ။ အလုပ်လုပ်တော့ အလုပ်လုပ်ခြင်း အကျိုးကြောင့် သူဟာ ကြီးပွားလာတယ်။ ကြီးပွားတယ်ဆိုတာ

မူလ ဆင်းရဲရာကနေ ချမ်းသာလာတာကို ပြောတာ။ ပြီးတော့ သူ့ရုပ်ရည်က နည်းနည်းဖြူတယ်။ အဲ . . . တစ်ခုပဲ သူ့မှာ ပြောစရာရှိတယ်။ သူက ပညာသိပ်မတတ်ဘူး။ (၆) တန်းပဲ အောင်တယ်။ ဒါကလည်း သူ့အနေနဲ့ ဒီ(၆) တန်းအောင်တယ်၊ မအောင်ဘူးဆိုတာက သိပ်အရေးမကြီးဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ သူ့အတွက် အရေးကြီးဆုံးဟာ ငွေပဲ။

အဲဒီငွေကို သူက နေ့မအိပ်၊ ညမအိပ် အရှုံးအမဲသား ကြိုက်သလို သဲကြီးမဲကြီးနဲ့ ရှာတယ်။ ရှာတော့ရတယ်။ ရုပ်ကလည်းဖြောင့်၊ ပိုက်ဆံကလည်းရှိတော့ သူပညာမတတ် တာဟာ သူ့ရဲ့ပိုက်ဆံရှိမှုအောက်မှာ ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။

အဲတော့ဗျာ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အမျိုးသမီး လှလှ လေးတွေ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။ ဒီနေရာမှာလည်း သူက သဘာဝကို ဆန့်ကျင်ပြန်တယ်။ အိမ်ထောင်ပြုတယ်ဆိုတာ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ထဲမှာ ခိုင်းချင်ရာခိုင်းဖို့ ကိုယ့်ဘဝကို အချုပ်အနှောင်ခံ အပ်နှင်းတာ ပဲဆိုပြီး အိမ်ထောင်မပြုဘူး၊ အမျိုးသမီးတွေကို တွဲရုံတွဲတယ်။ တွဲပြီဆိုရင်လည်း (၂) လ (၃) လပဲ ကြာတယ်။

အင်း . . . ဖြူဖြူဝေဆိုတဲ့ တစ်ယောက်ကိုတော့ (မ)

www.burmeseclassic.com

လလောက်ထိ တွဲလိုက်တယ်။ ဒါကလည်းအကြောင်းနဲ့။ မြမြဝေရဲ့ မိဘတွေ ဘယ်လောက်ချမ်းသာလဲ၊ ဘယ်လိုချမ်းသာတာလဲ ဆိုတာကို လေ့လာချင်လို့ အဲဒီလောက်ကြာသွားတာ။

ဒီသူမှာ အချစ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ မေတ္တာဆိုတာ မရှိဘူး။ စေတနာဆိုတာ မရှိဘူး။ လူသားတစ်ဦးမှာ ရှိသင့်တာတွေ မရှိမှုကြောင့် သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး အခြေအနေအမျိုးမျိုး ပြောင်းလဲသွားတဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့အကြောင်းဟာ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းတယ်။ သူ့နားကို ရောက်လာတဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ ချွေလှမ်းချင်းကတူတယ်။ ဒါပေမယ့် ပြန်ထွက်သွားတဲ့ ခြေရာ ချင်းက မတူကြဘူး။ အဲဒီအမျိုးသမီးတွေအကြောင်းကိုရေးရင် စာအုပ်နှစ်အုပ်စာလောက် ထွက်မယ်လို့ ပြောတာ။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အဲဒီအကြောင်းတွေ မရေးချင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဖတ်တဲ့လူအတွက် ဘာ အကျိုးမှ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ အရည်မရ၊ အဖတ်မရတဲ့ အကြောင်းတွေကို အချိန်အကုန်ခံပြီး၊ စာရွက်အကုန်ခံပြီး မရေးချင်ဘူး။ ကျွန်တော် ရေးချင်တာက ဒီလူ သေခါနီးမှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့ အခြေအနေလေးကို ရေးပြချင်တာ။

ကိုကိုကြီးရဲ့ ကိုယ်ရေးရာဇဝင် အကျဉ်းချုပ်က

မွေးသက္ကရာဇ် မမှတ်မိ။ လူမျိုးနဲ့ ကိုးကွယ်သည့်ဘာသာက မြန်မာ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ပညာအရည်အချင်းက (၆) တန်းအောင်၊ မိဘမရှိ၊ အိမ်ထောင်မရှိ၊ နေရပ်လိပ်စာက ရွှေတောင်ကြား။ ဒီလောက်ပဲ။

လောလောဆယ် သူ့အလုပ်အကိုင်က ပိုက်ဆံရတဲ့ အလုပ်မှန်သမျှ အကုန်လုပ်တယ်။ ပွဲစားလည်း လုပ်တယ်။ အရောင်းအဝယ်လည်းလုပ်တယ်။ ငွေတိုး ချေးစားတယ်။ ယုတ်စွအဆုံး နေ့စဉ်ယူတဲ့သတင်းစာနှစ်စောင်ကို လကုန်ရင် ပိသာချိန်နဲ့ ကိုယ်တိုင် ထိုင်ရောင်းတယ်။ အခန်းထဲမှာ ဖျန်းတဲ့ ရေမွှေးဘူးခွံတွေ၊ သောက်ပြီးတဲ့ ဆေးပုလင်းခွံတွေ၊ နို့ဆီခွက် အခွံတွေ ကိုယ်တိုင် ထိုင်ရောင်းတယ်။

တစ်နေ့ ကားအရောင်းအဝယ်ကိစ္စနဲ့ ဒီလူ ပဲခူးသွား တယ်။ အပြန်ကျတော့ ကားမှောက်တယ်။ ကားမောင်းတဲ့သူ ရယ်၊ သူနဲ့အတူတူပါသွားတဲ့ အမျိုးသမီးရယ်ကတော့ ကား မှောက်တဲ့နေရာမှာပဲ ပွဲချင်းပြီး သေသွားတယ်။ သူကတော့ ဇက်ကျိုးသွားတယ်။

ကိုကိုကြီး ပဲခူးကအပြန် ကားမှောက်တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းဟာ သူ့ပတ်ဝန်းကျင် အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ တော်တော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချင်း ပျံ့နှံ့သွားတယ်။ အားလုံး ကြယာခတ်ကုန်တယ်။ ကားမှောက်တဲ့နေရာသွားကြ၊ သေတဲ့လူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ လုပ်စရာရှိတာတွေ လုပ်ကြ။ ကိုကိုကြီးကို ပြန်ခေါ်လာကြ။ နောက်ဆုံးတော့ ကိုကိုကြီးဆေးရုံရောက်တယ်ဆိုပါတော့။

အဲဒီမှာ ကိုကိုကြီးရဲ့အရှိန်အဝါ၊ ကိုကိုကြီးရဲ့ အပေါင်းအသင်းများမှု၊ ကိုကိုကြီးရဲ့ ပိုက်ဆံရှိမှုတွေကြောင့် ကိုကိုကြီးကိုဂရုစိုက်ကြတယ်ပေါ့ဗျာ။ ထိထားတဲ့ ဒဏ်ရာအခြေအနေပေါ်မှာ မူတည်ပြီး သေမင်းနဲ့အကြိတ်အနယ် လွန်ဆွဲကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒဏ်ရာက သိပ်ပြင်းလွန်းတော့ ဆရာဝန်တွေ ခေါင်းခါကြတယ်။ ကုသလို့မရတော့ဘူးဆိုတဲ့သဘော။

အဲဒီအချိန်မှာ ကိုကိုကြီးအနားမှာရှိတဲ့ လူတွေအားလုံးဟာ ကိုကိုကြီးရဲ့ အခြေအနေကိုကြည့်ပြီး ဖျောင်းဖျကြတယ်။ ဖျောင်းဖျဆိုတဲ့ စကားလုံးကို သုံးရတာက ကိုကိုကြီးဟာ ဇက်ကျိုးနေတာတောင် စကားတော့ပြောနိုင်သေးလို့ပဲ။

ဘာတွေပြောလဲဆိုတော့ သူ့အလုပ်အကြောင်းတွေ၊ ဘယ်အလုပ်က ဘယ်သူနဲ့ဘယ်နေ့ချိန်းထားတယ်၊ ဘယ်သူ့ဆီက ပိုက်ဆံဘယ်လောက်ရစရာရှိတယ်၊ အဲဒါပေါ့။ အဲဒီတော့ ဘေးကလူတွေက ဒဏ်ရာတွေပြင်းထန်ပြီး ဝေဒနာ

ခံစားနေရတဲ့အချိန်မှာ အလုပ်အကြောင်းတွေ မပြောဖို့၊ တိုဟာတွေ ဒီဟာတွေ မစဉ်းစားဖို့၊ ပြုခဲ့ဖူးတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပြန်စဉ်းစားဖို့၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို အာရုံပြုဆိုပြီး တိုက်တွန်းကြတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်ဟာ ကိုကိုကြီးရဲ့ အသိအာရုံထဲကို ခဏဝင်ပြီး ခံစားကြည့်တယ်။ ကိုကိုကြီးအကြောင်းသိနေတဲ့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဘေးလူတွေ တိုက်တွန်းတာကို ဒီလူ ဘယ်လိုစဉ်းစားမယ်ဆိုတာသိချင်လို့ သူ့စိတ်ထဲ ခဏဝင်ကြည့်တာ။

ကိုကိုကြီးဟာ ဘေးက တိုက်တွန်းသံတွေကို ကြားတော့ ကြားတယ်။ အဲဒီတိုက်တွန်းမှုတွေအတိုင်း သူ့ခမျာ လုပ်လို့မရဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူ့ဘဝမှာ ကောင်းမှုကုသိုလ် လုပ်ခဲ့ဖူးတာ တစ်ခါမှ မရှိဘူး။ ပြီးတော့ သူက ဘုရားရှိခိုးဖူးတာမဟုတ်တော့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို ဘယ်လို အာရုံပြုရမှန်းမသိဘူး။ ပြုခဲ့ဖူးတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဆိုတာကလည်းမရှိတော့ ဘယ်လိုကုသိုလ်မျိုးကို စဉ်းစားရမှန်း မသိဘူး ဖြစ်နေတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ကိုကိုကြီးရဲ့စိတ်တွေ ရှုပ်ထွေးနေရ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တယ်။ အသက်ရှုတာတွေ မြန်လိုက်၊ နှေးလိုက်နဲ့ ဖြစ်နေပြီ။ သူ့ဘဝမှာ သူရှာခဲ့တဲ့ စည်းစိမ်တွေ၊ ငွေတွေဟာ သူနဲ့အတူတူ တည်မြဲနေမယ်လို့ သူက အသေတွက်ထားပုံရတယ်။

ကွေးသောလက် မဆန့်မီ မတည်မြဲဘူးဆိုတဲ့ သဘောတရားဟာ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ရက်ရက်စက်စက် သူ့ဘဝကို ပြောင်းလဲပစ်လိုက်နိုင်တယ်ဆိုတာကို ကိုကိုကြီး နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေတယ်။

ဒီသဘာဝတရားကို ခုလိုသေခါနီးကျမှ ကမန်းကတန်း စဉ်းစားရတာက တစ်မျိုး၊ ကောင်းတာမလုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကိုကိုကြီးအဘို့ ဘေးနားက လျှောက်ပြောနေတာတွေကို အာရုံပြုလို့မရတာကတစ်မျိုးနဲ့ ဒုက္ခရောက်နေပြီ၊ ဒီနေရာမှာ ကိုကိုကြီးအကြောင်းကို ရပ်ပြီး ကျွန်တော့်အကြောင်းကို ကျွန်တော်တွေးကြည့်တယ်။ ကိုကိုကြီးလို နောက်ဆုံးထွက်သက် ရောက်ခါနီးအချိန်မှာ ကျွန်တော်ဟာကိုကိုကြီးလိုဖြစ်ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ အလားတူပဲ ဒီအကြောင်းကိုဖတ်နေတဲ့ စာဖတ်ပရိသတ်တွေဟာလည်း ကိုကိုကြီးလို နောက်ဆုံးအချိန်မှာ ပြဿနာတက်နေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုတဲ့ အသိဟာ ကျွန်တော့်အတွေးထဲ ဝင်လာတယ်။ ရှင်းရှင်းပြောရရင်

ကျွန်တော်စိတ်ပူတယ်။ စေတနာနဲ့ စိုးရိမ်ပူတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေမှာ ဓလေ့တစ်ခု ရှိတယ်။ လူတစ်ယောက် သေခါနီးပြီဆိုရင် သေတော့မယ့်လူက တောင်ပြော၊ မြောက်ပြော လျှောက်ပြောနေပြီဆိုရင် ကယောင်ချောက်ချားတွေဖြစ်နေပြီဆိုရင် ဘေးက အသက်ရှင်နေတဲ့လူတွေက လုပ်လေ့လုပ်ထရှိကြတယ်။ ဘာလဲဆိုတော့ ဘုရားကို အာရုံပြုခိုင်းတာရယ်၊ ပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေကို ပြန်စဉ်းစားခိုင်းတာရယ်၊ ဒီလိုအခြေအနေဟာ အသုဘ ဖြစ်တဲ့နေရာတိုင်းမှာ၊ သေဆုံးဖူးတဲ့နေရာတိုင်းမှာ ဖြစ်လေ့ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုကိုကြီးတို့ ဘေးကလူတွေ ပြောကြတဲ့ အသံတွေကို ကြားမှကြားမှာပဲ။ ပြောတဲ့လူကတော့ သေတော့မယ့် အခြေအနေမျိုးရောက်သွားရင် သူပြောခဲ့သလို ဘုရားကို အာရုံပြုနိုင်ပါ့မလား။ စဉ်းစားစရာ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ရှိရဲ့လား။ သီလဆောက်တည်မှုတွေရှိရဲ့လား။ ဗုဒ္ဓဒေသနာတော် အတိုင်း လိုက်နာခဲ့တာတွေ ရှိရဲ့လား။ မမြဲခြင်းတရားတွေ မတည်မြဲတဲ့တရားတွေကို ဘယ်လောက်သိရဲ့လား။ သိတဲ့အတိုင်းရော ကျင့်နိုင်ခဲ့ကြရဲ့လား။

တကယ်တော့ အဲဒီကိစ္စတွေဟာ ထူးထူးဆန်းဆန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တွေ မဟုတ်ပါဘူး။ လောကထဲမှာ ရှိခဲ့ပြီးသား ရှိနေဆဲ ရှိနေဦးမယ့် သဘာဝတရားတွေပဲ။

အဲဒီသဘာဝတရားတွေကို လူသားတွေက လက်ခံနိုင်ဖို့ပဲ လိုတာပါ။

ကျွန်တော်တို့ ယုံကြည်ကိုးကွယ်တဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားဟာ ကျွန်တော်တို့ ဝေနေယျတွေအတွက် စေတနာအပြည့်နဲ့ ဒီသဘောတရားတွေကို အဝပေါင်းများစွာ ရှာဖွေပြီးထားခဲ့တာ။

သေတော့မယ့် ကိုကိုကြီးကိုကြည့်ပြီး ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားဟောခဲ့တဲ့ တရားတော်တွေနဲ့ စစ်တမ်းထုတ်ကြည့်လိုက်ရင် လူသားတိုင်းဟာ အဖော်မပါဘဲ လောကထဲကို တစ်ယောက်တည်းရောက်လာခဲ့ကြတယ်။ ပြီးတော့အဖော်မပါဘဲ တစ်ယောက်တည်း လောကထဲကနေ ပြန်ထွက်သွားကြရတာချည်းပါပဲ။

"ငါ"လို့ ပြောခဲ့တာတွေ၊ "ငါ့ဟာ"လို့ ယူဆခဲ့တာတွေဟာ ကိုကိုကြီးနောက်ကို တစ်ခုမှ ပါသွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီ မပိုင်ဆိုင်မှုတွေကြောင့် မတည်မြဲမှုတွေကြောင့်ဖြစ်ရတဲ့ ဒုက္ခတွေ ကျွန်တော် မြင်လာတယ်။ ကျွန်တော် မြင်သလို ကိုကို

ကြီး မြင်နိုင်ပါ့မလား။

ကိုကိုကြီးလိုပဲ ဒီသဘာဝတရားတွေကို မသိတဲ့ လောကထဲကနေ ထွက်သွားကြတာ ဘယ်နှစ်ယောက်လဲ။ ကိုကိုကြီးဆိုရင် ဒါတွေ တစ်ခုမှ သိသွားမှာမဟုတ်ဘူး။ သူ့ပိုက်ဆံတွေ၊ သူ့အိမ်တွေ၊ သူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ပြေပြစ်စွာ ဖွဲ့စည်းထားမှုတွေကို သူမပိုင်ဘူး၊ သူပိုင်ဆိုင်တာ ဘာမှမရှိဘူးဆိုတာကို သူသိသွားရဲ့လား။

ဘယ်ဥစ္စာမှ မတည်မြဲဘူးဆိုတဲ့ သဘာဝကို သူလက်ခံသွားသလား။ တကယ်တော့လည်း မတည်မြဲခြင်းတို့၊ ဒုက္ခတို့၊ ကိုယ်နဲ့မဆိုင်မှုတို့၊ ငါဆိုတာ မရှိမှုဆိုတာတွေဟာ အစကတည်းက ရှိပြီးသားသဘာဝတွေပါ။

အဲဒီ သဘာဝတွေကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လို သဘောထားကြမလဲ။

ဓမ္မဓ၊ နန်းနုဝါဒီမိုလ

www.burmeseclassic.com

သဘာဝကိုလက်ခံပါ

(၉၆)

ကျော်ထိန်၊

www.burmeseclassic.com

န့်ရှေ့မှာမှန်ချင်တယ်

www.burmeseclassic.com

ဆွေသဟာ စာအုပ်တိုက်

www.burmeseclassic.com

မှန်ရှေ့မှာမှန်ချင်တယ်

မှန်ရှေ့မှာမှန်ချင်တယ်

မှန်ကို ကျွန်တော်မကြိုက်ဘူး။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော်မှန်မကြည့်ဘူး။ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် တစ်ယောက်က မှန်မကြည့်ဘူးဆိုတော့ အဆန်းကြီးဖြစ်နေမှာပဲနော်။

တကယ်ပြောတာ။ ကျွန်တော် မှန်မကြည့်ဘူး။

ကျွန်တော်မှန်ကြည့်နေတာကို တခြားတစ်ယောက်က မြင်သွားရင် ရှက်တာလည်းပါတယ်။ ဒီကောင်မှန်ကြည့်တယ် ဆိုတဲ့ အပြောမျိုးကို မခံနိုင်လို့ ဇွတ်ပေပြီး မှန်မကြည့်တာ လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။

ပြီးတော့ တော်ကီဟိန်းဆိုတဲ့ကောင်က မှန်မကြည့်ဘူးဆို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဲ့ စတိုင်လ်တစ်ခုထုတ်[illegible]လည်းပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ နေချင်သလိုနေလာခဲ့တဲ့ လူသားတစ်ဦးပါ။ တစ်စုံတစ်ခုရဲ့ ချုပ်ချယ်မှုအောက်မှာနေတာဟာ အနုပညာသမားမဟုတ်ဘူး။ အနုပညာသမားဆိုတာ အာရုံကို ဦးစားပေးတဲ့လူတန်းစား။ အာရုံနဲ့အသက်ရှင်တာ။ အာရုံရဲ့ ခိုင်းစေမှုနဲ့သာမျှ အကုန်လုံးလိုက်လုပ်တာဟာ အနုပညာမြောက်တတ်တို့ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် အဆိုတင်သွင်းပြီး ကိုယ့်ဟာကိုယ် ငွတ်ကြီးထောက်ခံနေတဲ့လူဟာ ကျွန်တော်ပါပဲ။

တရားခံက ကျွန်တော့်အာရုံပါပဲ။ အဲဒီအာရုံသစ်တွေဟာ ကျွန်တော့်အသိစိတ်ထဲကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဝင်လာနိုင်လွန်းပါတယ်။ ပြီးရင် ကာယကံမြောက် ကျူးလွန်ဖို့ မြှောက်ပေးပါတော့တယ်။

အဲဒီမှာ အာရုံခိုင်းသမျှ အကုန်လုံးကို အိပ်ခြင်း၊ စားခြင်းထက် ဦးစားပေးပြီး စိတ်ပါဝင်စားစွာ လုပ်မိပါတော့တယ်။ ကျွန်တော်လုပ်သမျှတွေဟာ အမှားတွေချည်းပဲလို့တော့ ကျွန်တော်ဝန်မခံနိုင်ပါဘူး။

အဲဒါဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ အမှားဆိုတာကြီးကို

ကျွန်တော် သိသိကြီးနဲ့ လုပ်နေတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်လုပ်မိတဲ့ တချို့ကိစ္စတွေကို မှားတယ်လို့ သတ်မှတ်ခြင်းခံခဲ့ရတာမျိုးပါ။

ထားတော့။ မှန်ကိစ္စဆက်ပြောမယ်။

အမှန်က မှန်ကိုဘာကြောင့်မကြည့်ဖြစ်တာလဲဆိုတာ နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော် [illegible]တယ်။ ကျွန်တော် မှန်ကိုမကြည့်ရဲတာမျိုး ဖြစ်နေတာပါ။

အာရုံဖောက်ပြန်မှုအလိုကိုလိုက်ပြီး အပြစ်မေါင်းများစွာကို ကျူးလွန်တာများသွားတော့ ကိုယ့်ရုပ်ကိုယ်ကြောက်ပြီး မကြည့်ရဲတာမျိုး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရွံပြီး မှန်မကြည့်ရဲတာမျိုးဆိုတာကို သိလာတယ်။

ဒါဆိုရင်တော့ မဖြစ်ဘူး။ မှန်မကြည့်ဘဲ ဒီတိုင်းနေသွားမလား။

လူ့ဘဝ ဒီလိုပဲ မှန်မကြည့်ပဲ ကုန်ဆုံးစေမလား။

အားလုံးကို ရင်ဆိုင်ရဲတဲ့ငါ။ ရင်ဆိုင်ခဲ့တဲ့ငါ။ ငါ့ကိုယ်ငါ ရင်မဆိုင်ရဲဘူး။ ငါ့ရုပ်ကိုငါ မကြည့်ရဲဘူးဆိုရင် ရာဇဝင်မလှဘူးဖြစ်သွားမယ်။

တဲ့ . . လာစမ်းမှန် ကြည့်ဖြစ်မယ်။ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေသလဲ။ စာဖတ်မယ်။

မှန်ထဲမှာပေါ်လာတဲ့ ကျွန်တော့်မျက်နှာ ကျွန်တော် ကြည့်တယ်။

အို့ . . ငါဟာ ငါထင်ထားသလို ဒီလောက်ကြီး ကြောက်စရာမကောင်းပါဘူး။ ကြည့်ပြီး ရီမြနေသားပဲ။ ဒါပေမဲ့ သေသေချာချာကြည့်တော့ ငါနဲ့ ထပ်တူရှိမနေပါလား။ ငါဘာကို စဉ်းစားနေတာလဲ။ ငါ့ရုပ်ခန္ဓာကြီးက မှန်ရှေ့မှာ ရှိနေပေမယ့် ငါ့စိတ်တွေ ဘယ်ရောက်နေလဲ။

ရှာစမ်း ငါ့စိတ်တွေ။

အလို - လိုက်ရှာတော့မှ . . . ငါ့စိတ်တွေဟာ ဆက်တိုက်ကို လှုပ်နေပါလား။ တစ်ချက်ကလေးငြိမ်သွားတယ်ဆိုတာမရှိဘူး။ ကြည့်စမ်း တစ်ခုပြီးတစ်ခုပြောင်းနေပါလား။ ငါ့စိတ်ကို ငါတွေ့ပြီလို့ ထင်လိုက်တဲ့ အချိန်လေးမှာပဲ မရှိတော့ပြန်ဘူး။ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ အဲလိုခံစားမှုမျိုး တစ်ခါမှ မသိခဲ့ဖူးဘူး။

ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် အရမ်းစိတ်ဝင်စားသွားတယ်။ အရင်တလည်း ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားဖူးပါတယ်။ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတာက ရုပ်ရှင်ရိုက်တဲ့အခါ

တွေမှာ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကို အမျိုးမျိုး လုပ်လို့ရနေတာကိုပါ။

ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော်မဟုတ်တာဖြစ်ဖြစ်သွားတာမျိုး ခဏခဏဖြစ်ဖူးတယ်။ ကျွန်တော့်အိမ်မှာ ကျွန်တော့်မိသားစုနဲ့ကျွန်တော် ဘယ်လိုပြဿနာမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ စိတ်ညစ်စရာပဲတွေ့တွေ့၊ ရုပ်ရှင်ရိုက်ဖို့အသွား လမ်းပေါ်မှာတင် အဲဒီအာရုံတွေ ပျောက်သွားတာချည်းပါပဲ။

ပျောက်ပြီဆိုတာမဟုတ်ဘူး။ ပျောက်ပျောက်သွားတာ။

ရုပ်ရှင်ရိုက်နေတဲ့အချိန်ဆို ပိုဆိုးတယ်။ ဇာတ်လမ်းအရ ထိုးကိတ်၊ ကြေကွဲ၊ ဝမ်းသာ၊ အော်ဟစ်၊ ရယ်မော၊ မျက်ရည်ကျ၊ အမျိုးမျိုးလုပ်လို့ရတယ်။

ဟောပြီးပြီ။ ပြန်လာမယ်ဆိုရင်လည်း အဲဒီရုပ်ရှင်ရိုက်တဲ့အချိန်တုန်းက အာရုံတွေအားလုံးဟာ အိမ်အပြန်လမ်းပေါ်မှာ ပြန်ပျောက်ကုန်ပါတယ်။

ပစ္စုပ္ပန်မှာ တည့်တည့်နေဆိုတဲ့ ကျင့်စဉ်တစ်ခုဟာ ကျွန်တော့်မသိစိတ်မှာ အစတည်းက ရှိနေတာလား။

ဒီစကားမျိုးတွေ မကြားဖူးခဲ့ထိက သရုပ်ဆောင်ပညာတွေ ရှာဖွေရင်း လေ့ကျင့်ပြီးသားတွေဖြစ်နေသလား။ ကျွန်တော်မသိဘူး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သေချာတာတစ်ခုကတော့ တစ်ခုခုကိုအကြာကြီး စိတ်မဝင်စားတတ်တဲ့ ကျွန်တော့်မွေးရာပါအကျင့်ကြောင့်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။

ခုလဲ မှန်ရှေ့မှာရပ်ပြီး ကျွန်တော့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကျွန်တော့်စိတ်တွေ မရှိဘဲမနေဘဲ လွင့်ပျံနေတာကို အထူးအဆန်းတစ်ခုလို သတိထားမိလာပြန်ပြီ။

အနုပညာလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်နေတဲ့လူတွေဟာ စိတ်လေ့ကျင့်ခန်းတွေလုပ်ရတဲ့ အရေးထိုင်တဲ့ အလုပ်မျိုးတွေနဲ့ အလုပ်သဘောအရ ဆက်စပ်မှုတွေရှိနေသလား။

အင်း၊ ငါ့ရှေ့က မှန်တစ်ချပ်ကတော့ ငါ့ဘဝအတွက် အပြောင်းအလဲတစ်ခုကို ဖြစ်စေတော့မယ်ထင်တယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်မှန်ကို ကြည့်ရဲသွားပြီ၊ မှန်ထဲမှာပေါ်နေတဲ့ ကျွန်တော်မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော် မေးခွန်းတွေ မေးကြည့်ချင်လာတယ်။

မှန်ထဲမှာပေါ်နေတဲ့ ကျော်ဟိန်းကိုမေးမယ်။ မှန်မှန်ဖြေ။

မေးလိုက်ပြီးမှ ကျွန်တော့်အာရုံ နည်းနည်းလှုပ်သွားတယ်။ ဟဲ ကျော်ဟိန်းနဲ့ ကျော်ဟိန်းပဲရှိတာ။ ကျော်ဟိန်းက

ကျော်ဟိန်းကို သိမ်းလို့ပြီးသေး။

မလှတာမှ မိန်းကလေးကို မိမိလိမ်တာ အဆင့်အနိမ့်ဆုံးပဲတဲ့။

လူဆင်းရဲချင် ဆင်းရဲပါစေ။ ပညာမတတ်ချင်နေပါစေ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လိမ်နေတဲ့ အဆင့်အတန်း အနိမ့်ဆုံးလူမျိုးတော့ မဖြစ်ချင်ဘူး။

ကဲ . . မေးလို့ရပြီ မေးတော့။

မင်း ဘယ်သူလဲ။

ကျော်ဟိန်းလို့သတ်မှတ်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်။

မင်းနဲ့ မင်းရဲ့စိတ် တူတူရှိရဲ့လား။

ရှိတယ်။ ဟာနေဦး . . မရှိတော့ဘူး။ သတိထားလိုက်ရင်ရှိတယ်။ ဟင် . . သတိထားနေရင်းနဲ့ မရှိတော့ပြန်ဘူး။ ဟော ပြန်ရှိလာပြန်ပြီ။

အေး . . အဲလိုသိရင်မဆိုးဘူး။ ဟုတ်ပြီ . . ခုရှိတယ်လို့ပြောတဲ့ မင်းစိတ်ကရော ဘာတွေစဉ်းစားနေလဲ။

ခင်ဗျားမေးတာဖြေဖို့တွေ စဉ်းစားနေတယ်။

မင်းစဉ်းစားနေတာတွေ ရိုးသားရဲ့လားလို့မေးရင် မင်းဘယ်လိုဖြေမလဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှန်ရှေ့က ကျော်ဟိန်းရှေ့၊ မှန်ထဲက ကျော်ဟိန်းပါ သက်ပြင်းတစ်ခု ခပ်လေးလေး ချလိုက်တယ်။

အမှန်အတိုင်းပြောရရင် လိမ်ပြောဖို့တွေ ကြံစည်နေမိတယ်။

ဘာလို့ အဲဒီလိုစိတ်ဝင်သွားတာလဲ။

ကျော်ဟိန်းဟ ကျော်ဟိန်းကို အထင်သေးသွားမှာ စိုးလို့ပေါ့။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ညိမ်ဖို့ကြံစည်တာ အဆိုးဆုံးလေကွာ။ ကဲ ခုရော မင်းစိတ် ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ ချက်ချင်း ပြောနိုင်မလား။

နေဦး . . မင်းပြောနေတုန်း နေ့လည်က ပြဿနာ တစ်ခုဆီ၊ ငါ့စိတ်တွေရောက်သွားပြီ။

ပြီးသွားတဲ့ကိစ္စတစ်ခုကို ဘာလို့ပြန်ယူနေရတာလဲ။ မရှိသင့်တာကို ယူထားရင် မင်းခံစားနေရမှာပဲ။ အဲဒါ သူ့ကြောင့် ကိုယ်ပျက်စီးသွားခြင်းအာရုံတစ်ခုဖြစ်တယ်လို့ခေါ် တယ်။ ဖြစ်ပြီးသွားတာတွေ ပြန်တွေးရင်မင်းမှားတယ်။ မဖြစ် သေးတာတွေနေရင်လည်းမှားတယ်။ မင်းစောစောကပြော တဲ့ ပစ္စုပ္ပန်မှာ တည်တည်နေတာမျိုးပဲ နေရမှာပါ။

ဟာ . . မင်းကလည်း ဝေစီထိုင်တာလိုနဲ့ သင်ရိုး ကျွတ်တွေ လုပ်နေပြန်ပြီ။ တစ်ခါမှ မလုပ်ဖူးတာတွေ ချက်ချင်း ကြီး ဘယ်လုပ်လို့ရမှာလဲကွ ကျော်ဟိန်းရ။

မင်းလုပ်ချင်နေတာ ငါသိတာပေါ့ကွာ။ ကျော်ဟိန်းဆို တဲ့ငါလည်း မင်းပဲ။ မင်းကလည်း ငါပဲဥစ္စာ။ မင်းဒီကိစ္စတွေ စိတ်ဝင်စားနေတာ ငါသိလို့ ငါပြောနေတာပေါ့ကွ။

မှန်ထဲမှကျော်ဟိန်းကိုကြည့်ရင်း မှန်ရှေ့ကကျော်ဟိန်း ကြီး ငြိမ်သက်သွားတယ်။ နောက်ပိုင်းတော့ စိတ်ကိုမမ်းတဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလုပ်၊ အာရုံတွေတစ်ခုပြီးတစ်ခု ရွှေ့လျား နေတာတွေကို လိုက်မှတ်တဲ့လေ့ကျင့်ခန်းတွေလုပ်နဲ့ ကျော်ဟိန်း ရဲ့တစ်အိမ်လုံးမှာ ဘယ်နေရာကြည့်ကြည့် မှန်တွေချည်းပဲဖြစ် တုန်တယ်။

ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော် မှန်ကိုသဘောပေါက်သွားပြီ။ မှန်ကိုလည်း အရမ်းကျေးဇူးတင်သွားပြီ။

မှန်ရှေ့မှာရပ်ပြီဆိုတာနဲ့ မင်းစိတ်ဘယ်မှာလဲ၊ မင်းနဲ့ တူတူရှိရဲ့လား။ ရှိတဲ့စိတ်ကရော ငြိမ်ရဲ့လား၊ ဖောက်ပြန်နေ တာလား၊ ချက်ချင်းမေး ချက်ချင်းဖြေ။

မှန်ရှေ့မှာ ငါမှန်တယ်ဆိုတဲ့စကားကို အမြဲကြေရ နေမျှင်တယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မှန်ရှေ့မှာ မဟုတ်မှုဆိုရင်တော့ မှားမယ်ပေါ့ဆိုတဲ့ မေးခွန်းတစ်ခု ဖြတ်ခနဲပေါ်လာပြန်တယ်။

ကျော်ဟိန်းစိတ်ညစ်ပြီး ဟာ… မင်းကတော့အရစ်ပဲဟု အော်လိုက်တယ်။

မဟုတ်တာမလုပ်။ လုပ်မယ့်လုပ် မှန်ရှေ့မှာပဲဖြစ်ဖြစ် မှန်မရှိတဲ့နေရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် လုပ်ရမှာ ဖြစ်မှာပေါ့။ ငါက မင်းကို လုပ်စေချင်လို့ တိုက်တွန်းတာပါ။ ငါကမင်းကို ဘယ်လိုပဲပြောပြော မင်းက လုပ်ချင်တဲ့စိတ်ရှိဦးမှ။ စိတ်ရှိတာတောင် တကယ်လုပ်ဦးမှ။ လုပ်ရင်လည်း အမြဲလုပ်နေဦးမှ။ ငါက မင်းရဲ့ သိစိတ်လေ။ ပြီးတော့ သတိပေးနေတာ။ အဲဒီ သတိဆိုတာကို မင်းယူပါ။

ကျော်ဟိန်းနဲ့ကျော်ဟိန်း မျက်လုံးထဲကတစ်ဆင့် ဘဝင်၊ အာရုံ၊ အသိဆိုတဲ့ တစ်ခုခုထဲထိ စူးနစ်အောင်ကြည့်မိကြတယ်။ တော်တော်လေးကြာသွားတယ်။

ဒါအာရုံအသစ်ပဲလို့ စိတ်ထဲမှာ မှတ်ချက်ချလိုက်မိတယ်၊ အာရုံအသစ်ဆိုရင် စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ ကျော်ဟိန်းအတွက် လုပ်ကွက်တစ်ခု ရလိုက်ပြန်ပြီ။

ဘယ်နေရာပဲဖြစ်ဖြစ် အမြဲတမ်းလုပ်ဖြစ်နေအောင် ကြိုးစား[illegible]မယ်။

ကျွန်တော့် [illegible] ပြီး [illegible] လိုက်တယ်။

ကျွန်တော် [illegible] တာကိုလည်း [illegible] တာကို သူများတွေပါသိစေချင်တယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ တစ်ခုခုတော့ လုပ်မှဖြစ်မယ်။

ကျွန်တော့်အသိမိတ်ဆွေတွေ [illegible] လူတွေကို စိတ်ထဲမှန်းပြီး မှန်ရှေ့မှာ [illegible] လိုက်တယ်။

ကျွန်တော် မမြင်ဖူးသေးတဲ့ ကြားဖူးခဲ့တဲ့လူတွေကို စိတ်ထဲမှန်းပြီး မှန်ရှေ့မှာ [illegible] လိုက်တယ်။

သေဆုံးသွားကြတဲ့သူတွေကို အသက်ပြန်ရှင်ခိုင်းပြီး မှန်ရှေ့ကို ပို့လိုက်တယ်။

ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ ကျေးဇူးရှိခဲ့ဖူးတဲ့လူတွေ၊ ကျွန်တော့်ကို မုန်းတဲ့လူတွေ၊ ကျွန်တော့်ကိုချစ်တဲ့လူတွေ၊ ကျွန်တော်မသိတဲ့လူတွေ အားလုံးကို စိတ်ထဲမှန်းပြီး မှန်ရှေ့ ပို့ပေးလိုက်တယ်။

မှန်ထဲက ကိုယ့်ရုပ်ကိုယ်ပြန်ကြည့်ပြီး မေးကြပေတော့

ငါမှန်သလား?

ငါမှန်နေသလား?

ငါမှန်ခဲ့သလား?

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒါမှမဟုတ် ပျော်နေလား?

ဆက်ပြီးပြောနေကြမလား?

အရေးအကြီးဆုံးက ကျွန်တော်တို့ အသက်ရှင်နေသမျှ မှန်ရှေ့မှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မှန်မရှိတဲ့နေရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်သူမှမရှိတဲ့နေရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် (ကိုယ်တိုင်တော့ ရှိနေတာဆိုတော့) မှန်နဲ့စောင့်ကြည့်နေတဲ့သူတွေအားလုံး နေရာတိုင်းမှာ အမြဲတမ်းမှန်နေရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ?

၁၉၉၂၊ ဇွန်လ၊

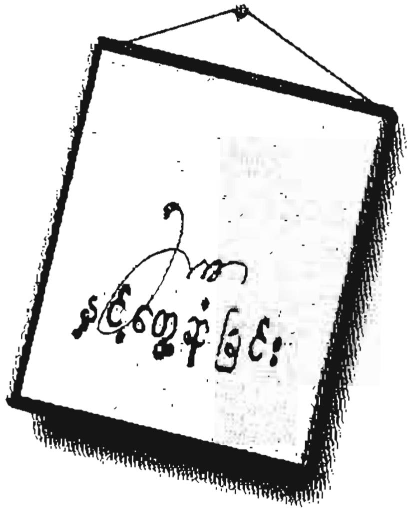

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှင့်တွေ့ဆုံခြင်း

နှင့်တွေ့ဆုံခြင်း

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်ကာလ ကလေးဘဝထဲက ကျွန်တော်နဲ့ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ချစ်ခဲ့ရသူပါ၊ သူ့နာမည်က ခဏာတဲ့။ ခဏာဆိုတာ ကျွန်တော့်ရဲ့ချစ်သူပါ။

အဲကျွန်တော့်ချစ်သူဆိုပေမယ့် ကျွန်တော်က သာ-ချစ်နေရသူဆိုရင် ပိုမှန်ပါတယ်။ ခဏာကိုဘာ့ကြောင့် ချစ်တာလဲလို့ ကျွန်တော့်ကိုမေးရင် ခဏာဟာချစ်သင့်လို့ပါလို့ ကျွန်တော် ရိုးသားစွာ ဖြေပါ့မယ်။

ခဏာကို ကျွန်တော်မပိုင်ပေမယ့် ပိုင်ခွင့်မရပေမယ့် ကျွန်တော်နှင့် ဆိုင်လို့ ခဏာအကြောင်း ကျွန်တော်ပြောလို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရပါတယ်။ ပြောခွင့်လေးတော့ ရှိမှာပါ။

ခဏအကြောင်း ကျွန်တော်ပြောပါရစေ။

ခဏဟာလှတယ်။ ခဏရဲ့ အပြုံးဟာ ဆောင်းဦးတာလမှာ တိုက်ခတ်လေ့ရှိတဲ့ လေပြေလို ခံစားရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအပြုံးဟာ ကျွန်တော့်အတွက် တဒင်္ဂပါ။

ခဏရဲ့ တဒင်္ဂအပြုံးဟာ ကျွန်တော့်ဘဝအတွက်တော့ နှစ်လိုဖွယ်ရှိလွန်းပါတယ်။ သူ့အဆင်းသဏ္ဍာန်ဟာ မရေမရာ ရီဝေနေပေမယ့် ချစ်စရာကောင်းလွန်းပါတယ်။

ခဏကို ချစ်တတ်ရင် တည်ငြိမ်နိုင်တယ်။

ခဏကိုချစ်တတ်ရင် သာယာနိုင်တယ်။ ခဏကိုချစ်တတ်ရင် ငြိမ်းချမ်းနိုင်တယ်။

ခဏဟာသူ့ကို ကျွန်တော်ချစ်မှန်းသိလို့ အမြဲလိုလို ကျွန်တော့်ဆီကို လာရောက်တွေ့ဆုံပါတယ်။ ကျွန်တော်က ခဏကို သတိထားပြီးဆက်ဆံရင် ကျွန်တော့်နားမှာ ခဏက ကြာကြာနေတတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေ ကျွန်တော်က အလုပ်များလို့ သူလာတာကို သတိထားပြီးမကြိုမိရင် သူပြန်သွားပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုတော့ ဘာမှမပြောပါဘူး။ ဘာမှတို မပြောရှာပါဘူး။

အရှင်းဆုံးပြောရရင် ခဏဟာသိမ်မွေ့လွန်းစွာ နှုတ်ဆိတ်နေတတ်သူပါပဲ။ ကျွန်တော် သူ့ကိုအားမရတာ အဲဒါပါပဲ။

ခဏဟာ တစ်ခါတလေမလှဘူး။ ရက်စက်လွန်းတဲ့ ခြေလှမ်းတွေ လှမ်းတတ်ပါတယ်။ အဲဒီခြေလှမ်းတွေဟာ မုန်တိုင်းလိုကြမ်းပြီး ကြိုတင်အကြောင်းကြားထားခြင်းမရှိဘဲ ကျွန်တော့်ဘဝထဲကို ရုတ်တရက်ဝင်ရောက်လာတတ်ပါတယ်။

အဲဒီလိုရောက်လာတဲ့အခါမျိုးမှာ ကျွန်တော်ဟာ သိပ်စိတ်ဆင်းရဲနေတဲ့ အချိန်မျိုး၊ အလုပ်တွေလုပ်ရတာ အဆင်မပြေဖြစ်နေတာမျိုးနဲ့ ကြုံရင်တော့ ပက်ကလက်လန်သွားအောင် ဒုက္ခရောက်တော့တာပါပဲ။

သူက အဲ့လို စိတ်ကောက်ပြီး ရုတ်တရက် ဝင်ကြမ်းပေမယ့် ဪ သူရောက်လာပြီကိုးဆိုတဲ့ သတိလေးနဲ့ လက်ခံကြိုဆိုမိတဲ့ အခါမျိုးနဲ့ကြုံရင်တော့ ကျွန်တော်ဘယ်လောက်ပဲ ဒုက္ခရောက်ရောက် ကျေနပ်ရတာပဲ။ ခဏလာခြင်းကို ကျေနပ်ရသူက ကျွန်တော်ပါပဲ။

"ဪ သူလာပြီရယ်လို့"

ခဏရယ် မင်းကိုငါ သိပ်ချစ်လွန်းရပါတယ်လို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြောပါရစေ။ မင်းဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့လာလာ မင်းကိုသတိထားပြီး ချစ်နေမှာပါ။

ကျွန်တော်ခဏကို အဲ့ဒါကြောင့်စိတ်ဝင်စားပြီး ချစ်ရတာပါ။ အစောပိုင်းက ကျွန်တော်ဝန်ခံထားသလို ချစ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်ကသာခဏကို ချစ်ရတာပါ။

ခဏကတော့ ကျွန်တော့်ကို ခဏပဲချစ်ပုံရပါတယ်။ ခဏဟာ ကျွန်တော့်ကို ခဏသာသံယောဇဉ်ရှိပုံရပါတယ်။ ခဏဟာ ဘဝပေါင်းများစွာ လျော့နည်းသော၊ ပြောပြ၍မရနိုင်အောင် တိုတောင်းလွန်းသော အချိန်ကလေးကိုသာ ကျွန်တော့်ကိုပေးရှာပါတယ်။

ခဏရဲ့ ခဏလေးကိုသာပေးနေတဲ့ ခဏလေးကို ကျွန်တော်တမ်းတစွာ မက်မောစွာ ချစ်နေရသူဖြစ်ပါတယ်။ ခဏဟာ အကြင်နာတရားခေါင်းပါးသူရယ်လို့ တစ်ခါတစ်ခါ ကျွန်တော်စွပ်စွဲ ပြောဆိုချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခဏကို ကျွန်တော်မပြောရက်ဘူး။ ခဏရဲ့ သာယာသောလေပြေကလေးအဖြစ်ကနေ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်တဲ့ မုန်တိုင်းအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားမှာစိုးလို့သာ ဖြစ်ပါတယ်။

ခဏရယ် မင်းကိုယုံနားမှာဘာလို့ ခဏလေးနေရတာလဲကွာ။

တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ခဏဟာ ကျွန်တော့်ကို ခဏခဏတော့ချစ်ရှာပါတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ခဏဟာ ကျွန်တော့်ကို ခဏ၊ ခဏမုန်းပါတယ်။

ကျွန်တော်သူ့ကို သတိထားနေတဲ့အချိန်ဆိုရင်တော့ ခဏဟာချစ်စရာကောင်းလွန်းပါတယ်။ တကယ်တော့ ခဏဟာ ချစ်သင့်တဲ့ချစ်သူတစ်ယောက်ပါပဲ။ အလုပ်တွေများပြီး သူ့ကိုမေ့နေပြီဆိုတဲ့အခါမျိုးမှာတော့ ခဏဟာ ကျွန်တော့်ဘဝထဲ ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်လုပ်နေပေမယ့် သူလာနေတယ်ဆိုတာ အသိမခံတော့ပါဘူး။ အဲဒီလို ဝင်လိုက်ထွက်လိုက်လုပ်နေရင်း ဒုက္ခတွေရော ပြဿနာတွေရော ယူလာတတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ကျေနပ်ပါတယ်။ ခဏလာတာကို သိရင်ပဲ၊ ကျွန်တော်ကျေနပ်ခဲ့ရတာပါပဲ။ ကျွန်တော့်ချစ်သူခဏဟာ အဲဒီလောက် စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော့်ချစ်သူ သို့မဟုတ် မုန်းသူရယ်လို့ ပုံစံနှစ်မျိုးနဲ့ ကျွန်တော်မိတ်ဆက်ပေးချင်ပါတယ်။ သူ့အကြောင်းကို ကျွန်တော်ကယ်နေတာ မပြောနိုင်သေးပါဘူး။ သူနဲ့ပါတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်အနည်းငယ် ပြောနိုင်တာကတော့ သူဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ပိုင်ဆိုင်မှု၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ချမ်းသာမှု၊ ကျွန်တော့်ရဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သာယာမှု၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ကြည်နူးမှု မှန်သမျှကို အချိန်နှင့်အမျှ တိုက်ခိုက်လုယက်ဖျက်ဆီးနေသူ ဖြစ်တယ်လို့ ကျွန်တော် သတိထားမိပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း တစ်ခါတစ်ခါ ခဏဟာ ကျွန်တော့်ရန်သူလားလို့ ကျွန်တော်က ခဏကို သံသယဝင်မိခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ခဏကို သံယောဇဉ် ထားချင်ပေမယ့် ခဏဟာ အဲဒီသံယောဇဉ်ကို ရက်စက်စွာ ဖြတ်တောက်တတ်ပါတယ်။

ခဏရယ် မင်းအသည်းဘယ်လိုလည်းဂွယ်။

တစ်ခါတစ်ခါ ငါမုန်းတယ်ကွာ လို့ပြောချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ငါ့အသိဉာဏ်တရားက မပြောနဲ့လို့တားနေတယ်။

ဒီပဋိပက္ခတွေကတော့ ခဏနဲ့ပါတ်သက်တဲ့ ခံစားမှုတွေပါပဲ။

ခဏကိုရက်စက်လွန်းသောသူရယ်လို့ ကျွန်တော် စွပ်စွဲလိုပါတယ်။ ဒါပေမယ့် . . .

သူ့အမုန်းကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ဖို့ဆိုတာက စင်စစ် မလွယ်ကူပါဘူး။ သူဟာ အခြားသောရန်သူများလို အုပ်စုနဲ့ မယှဉ်တတ်ပါ။ တစ်ယောက်တည်းသော သူ့ရဲ့အင်အားတွေဟာ ကြီးမားလွန်းတယ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ လူသားနှင့်တကွ

အရာရာကို ဝါးမြိုနေဆဲပါပဲ။

သူဘယ်ကရောက်လာသလဲ။ ဘာ့ကြောင့်အဲယောက်ထိ အင်အားကြီးမားနေရပါသလဲ။ သူ့ကိုအနိုင်တိုက်ယူရမယ်။

သူ့ကို ကျွန်တော်မပတ်သက်၍မရပါ။ သူ့ကို ရင်မဆိုင်၍ မရပါ။ သူဟာ ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ အမြဲလိုပဲရှိနေတတ်တယ်။ ကျွန်တော့်ဘဝထဲသို့ အမြဲလိုပင် လာရောက်တိုက်ခိုက်နေသူဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေ ခဏနဲ့ မတွေ့ချင်လို့ စောင်ခြုံအိပ်လည်း မလုံပါ။ တံခါးတွေပိတ်ပြီး ပုန်းအောင်းနေလည်း မလွတ်ပါ။ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေ၍လည်း မရပါ။

ခဏရယ် . . . မင်းစိုးမိုးလွန်းတယ်ကွာ။

အဲဒီလိုပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ ဆက်ဆံတတ်တဲ့ခဏကို တစ်ခါတလေ ကျွန်တော်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ခဏ ဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ ဆုံးရှုံးမှု၊ ကျွန်တော်ရဲ့ ဆင်းရဲမှု၊ ကျွန်တော် ရဲ့ ကြေကွဲမှုတွေကို ဖျက်ဆီး(တားဆီး)ပေးလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်တွေမှာ ခဏကိုကျွန်တော် ကျေးဇူးတင်ရပါတယ်။ ဒုက္ခအကြာကြီးမဖြစ်လို့။ ကျွန်တော် အခုလောတ်ပြောနေရင်ပဲ ခဏကို ခင်ဗျားတို့ စိတ်ဝင်စား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောက်ဖြို့ထင်ပါတယ်။ ခဏနဲ့ ကျွန်တော်မိတ်ဆက်ပေးပါမယ်။

ခဏရယ်၊ မင်းကိုတို့တတွေ တွေ့ဆုံမေးမြန်းခွင့်ပြုပါ။ ကျွန်တော်တို့ခဏကို စိတ်ဝင်စားလို့တွေ့ဆုံမေးမြန်းခြင်းဖြစ်ပါတယ်လို့ ခဏကိုကျွန်တော်စကားဦး သန်းလိုက်ပါတယ်။ ခဏက ကျွန်တော့်ကိုကြည့်နေပါတယ်။ ခဏဟာ ဘာမှတော့ပြန်မပြောပါ။

ကျွန်တော်တို့လောကမှာ ခဏရဲ့ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှု၊ ခဏရဲ့ ပီပြင်ပြတ်သားမှု၊ ခဏရဲ့ ရက်စက်မှု၊ ခဏရဲ့ကြွင်းနာမှု၊ ခဏရဲ့ ချစ်တတ်မှုတွေကို အံ့ဩသလို စိတ်ဝင်စားလွန်းလို့လာရောက်တွေ့ဆုံမေးမြန်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ခဏ အချိန်ပေးနိုင်ရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မေးခွန်းတွေဖြေစေလိုပါတယ်လို့ ကျွန်တော်ကပြောလိုက်တယ်။

ခဏဟာ အချိန်ပေးရန် အတော်ပင်အခက်အခဲတွေ့နေပုံရပါတယ်။ သူ့ပုံစံက ကျွန်တော်တို့ဆီ သူခဏလာတုန်းကတော့ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေပြီး ချမ့်လာဖူးနေပြီဆိုတဲ့ သဘောမျိုးဖြစ်နေပုံရတယ်။ ကျွန်မအချိန်မရဘူးရှင့်၊ မေးရင် မြန်မြန်မေး ရှေ့ဆက်လုပ်ရမယ့် အလုပ်တွေအများ

ကြီးရှိသေးတယ်။ ခင်ဗျားတို့ မေးတာတွေလျှောက်ဖြေနေချိန်မရဘူးလို့ ကျွန်တော်တို့ကို ရန်တွေ့ပါတယ်။ ကျွန်မက ခင်ဗျားတို့လို အားတဲ့လူမဟုတ်ဘူးဆိုပြီး မျက်နှာကြီးကိုလည်းပုပ်ထားပါတယ်။ ပြီးမှအားနာဟန်နဲ့ခဏပဲ အချိန်ပေးနိုင်မယ်၊ မြန်မြန်မေးဟု တိုတုတ်စွာပြောပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ကလည်း အချိန်ပေးတုန်းမေးမည်ဟု ဟန်ပြင်နေဆဲမှာပင် ခဏဟာ ကျွန်တော်တို့အပါးမှ ထွက်ခွာသွားပါတော့တယ်။

ကျွန်တော် တော်တော်စိတ်ဆိုးသွားပါတယ်။ ဒီလောက် ခဃယယ တောင်းတောင်းပန်ပန် ချပြောဆိုနေသည့်ကြားက မပြောမဆိုနှင့် ကျွန်တော်တို့နားက လှစ်ကနဲထွက်သွားသောခဏကို ခဏနေပါဦးလို့ ကျွန်တော်လှမ်းတားလိုက်ပါတယ်။

ခဏက သည်လောက်ကြီးကျယ်နေရအောင် မင်းဗျား ကဘာမို့လို့လဲဟု ခြည်သည်များရှေ့မှာ ကျွန်တော်စိတ်ဆိုးစွာပြောလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အသံမှာ ဒေါသကြောင့်တုန်နေပါတယ်။ ရှက်စိတ်ကြောင့် ကျွန်တော့်အသံဟာ ကျယ်သွားပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခဏဟာ ကျွန်တော်အသံကြောင့် လှည့်ကြည့်ပါတယ်။ နွဲ့လွန်းသော ဟန်ပန်ဖြင့် ကျွန်မဘာမှမဟုတ်ပါဘူးရှင်။ ရှင်တို့အတွက် ကျွန်မဟာအသုံးဝင်ချင်လည်းဝင်လို့ရတယ်။ သတိမထားဘဲပစ်ထားလို့လည်းရတဲ့ ပစ္စုပ္ပန်ကာလလေးပါလို့ ပြုံးလဲ့ရီဝေစွာ ပြန်ပြောရှာပါတယ်။

ဪ . . . ခဏရယ်၊ ဘယ်လိုမှ တားဆီးချုပ်နှောင်ထားလို့ မရတဲ့ခဏရဲ့ ခဏလေးပါလား။

ခဏဆိုတာ ပစ္စုပ္ပန်ကာလလေးပါတဲ့။

ကျွန်တော်တို့နဲ့ ပြောဆိုနေဆဲမှာပင် ခဏဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုအားလုံးကို လုယူဖျက်ဆီးသွားပါတယ်။ ဘယ်အချိန်ကာလထိ ကျွန်တော်တို့ထံမှ တိုက်ခိုက်လုယူနေဦးမည်မသိပါ။

သူ့ကိုကျွန်တော်ချစ်သလို မုန်းတယ်။ မုန်းသလို ကျေးဇူးတင်စွာ ချစ်ပါတယ်။ သည်လောကမှာ ကျွန်တော်ဟာ လူသားအဖြစ်မှ ပင်စင်ယူနုတ်ထွက်သွားသည့်တိုင် ဘယ်အချိန်ကာလအထိ ခဏဟာဆက်လက်ရှင်သန်နေဦးမည်မသိပါ။ ဆက်လက်မွေးဖွားရှင်သန်ကြီးထွားလာဦးမယ့် လူသားတွေနဲ့ သဘာဝါအပေါင်းကို ဘယ်အချိန်ထိ တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးနေဦး

မည်မသိပါ။ သူ့ရဲ့ရက်စက်ပြင်းထန်တဲ့ တိုက်ခိုက်မှုတွေ၊ သူ့ရဲ့ ထုထည်ကြီးမားလွန်းတဲ့ အားမာန်တွေကို ကျွန်တော်တို့တွေ သတိထားခြင်းဟူသော အသိတရားဖြင့် ခုခံတိုက်ခိုက်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ကို အနိုင်တိုက်ခိုက်နိုင်ဖို့ အင်အားတွေကို ကျွန်တော်တို့ရှာဖွေစုဆောင်းထားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

သူ့ကိုရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ဖို့သတိတရားတွေ စုဆောင်းရမယ်ဆိုတဲ့ အသိတရားတွေကို ပေးတဲ့ခဏကို ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင်စွာ တမ်းတချစ်ခင်နေရမည်သာဖြစ်ပါတယ်။

ခဏဟာ ကျွန်တော့်နားမှာ အချိန်ကြာမြင့်စွာ နေနိုင်အောင် ခဏကို အချိန်တွေပေးပြီး ပိုချစ်မှ ဖြစ်တော့မယ်။

၁၉၉၂၊ နှင်းလ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

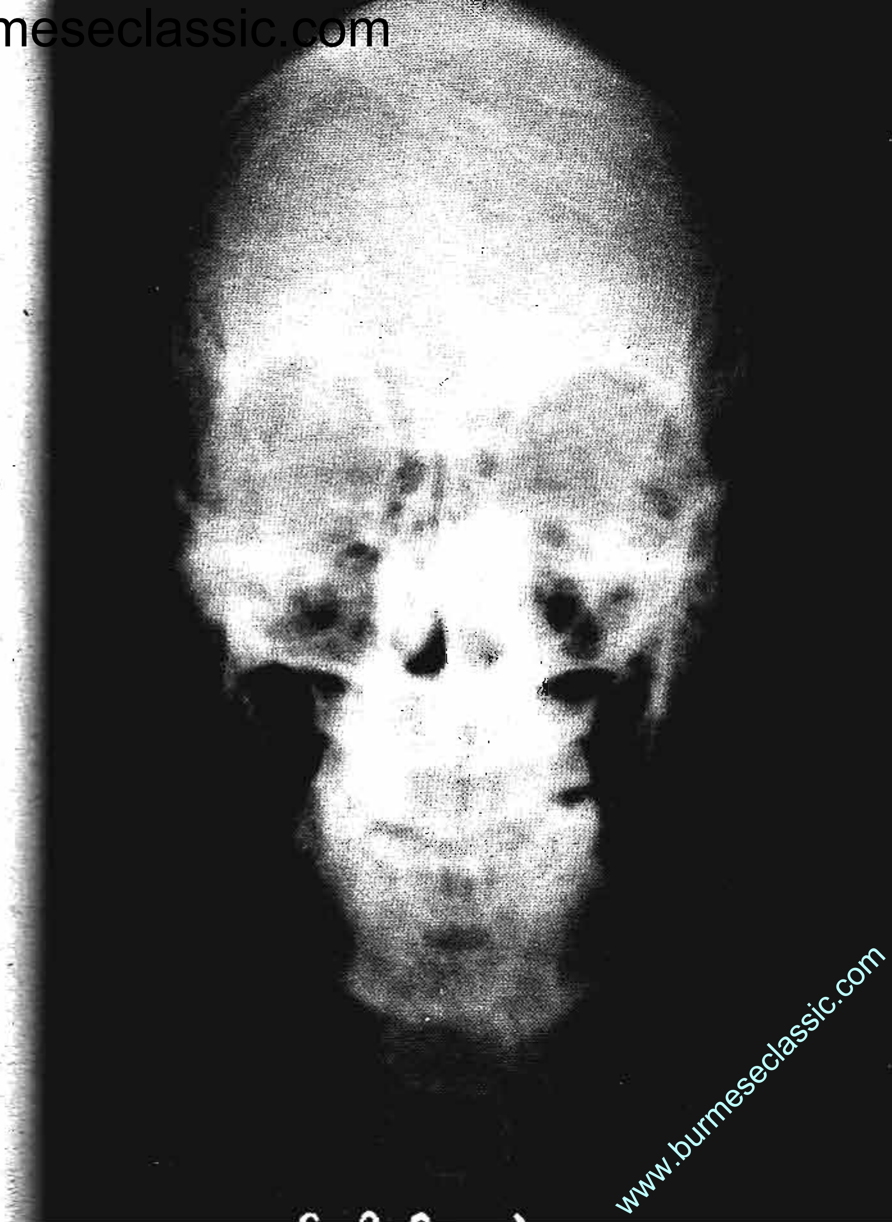

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျော်ဟိန်း တဲ့လား

ကျော်ဟိန်း တဲ့လား

ဓါတ်မှန်စာရွက်ကြီးကိုင်ပြီး ဒေါက်တာအောင်သန်းထွန်းက ကျွန်တော့်ကို ကရုဏာသက်စွာမေးပါတယ်။ ဘာဖြစ်တာလဲတဲ့။

နှင်းဆီတုန်းဘိုးဘွားရိပ်သာမှာရှိတဲ့ အဘိုးအဘွားတွေအတွက်၊ ရုပ်ရှင်သက်ကြီးပူဇော်ပွဲမှာ ဖိတ်ကြားခြင်းခံရတဲ့ တစ်ချိန်က ရုပ်ရှင်လုပ်ငန်းနဲ့ ပုံစံအမျိုးမျိုး ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတဲ့ ပညာရှင်အဘိုးအဘွားတွေအတွက်၊ ပြီးတော့ အမေများအဖွဲ့လို့ အမည်ပေးထားတဲ့ အမေများအတွက် ရည်ရွယ်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပထမနိမိတ်ဆိုတဲ့ ဗီဒီယိုဇာတ်ကားတစ်ကားကို ကျွန်တော်ရိုက်နေပါတယ်။ အဲဒီပထမနိမိတ်ရိုက်ရင်း ဒုတိယနိမိတ်ကို ကျွန်တော် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာပါပဲဆရာ။

လေ့ခါးပေါ်ကခုန်ချတာ ဆတ်ခနဲနာပြီး လဲကျသွားတာ နာလွန်းလို့ မသိတာကိုပြောပြတော့ သူက ဓါတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆရာဝန်ပြကြည့်ပါလားဆိုလို့ ဆရာ့ဆီရောက်လာတာပါလို့ ဒုတိယနိမိတ်ရဲ့ နာခြင်းဝေဒနာဖြစ်စဉ်ကို ကျွန်တော်က Story ခင်းပြလိုက်ပါတယ်။

ဓာတ်မှန်ပြားထဲမှာ ကျွန်တော့်ခြေထောက်ဘာဖြစ်နေတာမြင်လို့လဲဆရာလို့ ကျွန်တော်ကမေးတော့ သူလက်ထဲက ဓာတ်မှန်စာရွက်ကြီးကို နံရံမှာကပ်ထားတဲ့ အလင်းပြမီးအိမ်ထဲ ထိုးညှပ်ထည့်လိုက်ပြီး မီးခလုတ်ကိုဖွင့်လိုက်တယ်။ မီးချောင်းရဲ့ အလင်းရောင်ကြောင့် ဓာတ်မှန်ပြားထဲက ခြေထောက်အရိုးစုတစ်ခု ပေါ်လာတယ်။

ဒီမှာကြည့်ဆိုပြီး ဓာတ်မှန်ပြားထဲက ခြေမျက်စိနေရာကို ညွှန်ပြတယ်။ ဆောင့်မိတဲ့ ဒဏ်ရာနဲ့ ကိုယ်အလေးချိန်ကြောင့် ခြေမျက်စိနားက အရိုးတစ်ခုအက်သွားတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

တစ်လအတောအတွင်း အသွားအလာဆင်ခြင်ဖို့ ပြင်းထန်တဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေမလုပ်ဘဲ အနားယူဖို့ စသည်များကို ပါးစပ်ကပြောဆိုမှာကြားရင်း လက်ကလည်း စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်မှာ သောက်ရန်ဆေးအညွှန်းတွေ ရေးနေပါတယ်။

ဆရာဝန်ပြောတာတွေ ကျွန်တော်နားမလည်ပေမယ့် ခေါင်းငြိမ့်ပြနေမိပါတယ်။ ဆရာဝန်ပြောနေတဲ့ စကားတွေထက် ဓာတ်မှန်ပြားထဲက အက်သွားတယ်ဆိုတဲ့ ကျွန်တော့်ခြေထောက်အရိုးစုကို ကျွန်တော်စိတ်ဝင်စားစွာ ကြည့်နေမိပါတယ်။

ခြေထောက်အရိုးစုတွေကတစ်ဆင့် ကျွန်တော့်မျက်နှာနဲ့ ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်တွေကို ဓာတ်မှန်ရိုက်ကြည့်ချင်တဲ့ စိတ်တွေပေါ်လာပါတယ်။

ဆရာ့ဆီမှာ ခွင့်တောင်းတော့ ဘာလုပ်မလို့လဲတဲ့ မေးတယ်။

ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် ကြည့်ချင်လို့ပါပြောပြီး ဆရာ့ထောက်ခံစာနဲ့ ဓာတ်မှန်မန်းရှိတဲ့နေရာ ကျွန်တော် ထွက်လာခဲ့တယ်။

ဓာတ်မှန်ရိုက်ပေးတဲ့သူကလည်း ဓာတ်မှန်ရိုက်ချင်း

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းအရင်းကို သိသွားတော့ ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံးကို သဘောပေါက်စွာရိုက်ပေးပါတယ်။

ခေတ်မှန်ပြားတွေထဲက အရိုးစုများ

ဒါကျော်ဟိန်းတဲ့လား . . . .

မဆန်းလွန်းတဲ့ နေ့ညပေါင်းများစွာနဲ့ ကမ္ဘာလောကကြီး ဘယ်တုန်းကစခဲ့သလဲဆိုတာ ကျွန်တော်မသိပါဘူး။

ဒါပေမယ့် ရှေးတုန်းကပညာရှင်ကြီးတွေ ငြင်းကြ၊ ခုန်ကြ၊ ရန်တွေဖြစ်ကြ၊ ဦးနှောက်တွေစားကြနဲ့ အချိန်ဆိုတာတွေကို သတ်မှတ်ခဲ့ပြီးနောက်. . .

၁၉၄၇၊ ဇူလိုင်လရဲ့ ရက်တစ်ရက်မှာ အရိုးများကို အရေဖုံးသော ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလောကထဲကို ရောက်ရှိလာပါတယ်။

သံသရာထဲမှာ ဘဝမျိုးစုံနဲ့ ချာလပတ်တွေရမ်းခဲ့တဲ့ တစ်ခုဟာ ဒီဘဝမှာတော့ ကျော်တိန်းဆိုတဲ့လူ တစ်ယောက်အနေနဲ့ ရှင်သန်ရပါတော့မယ်။

တစ်ယောက်တည်းရောက်လာခဲ့ရာမှ မိဘတွေ၊ မောင်နှမတွေ၊ ဆွေမျိုးတွေ၊ စည်းကမ်းတွေ၊ ဥပဒေတွေ၊ သတ်မှတ်မှုတွေများစွာနဲ့ ကြီးပြင်းလာခဲ့ပါတယ်။

ဒယ်ဒီစိန် မာမီချိုရဲ့သား ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

မောင်နှမခြောက်ယောက်ထဲက ဒီကောင်လေး ယောက်မြောက်ဟာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

လေးတန်းအောင်စာရင်းထွက်လို့ အခြားကျောင်းသူကျောင်းသားတွေ နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက် ပျော်ရွှင်နေချိန်မှာ စာတွေသင်ပြီး စာမေးပွဲပြန်ဖြေနေရတာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

အရွယ်ရောက်လို့ မိန်းမပျိုတစ်ယောက်ကို ရည်းစားစကားသွားပြောမိတော့ "နင့်ကိုယူရင်ငါဆင်းရဲမှာပေါ့ဟယ်" လို့ အပြောခံလိုက်ရတာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

အယ်(လ်)ဇစ်(စ်)ပရက်စလေတို့ ကလစ်ရစ်ချတ်တို့ ကျော်ကြားချိန်. . . သူတို့သီချင်းတွေ အဆိုပြိုင်ပွဲမှာ ဆန်လို့ လားကွာဆိုပြီး ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်မရခဲ့တာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

ကိုးတန်းနဲ့ဆယ်တန်းကျောင်းသားဘဝမှာ ပွဲစုံအမျိုးမျိုးနဲ့ အပြစ်တွေကျူးလွန်ခဲ့မိလို့ အလွတ်ပညာသင်ကျောင်း ခြောက်ကျောင်းအထိ ပြောင်းရွှေ့ပြီး ပညာရှာခဲ့ရတာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

ကိုယ်ပိုင်အမှတ်(၁၂၂၀၅)နဲ့ ရေတပ်ထဲမှာ (၁)နှစ်နဲ့ခြောက်လနေခဲ့တာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရုပ်ရှင်ထဲရောက်တော့ တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးနဲ့ လမ်းသူရဲမင်းသားလို့ အစွပ်စွဲခံရတာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

စကားကိုတိုးတိုးပြောပြီး ကျောပေးအမူအရာနဲ့ မထိမဲ့မြင် စတိုင်(လ်)နဲ့ဆိုရင် ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

'မျက်ရည်ငှက်များ နားစေသတည်း'ဆိုတဲ့ သီချင်းခွေကို မဆိုတတ်ဆိုတတ်ဆိုပြီး အခွေထုတ်လိုက်တာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

အိမ်ထောင်တွေကျတော့ ခုချိန်ထိမိန်းမတွေဘက်က သဘောမတူမှုတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

ဒဏ်ရာတွေကို တစ်ရွက်ပေါ်အန်ချပြီး ရုပ်ရှင်ဗီဒီယို ဇာတ်လမ်းတွေအဖြစ် ပြောင်းပစ်လိုက်တာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

အာရုံတစ်ခုကြောင့် သဒ္ဓါစိတ်ဖြစ်ပြီး သထုံမြို့၊ နေမိန္ဒရတောင်မှာ ဘုရားတစ်ဆူတည်ပြီး အစိမ်းရောင်ခြယ်မိတာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

သားသမီးတွေရဲ့ ဖခင်ကြီးအဖြစ်နဲ့ တစ်ခါတစ်ခါ မရယ်ချင်ဘဲရယ်ပြနေရတာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

မဂ္ဂဇင်းတွေ၊ ဂျာနယ်တွေထဲမှာ စကားလုံးပုံစံအမျိုး

မျိုးသုံးပြီး၊ ဘာဖြစ်ပြန်ပြီ၊ ညာဖြစ်ပြန်ပြီနဲ့ ခုချိန်ထိ အရေးခံနေရတာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

(၅၂)နှစ်တာကာလအတွင်းမှာ အမှန်တရားဆိုတာကို ရှာဖွေရင်း အမှားများစွာကျူးလွန်ခဲ့မိတာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

ဝိသေသပေါင်းစုံနဲ့ စွပ်စွဲခံနေရတဲ့ ကျော်ဟိန်းဆိုတာကြီးဟာ ကျွန်တော့်ရှေ့က ဓာတ်မှန်ပြားထဲမှာတော့ အရိုးစုတစ်ခုအနေနဲ့ ငြိမ်သက်နေတယ်။

အမြင်အာရုံဖြစ်စေတဲ့ မျက်လုံးဆိုတာတွေ၊ အကြားအာရုံဖြစ်စေတဲ့ နားရွက်ဆိုတာတွေ၊ အနံ့အာရုံဖြစ်စေတဲ့ နှာခေါင်းဆိုတာတွေ၊ အရသာအာရုံဖြစ်စေတဲ့ လျှာဆိုတာတွေ အထိအတွေ့အာရုံဖြစ်စေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဆိုတာတွေ၊ တွေးတောစိတ်ဆိုတာတွေ တစ်ခုမှမရှိဘူး။

အရိုးစုတစ်ခုအနေနဲ့သာ ဓာတ်မှန်ပြားထဲမှာပေါ်နေတယ်။

ငါလို့လည်း ပြောလို့မရ၊ သူလို့လည်းပြောလို့မရ ယောကျ်ား၊ မိန်းမဆိုပြီး ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဖွဲ့စည်းမှုလည်းမရှိ။

www.burmeseclassic.com

လူဆိုရင် တစ်ခုစီရှိတတ်တဲ့ ဒီအရိုးစုကြီးဟာ ကျော်ဟိန်းတဲ့လား။

တတိယနိမိတ်ရဲ့ အပိုင်းအစတစ်ခုဖြစ်တဲ့ ဒီအရိုးစုပေါ်က 'ကျော်ဟိန်း'လို့ သတ်မှတ်ထားတဲ့ သုံးဆယ့်နှစ်ခုသော ခန္ဓာကိုယ်အပိုင်းအစတွေဟာ တစ်နေ့ကျရင် ဦးကျော်ဟိန်းအသက် ဘယ်လောက်ရဲ့ ရုပ်ကလာပ်လို့ ရေးထားတဲ့ သစ်သားခေါင်းတစ်လုံးထဲမှာထည့်ပြီး သချိုင်းထဲမှာ ပစ်ထားခဲ့မလား။

တစ်နာရီအတွင်း ပြာဖြစ်သွားအောင် မီးရှို့နိုင်တဲ့ မီးလောင်တိုက်ထဲထိုးထည့်လိုက်မလား။

ဒါဖြင့်တော့ ကျန်ရစ်သူမိသားစုရဲ့ နေစတမှာဆုံးဖြတ်ချက်ပဲ ။ ။

Fashion Image,

1998, December

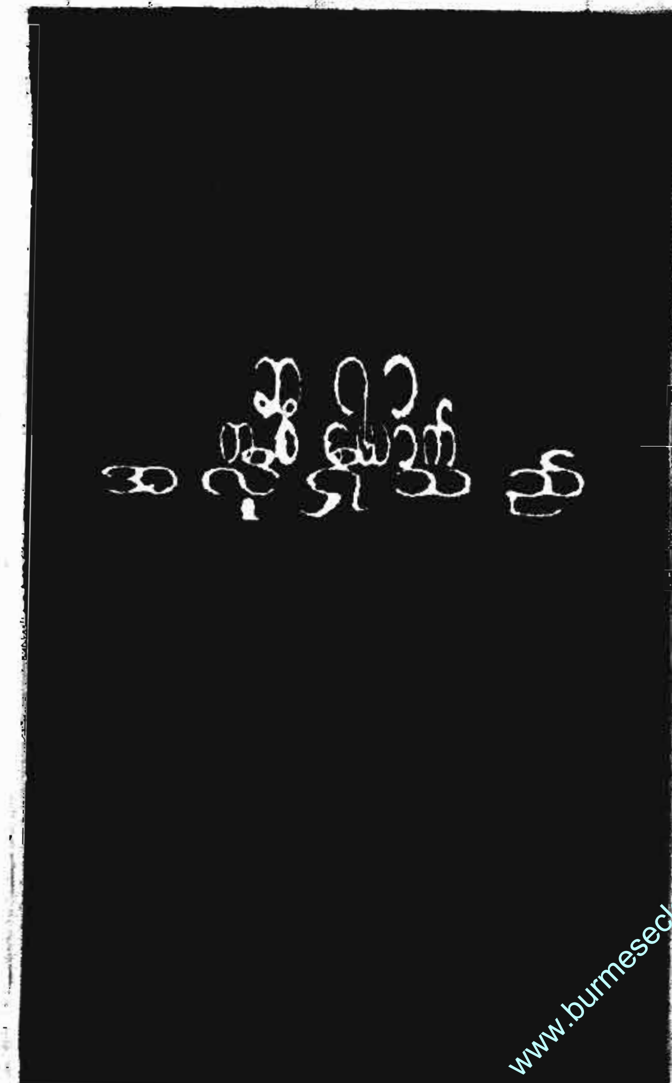

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၇
အလိုရှိသည်

၁၇
အလိုရှိသည်

တလောက ရုပ်ပြရေးတဲ့ ကိုသော်ကဆိုသူက သူ့ရဲ့ "အမေ"ဆိုတဲ့ စာအုပ်လေးပြန်ထုတ်ချင်လို့ ကျွန်တော့်ကို အမှာ စာရေးခိုင်းတယ်။

ကျွန်တော်ကလည်း အမေဆိုတဲ့ စကားလုံးကို ကြိုက်နေတာဆိုတော့ ရေးပေးမယ်ပြောလိုက်တယ်။ အမေနဲ့ပတ်သက်ရင် အရေးသင့်ဆုံး စာကြောင်းတွေ ရေးမှ ဖြစ်မယ်လို့ သေသေချာချာစဉ်းစားပြီး၊ ရေးပေး လိုက်တာပါပဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"သဲသရာမှာ ကျင်လည်တာ ဒီဘဝနောက်ဆုံးဖြစ်သင့်ပြီဆိုတဲ့ အသိတရားကို ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်အောင် ကျော်ဟိန်းအဖြစ်မွေးဖွားပေးခဲ့တဲ့ အမေရေ . . .

ကျွန်တော်ရှာဖွေသိရှိခဲ့တာတွေကို ဒီတစ်ဘဝတည်းနဲ့ အပြတ်ဖြစ်အောင် လေ့ကျင့်နေတဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ အသိအာရုံတွေ အမေ့ကို ရည်စူးပြီး အမြတ်တမ်းပူဇော် ကျေးဇူးဆပ်နေပါတယ်၊

မွေးရကျိုးနပ်တယ်ဟေ့လို့၊ အမေကျေနပ်ပါ။ သား ကျော်ဟိန်း" လို့ ရေးပေးလိုက်တယ်။

အဲဒီစာကြောင်းတွေထဲက သံသရာမှာကျင်လည်တာ ဒီဘဝနောက်ဆုံးဖြစ်သင့်ပြီလို့ ရေးလိုက်မိတာ ရေးသင့်ရဲ့လား၊ ရေးခွင့်ရှိရဲ့လား၊ မှန်ရောမှန်ရဲ့လားလို့ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ကျွန်တော် ဆွေးနွေးကြည့်ချင်လာတယ်။ အဲဒီလွတ်မြောက်ခြင်း သဘောတရားတွေကို တကယ်ကျင့်ပြီး တကယ်ပြောနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ယောက်ကို ဆရာတင်ပြီး မေးချင်တာပါ။

မေးချင်တယ်ဆိုတာကလည်း ကျွန်တော်

တကယ်သိချင်လို့ပါ။ ကျွန်တော်လုပ်ချင်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို ကျွန်တော်တကယ်သိမှ လုပ်လို့ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိနေလို့ပါ။

ဦးဝိစိတ္တသာရဘိဝံသဆရာတော်ဘုရားကြီး သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်တုန်းကတော့ ကျွန်တော်မေးဖူးပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားတို့က နိဗ္ဗာန်အကြောင်း သိပ်ပြောကြတာပဲ။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘယ်နားမှာရှိတာလဲ၊ ဆရာတော် ဘုရားရောက်ဖူးလို့လားလို့ ကျွန်တော်မေးခဲ့ဖူးပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော့်အသက်(၃၅)နှစ်။

ကျွန်တော်မေးတဲ့ မေးခွန်းတွေကြောင့် ဆရာတော်ကြီး တော်တော်စိတ်တိုသွားပုံရပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း သေသေချာချာအကဲခတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အသားကမည်း၊ ဆံပင်ကလည်းရှည်ပြီး ကောက်တိကောက်ကွေးနဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ပါလာတဲ့ လူတွေကလည်း အများကြီး။ ပြီးတော့လည်း ကျွန်တော့် လက်ထဲမှာ မိုက်ကရိုဖုန်းကြီးနဲ့ဆိုတော့. . .

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းကဘယ်သူလဲ။ တို့ဗုဒ္ဓကို လာဝေဖန်တာလားလို့ အသံမာမာနဲ့ ပြန်မေးပါတယ်။

ကျွန်တော် ဗုဒ္ဓဘာသာအစစ်ဖြစ်ချင်လို့ပါဘုရားလို့၊ ဆရာတော့်မျက်လုံးတည့်တည့်ကို ကျွန်တော်ကြည့်ပြီး လျှောက်လိုက်ပါတယ်။

တပည့်တော်သိချင်တာကို ဆရာတော်ဘုရား သေသေချာချာဖြေပေးပါဘုရား။ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဆိုတာ ဘာတွေလုပ်ရတာလဲ။ ဘာတွေ ကျင့်ရတာလဲဆိုတာ တပည့်တော် အတိအကျသိချင်လို့ပါ။ အဲဒါကြောင့် ဆရာတော်ဘုရားဘဲဖြေနိုင်မယ်၊ ယုံကြည်လို့ လာလျှောက်တာပါ။ ပြီးတော့ တပည့်တော်က ရုပ်ရှင်ရိုက်တဲ့အခါတွေမှာ နေရာအနှံ့လျှောက် သွားရတာဆိုတော့ တပည့်တော်ကို ဆွေးနွေးတဲ့အခါတွေမှာ တပည့်တော်က အမှန်တွေပဲပြောချင်လို့ပါဘုရား။ တပည့်တော် ဘာသာရေးလိုက်စားတာကို တော်တော်များများ ကလည်း သိနေလို့ပါဘုရား။ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုတဲ့ ကျင့်စဉ်အစစ် အမှန်တွေဟာ ဘယ်လိုမျိုးတွေလဲဆိုတာ အမိန့်ရှိပါဘုရား။ ဆီမီးလေးထွန်း၊ ဘုရားစာတွေဆိုပြီး

ဘုရားကို ဦးချကန်တော့ရုံနဲ့ တပည့်တော်အားမရဘူး ဘုရားလို့ လျှောက်လိုက်တယ်။

အဲဒီမှာ ဆရာတော်ဘုရားက ကျွန်တော့်လက်ထဲက မိုက်ကရိုဖုန်းကြီးကို လှမ်းဆွဲပြီး ဟေ့ကောင်. . လောကကြီးမှာ မင်းမမြင်ဖူးပေမယ့် ရှိတာတွေအများကြီးကွ၊ ကဲ မင်းအဖိုး၊ အဖွားကို မြင်ဖူးသလားတဲ့။

မြင်ဖူးပါတယ်ဘုရားပေါ့။

ဒေအး . . အဲဒီအဖိုးအဖွားရဲ့ အဖိုးအဖွားကိုရော မင်းမြင်ဖူးလားတဲ့၊ ထပ်မေးတယ်။

မမြင်ဖူးပါဘူး ဘုရား။

အေး. . မင်းမမြင်ဖူးတာနဲ့ အဲဒီအဖိုး၊ အဖွားတွေက မရှိရတော့ဘူးလားတဲ့။ အဲ့လိုမျိုးတွေကိုသိအောင် ကျင့်ကြံမှု အားတွေ မင်းမှာ ဘယ်လောက်များရှိလို့လဲတဲ့။

ဟုတ်ပြီ ဘုရား၊ တပည့်တော် သဘောပေါက်ပြီ ဘုရားလို့ ဆရာတော်ကြီးကို ဆရာအဖြစ် ဦးထိပ်ထားတာ ခုအချိန် ထိပါပဲ။

ဟုတ်တယ်။ လောကမှာ မမြင်ဖူးပေမယ့် ရှိနေတာတွေအများကြီးဆိုတာ ဟုတ်တယ်။ လေဆိုတာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မမြင်ဖူးဘူး။ ဒါပေမဲ့ လေဆိုတာရှိတယ်။ ဒီအတိုင်းပဲ စိတ်ဆိုတာ မမြင်ဖူးဘူး။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ဆိုတာရှိတယ်။ မြင်အောင်ကြည့်တတ်ဖို့သာ လိုတာ။

လိုချင်တဲ့အဖြေတစ်ခုရပေမယ့် မကျေနပ်နိုင်သေးလို့ မိတ္ထီလာက တောင်ပုလုဆရာတော်ဘုရားဆီသွားပြီး ထပ်လျှောက်တယ်။

ဆရာတော်ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားဆိုတာ ဘာတရားတွေကျင့်လို့ ဘုရားဖြစ်တော်မူတာလဲလို့။

အဲဒီမှာ ဆရာတော်ကြီးက တစ်ခွန်းတည်းပြန်မိန့်တယ်။

မင်းဘာပဲလုပ်လုပ် သိနေကွာတဲ့။

အဲဒီတစ်ခွန်းတည်းသောစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကိုနားလည်ပြီး၊ လေ့ကျင့်နိုင်ရင် လွတ်မြောက်ပြီလို့ ကျွန်တော် သဘောပေါက်သွားပြန်တယ်။

အခုတော့ ဒီဆရာတော်ကြီးတွေ မရှိတော့ဘူး။ ကျွန်တော်လည်း တော်တော်အားငယ်သွားတယ်။ နောက်ထပ် ဆရာတစ်ယောက်ကို တွေ့ချင်နေတယ်။

ကျွန်တော်သိနေတာတွေ။ ကျွန်တော်လုပ်နေတာတွေ မှန်ရဲ့လားလို့ မေးချင်တာပါ။ ကျွန်တော်ကြားဖူးထားတာ တစ်ခုရှိတယ်။ အိမ်ထောင်ပြုတာမှားရင် တစ်ဘဝပဲနစ်နာမှာတဲ့။ ဒေဝဒတ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို ဆရာအတင်မှားလို့၊ ဖခင်အရင်းကို သတ်မိတဲ့ အဇာတသတ်ဟာ၊ ခုဆိုရင်(၃၁)ဘုံထဲက ဘယ်ဘုံမှာ ဒုက္ခတွေနဲ့ ဘယ်လောက်ကြာကြာ မကျွတ်မလွတ် ဖြစ်နေမလဲလို့ တွေးမိတယ်။ **အဇာတသတ်လို ဆရာအတင်မှားသွားတာမျိုးတော့ ကျွန်တော့်အလှည့်မှာ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။**

ဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့ဆရာက ကျွန်တော့် အသိတွေယိုင်နေရင် ပြန်တည့်ပေးတဲ့ဆရာမျိုး၊ ကျွန်တော့် အာရုံတွေ ဖောက်ပြန်မှားယွင်းနေရင် ဘယ်လိုမှန်အောင် ပြန်လုပ်ရတယ်လို့ သတိပေးဆုံးမတဲ့ဆရာမျိုး။

အဲဒီလိုဆရာမျိုး ရုပ်ရှင်စရိုက်တုန်းကလည်း ရှာဖူးတယ်။ ရုပ်ရှင်ပညာကို တိတိကျကျ သင်ပေးတဲ့ဆရာမျိုးပေါ့။ ကျွန်တော်စဝင်တုန်းကတော့ ဝါသနာပါလို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ဘူး။ လုပ်စားမလို့ ဒါပေမယ့် ဒီအလုပ်ကို လုပ်မယ်ဆိုရင် ဒီပညာရဲ့ အတိမ်အနက် အကျယ်အဝန်းတွေ ငါသိဖို့လိုတယ်။ ငါသိမှ ဒီအလုပ်ကို လုပ်လို့ရမယ် ဆိုပြီးရှာတာ။ ရှာရင်းရှာရင်းနဲ့ ဒီပညာကို စိတ်ဝင်စား သွားတာ။

သရုပ်ဆောင်ရမယ့် ဇာတ်လမ်းထဲက ဇာတ်ကောင်ရဲ့ စရိုက်ဆိုတာတွေ၊ သွားလာလှုပ်ရှားနေထိုင်ပြောဆိုမှုဆိုတာတွေကို သရုပ်ဆောင်မယ့်လူတိုင်းလေ့လာရှာဖွေသင့်တယ်ဆိုတာ ရုပ်ရှင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့လူတိုင်း၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖူးတဲ့ လူတိုင်းလိုလို သိကြတဲ့ကိစ္စကြီးပါ။

ဒါပေမယ့် ရှာဖွေတဲ့နေရာမှာ ဘယ်လိုရှာဖွေရတယ်ဟေ့၊ ဘယ်မှာရှာရတယ်ဟေ့လို့ တိတိကျကျထဲထဲဝင်ဝင် တတ်ကျွမ်းပြီး သင်ပေးနိုင်တဲ့ ဆရာမျိုးမြန်မာပြည်မှာ ရှားနေတယ်။

ဝါအရ လုပ်သက်အတွေ့အကြုံအရ မြင်ခဲ့၊ ကြားခဲ့၊ တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးတာတွေကို ပြန်ပြောပြတာမျိုးတွေပဲ ကျွန်တော် တုန်းက ကြုံဖူးတယ်။

ခုအသက်အရွယ်ထိ တစ်ခါတလေ အမှုအယာ

လုပ်လို့ ကျဉ်းတည်းကြပ်တည်းအခက်အခဲဖြစ်တာနဲ့ ကြုံပြီဆိုရင် ကျွန်တော်တွေ့ဖူးချင်တဲ့ (အမှုအယာနဲ့ ပတ်သက်ရင် တိတိ ကျကျသင်ပေးတဲ့) ဆရာမျိုးရှိရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲလို့ လွမ်းလွမ်းဆွတ်ဆွတ် တမ်းတမိတယ်။

ဆရာနဲ့ တိတိကျကျမသင်ဖူးတော့ တစ်ခါတလေ ဒီလိုများလားမသိဘူးဆိုပြီး ရမ်းသမ်းလုပ်လိုက်ရတဲ့ အမှုအယာများ မှားသွားပြီဆိုရင် ဝေဖန်စွပ်စွဲတဲ့အသံတွေ ဆူညံသွားတာပဲ။

နောက်တစ်မျိုးစဉ်းစားကြည့်ရင် ဒီသရုပ်ဆောင်ခြင်း ပညာဘာသာရပ်ကို တိတိကျကျ သင်လို့ရောရပါ့မလားလို့။

ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ဘယ်လိုဇာတ်လမ်းမျိုးပဲ ရိုက်ရိုက် လူနဲ့လွတ်တဲ့ဇာတ်လမ်းမျိုးမရှိနိုင်ဘူး။ လူတွေအကြောင်းကို ဇာတ်လမ်းဆင်ပြီး ရိုက်ကြတာဆိုတော့ လူတွေပါလာပြီ။ လူဆိုတာကလည်း တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ဘယ်လိုမှ မတူနိုင်ဘူး။ ကိုယ်ဟာကိုယ် တစ်ယောက်တည်းတောင် အာရုံတွေ ရှုတ်ရှက်ခတ်နေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာ။ ဇာတ်လမ်းထဲက ဇာတ်ကောင်နဲ့ အဲဒီဇာတ်ကောင်အဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရမယ့် လူနဲ့ပူးပေါင်းတဲ့နေရာမှာ အခက်အခဲတွေအများကြီးရှိနိုင်တယ်။

ဇာတ်လမ်းထဲက ဇာတ်ကောင်ကလည်း သူလုပ်စေချင်တာ၊ သူပြောစေချင်တာ တောင်းဆိုမှာပဲ။ သရုပ်ဆောင်ရမယ့် ပညာရှင်ကလည်း သူလုပ်နိုင်တာနဲ့ သူလုပ်လို့မရတာရှိမှာပဲ။ အဲဒီ(၂)ယောက်တည်းမှာပဲ တွေးတာတွေ၊ ဆုံးဖြတ်တာတွေ ညှိမရလို့ ရှုပ်နိုင်တယ်။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ အထုပ္ပတ္တိမှားရိုက်ရင် ပိုဆိုးမယ်။ အထုပ္ပတ္တိပိုင်ရှင်ရဲ့ စိတ်အာရုံအနေအထားနဲ့ သရုပ်ဆောင်မယ့် လူရဲ့ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ "ပူး" ဆက်မတွေးရဲဘူး။ အနော်ရထာတို့လို ကျန်စစ်သားတို့လို ဇာတ်ကားများ လာငှားရင်ဒုက္ခပဲ။

အဲ့လိုဇာတ်ကားမျိုးတွေကို ကမ္ဘာကျော်တွေ ဘယ်လို ရိုက်လဲ အရမ်းသိချင်တယ်။

ဆိုလိုတာက အနော်ရထာအသက်ရှင်စဉ်တုန်းက သူ့ခေတ်သူ့အခါ၊ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ ဘုရင်ဆိုတဲ့ စိတ်မျိုးရှိသူဟာ ခေတ်ရဲ့အပြောင်းအလဲတွေကြောင့်

ဒီဖက်ခေတ်မှာ ဒီလူကြီးအသက်ရှင်လျက်ရှိသေးရင်.. ဘာဖြစ်မလဲ။

ခေတ်ရဲ့အပြောင်းအလဲတွေကြောင့် လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်(၃၀)တုန်းက (၁၉၇၀)ဆိုပါစို့။ အဲဒီအချိန်တုန်းက အသက်(၅၀)အရွယ်ရှိတဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်အနေအထား၊ တွေးတောမှု၊ ဆုံးဖြတ်မှု၊ လှုပ်ရှားမှု ပုံစံတွေဟာ ဒီဖက်ခေတ်မှာ အသက်(၅၀)အရွယ်ရှိနေတဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ညှိလို့ရပါ့မလား။

အသက်ချင်းသာတူချင်တူမယ်၊ အကျင့်စရိုက်တွေ၊ တွေးတောတာတွေ၊ အနေအထိုင်လှုပ်ရှားမှုတွေ၊ ဘဝမှာဖြစ်တဲ့ အဖြစ်အပျက်ပုံစံခြင်းတွေ ဘယ်လိုမှ တူမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ သဘောတရားကို သရုပ်ဆောင်မယ့် လူသိအောင် ဘယ်လိုသင်မလဲ။

ဒါရိုက်တာက မပြောတတ်လို့ သရုပ်ဆောင်သူက သဘောမပေါက်ရင် တိကျတဲ့ အမူအယာရပါ့မလား။ မရရင် ဟိုလိုလို၊ ဒီလိုလိုနဲ့ လျှောချလိုက်မလား။ အဲဒီလို လုပ်လိုက်တာကို သိတဲ့လူကသိနေရင် အဲဒီသိတဲ့ လူကကြည့်နေတဲ့ သူ့မျက်လုံးကို ဘယ်လိုပုံစံနဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရင်ဆိုင်မလဲ။

ကျွန်တော်က အဲဒီလိုမျိုးတွေတွေးပြီး ကြောက်ပြီး၊ ရှက်ပြီးမေးတာကို သိပ်မေးတာပဲဆိုပြီး ဖြတ်ပြစ်လိုက်တော့ ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းကို မသိတော့ဘူး။ သိချင်လို့ မေးတာပါ။ မသိရင်လုပ်ရတာအခက်အခဲရှိတယ်လေ။

ငါမဖြေတတ်ဘူးကွာလို့လည်း ဝန်မခံဘူး။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ။ အပီအပြင် သရုပ်ဆောင်နိုင်ဖို့ ရှာဖွေစုံစမ်း၊ မေးမြန်းရင်း အငြင်းအခုန်တွေဖြစ်၊ စကားတွေများ၊ ကွယ်ရာမှာ အတင်းပြောကြားတဲ့သူကလည်း သေသေချာချာ မစုံစမ်းပဲနဲ့ယုံ၊ လက်တွဲဖော်တွေနဲ့မိတ်ပျက်၊ ဆွေးနွေးတာကို ဆရာလုပ်တယ် အထင်ခံရနဲ့ ဘေးတွေရောက်ကုန်တာပဲ အဖတ်တင်တယ်။

ကျွန်တော်က အပီလုပ်ချင်လို့ ဆွေးနွေးတာကို တကယ်သဘောပေါက်တဲ့လူက ကျွန်တော့်ဘေးနားမှာ တဖြေးဖြေးနည်းလာတယ်။

လုပ်နေကျအမှုအယာတွေ ရိုက်နေကျဇာတ်လမ်းတွေနဲ့ ပြောနေကျစကားတွေကိုတော့ စိတ်ပျက်နေတာ

ကြာပြီ။ ကျွန်တော်က တစ်ခုခုကို အကြာကြီးစိတ်မဝင်စားတတ်ဘူး။ အာရုံလျော့လာရင် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပြောင်းပြစ်လိုက်ချင်တယ်။ အဲဒီလိုစိတ်မျိုးကြီး မွေးကတည်းက ပါလာတာ ကျွန်တော့်အတွက် ဒုက္ခတစ်ခုပဲ။

လမ်းဟောင်းကြီးအတိုင်းမလျှောက်ချင်လို့ ဘေးကို ထွက်တဲ့အကြိမ်ပေါင်းလည်း မနည်းတော့ဘူး။ ခြေထောက်မှာ ဟက်တက်ကွဲနေတဲ့ ဒဏ်ရာတွေ၊ ကျောဖောင်းမှာ ပတ်တီးနဲ့ တစ်ယောက်တည်း ဒဏ်ရာများနဲ့ လူဟာ ကျွန်တော်ပါပဲ။

ရုပ်ရှင်ရိုက်ရတာ စိတ်ညစ်လာလို့ သီချင်းဆိုတဲ့ စတူဒီယိုထဲမှာ သွားသွားအော်ပြီး၊ အာရုံတွေ ပြောင်းပြစ်တာ၊ “မျက်ရည်ငှက်များနားစေသတည်း” ကနေ “အသစ်”ဆိုတဲ့ အခွေထိဆိုရင် ကိုးခွေရှိသွားပြီ။

သီချင်းဆိုတဲ့အလုပ်ကလဲ ဒုက္ခတစ်ခုကနေ အတိ အကျလွတ်မြောက်တယ်လို့ ပြောလို့မရပြန်ဘူး။ သူကလည်း တစ်ယောက်တည်းလုပ်လို့ရတာမျိုးမဟုတ်ဘူးလေ။ အများနဲ့ ဆိုတော့ ထုံးစံကိုဖျက်ဖို့ အခက်အခဲဖြစ်နေပြန်တယ်။ အနုပညာရပ်မှာ ထုံးစံဆိုတာရှိလို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လား။ မလုပ်ရဘူး၊ မလုပ်သင့်ဘူး ဆိုတဲ့ စကားတွေကြောင့် တိတိကျကျလွတ်မြောက်တယ်လို့ ပြောလို့မရဘူးလို့ပြောတာ။ "ထာဝရရှင်သန်မယ်" အခွေတုန်း ကဆိုနှစ်ရက်တည်းရောင်းပြီး ရပ်သွားဖူးတယ်။

ကျွန်တော့်သဘောက ကျွန်တော့်အသံမကောင်းဘူး။ အဲဒီတော့ အဆိုတော်မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်လွတ်မြောက်ချင်လို့ ကျွန်တော် အော်ချင်သလိုအော်ပါရစေ။ ကျွန်တော် ထုတ်တဲ့အခွေ ဘယ်သူမှမဝယ်ချင်နေ၊ ကျွန်တော်လွတ်မြောက်ချင်လို့ လုပ်လိုက်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောလေးဖြစ်သွားရင် ကျေနပ်တယ်လို့တော်တော်ပြောယူရတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော့်ကို အလိုလိုက်ပေးတာကျွန်တော့်မိန်းမနဲ့ ကျွန်တော့်သားသမီးတွေပဲ။ အဖေရှာတဲ့ ပိုက်ဆံပဲ၊ အဖေ့စိတ်ကြိုက် လုပ်ချင်တာ လုပ်သင့်တယ်ဆိုပြီး အားပေးလို့တော်သေးတယ်။

ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ကျွန်တော်ကို နှိပ်စက်နေတာအဲဒီလွတ်မြောက်ချင်တဲ့ အာရုံတစ်ခုပဲ။ အဲဒီ အာရုံကြောင့် ကျွန်တော့်ဘဝမှာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြစ်နေတော့

တာပဲ။ ကျွန်တော်အားလုံးကို ရပ်ပစ်လိုက်တဲ့နည်းကိုသင်ချင်တယ်။

ထားတော့။ ဒီသရုပ်ဆောင်တဲ့အလုပ်တွေ၊ သီချင်းဆို တဲ့အလုပ်တွေက လုပ်လာတာကြာပြီဆိုတော့ သိပ်အကျွမ်းကြီး မဟုတ်ပေမယ့် အတွေ့အကြုံက သင်ပေးထားတဲ့ အသိဉာဏ်တွေနဲ့ ခေတ်ထဲက ပရိသတ်တွေရဲ့ ရင်ဘတ်ထဲဝင်ကြည့်ပြီး လှုပ်ရှားလို့ ရနိုင်တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ဆိုရင် တချို့က အတိုင်းအတာတစ်ခုထိ စိတ်ချယုံကြည်ထား တာရှိတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော်ဖန်တီးတဲ့ ပစ္စည်းဆိုရင်တစ်ခုခုတော့ပါမှာပဲဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှုနဲ့ ဒိုင်ခံကြည့်ပေးနေတုန်းပဲ။ အရေးကြီးတာ သူတို့အမာခံတွေရဲ့ ယုံကြည်မှုကို ကျွန်တော် အမြဲသတိထားနေရင် ပြီးတာပဲ။

ကျွန်တော်စိတ်ပူတာ သံသရာမှာကျင်လည်တာဒီဘဝနောက်ဆုံးဖြစ်သင့်တယ်ဆိုတဲ့ စကားကို ပြောခွင့်ရှိမရှိ ဆိုတာပဲ။

ဒီကိစ္စက ဆရာမရှိဘဲ ဖြစ်ပါ့မလား။ ဒီလိုကိစ္စတွေက စလုပ်တုန်းက ရည်ရွယ်ထားတာတစ်မျိုး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လေ့ကျင့်ရင်းနဲ့ လမ်းလွဲသွားတတ်တာမျိုးတွေရှိတတ်တယ်ဆိုတာ ဒါမျိုးလေ့ကျင့်တဲ့လူဆိုရင်သိတယ်။

ပြီးတော့ အာရုံကိုသတိထားပြီး ဖမ်းထားရတာမျိုး၊ ဖမ်းထားရင်းနဲ့ ဘယ်အချိန်က လွတ်ထွက်သွားတာကို သတိမထားမိတာမျိုး။ တစ်ခုတည်းကို သတိထားနေတယ်ဆိုရင်လည်း အာရုံတွေက ငြိမ်သက်ပြီး၊ သမာဓိအားတွေကောင်း၊ သမထတွေအောင်၊ တန်ခိုးတွေရ၊ အဲဒီတန်ခိုးတွေအပေါ်မှာ သာယာပြီး မူလရည်ရွယ်ထားတဲ့ လွတ်မြောက်ခြင်းဆိုတာတွေ မေ့ကုန်ပြီး သံသရာထဲမှာပဲ ပတ်ချာလည်နေရင်ဒုက္ခ။

ထပ်မံဖြစ်ခြင်းဆိုတာတွေ လုံးဝချုပ်ငြိမ်းသွားအောင် လုပ်နိုင်မှ ပြီးဆုံးတာတဲ့။

အဲဒီလေ့ကျင့်မှုကို နောက်ဆုံးသေတဲ့ အချိန်ထိဆက်တိုက်လုပ်ရမှာတဲ့။ အဲဒီလို ကျွန်တော်သိထားတာတွေမှန်ရဲ့လား။

လုပ်ရင်ရော၊ လုပ်လို့ရပါ့မလား။ စနစ်တကျတည့်ပေးမယ့်ဆရာတစ်ယောက်နဲ့ အရမ်းတွေ့ချင်တယ်။ မေးချင်တယ်။

မှန်တယ် ကျော်ဟိန်းရေ၊ ဆက်သာလုပ်၊ တကယ်ဖြစ်အောင်သာလုပ်ဆိုရင်တော့ အဲဒီအသိတရားကြီးပျောက်မသွားအောင် သတိထားပြီး ထိန်းထားမယ်။

အညံ့စားအာရုံတွေကို ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ရအောင်ဖြတ်။ အဲဒီစိတ်လေ့ကျင့်ခန်းတွေ မသေခင်ရအောင်လုပ်မယ်။ ဒါမှ ဒီဘဝလူဖြစ်ရကျိုးနပ်မယ်။ မွေးရတဲ့အမေလဲ မွေးရကျိုးနပ်မယ်။ နောက်ဘဝဆိုတာကမသေချာဘူး။ ဒီဘဝမှာ လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်မှ။

ကျွန်တော်မသေခင်အချိန်လေးမှာ ကျွန်တော်သိထားတာတွေကို ကျွန်တော်လုပ်မယ်။ သူများတွေလုပ်ချင်အောင်လည်း တိုက်တွန်းကြည့်ချင်တယ်။ ဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်အယူ ချင်ဆုံးနဲ့ အလုပ်ချင်ဆုံးတာဝန်ဟာအဲဒီတိုက်တွန်းမှုဆိုတဲ့ အာရုံအသစ်ဖြစ်နေပြန်ပြီ။

ကျွန်တော့်အာရုံတွေမှန်ပါသလားဆရာ။

မှန်တယ်ဆိုရင် ဒီအာရုံသစ်ထဲမှာ ကျွန်တော့်အသိတွေမြှုပ်လိုက်တော့မယ်။

မုခမင်္ဂလာဇင်း

၂၀၀၁၊ ဇွန်လ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချင်းတွေမရှိရင် သေနိုင်တ
တဲ့ စကားကို ထောက်ခံတ

သီချင်းတွေမရှိရင် သေနိုင်တယ် ဆိုတဲ့ စကားကို ထောက်ခံတယ်

ကျွန်တော့်သားက စနေနေ့ဆို ဖုန်းဆက်နေကျ။ သူတို့ ရှိတဲ့မြို့ကို Limp Bizkit တို့လာမယ်တဲ့။ Big Day Out တဲ့။ အဆိုတော်အဖွဲ့အားလုံး ၃၀ကျော်ဆိုကြမှာတဲ့။ Fred Durstကို သူတွေ့ဖူးချင်တယ်တဲ့။ အဖေလာမယ့်အချိန်နဲ့လည်း တိုက်ဆိုင်နေတော့ ကြည့်ဖူးတယ်ရှိအောင် ကြည့်ချင်တယ်တဲ့။ အဖေခေါင်းငြိမ့်ရင် Internet ကတစ်ဆင့် Contact လုပ်ပြီး လက်မှတ်ကြိုဝယ်ထားချင်လို့တဲ့။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်ကလည်း သီချင်းနဲ့စိတ်သက်ရင် ခေါင်းက ငြိမ့်ပြီးသား။ အဖေပါကြည့်မယ်၊ ဝယ်လို့ပြောလိုက်တယ်။

ဟိုရောက်တော့ သွားကြည့်ရောဆိုပါတော့။ အဲဒီမှာ အပူချိန်က၄ဝဒီဂရီရှိတာတို့၊ ဘတ်စ်ကားမှတ်တိုင်မှာ တန်းစီရတာတို့၊ ကွင်းထဲမှာလူတွေများတာတို့ (ကျွန်တော် ဗီဒီယိုခွေတွေထဲမှာ ကြည့်ဖူးတဲ့ wood stock တို့လိုပွဲမျိုး။ နောက်နေ့ သတင်းစာမှာ ပါလာတော့ ကွင်းထဲမှာ လူပေါင်း လေးသောင်းရှစ်ထောင်ကျော်တယ်တဲ့) အဲဒီလူတွေထဲမှာ ကျွန်တော်ရယ်၊ ကျွန်တော့်သားရယ် ညပ်နေတာတို့၊ဘာတို့ ကိုတော့ထည့်ပြောမနေတော့ဘူး။ အတွေ့အကြုံအကုန်သာပြောရရင် စီ - ၆ဝ၊၂ခွေစာပဲ။

ကျွန်တော်ပြောပြချင်တာက ဆိုတဲ့သူအကြောင်း၊ စင်က နှစ်စင်ပူးလုပ်ထားတာ။ တစ်ဖွဲ့ဆိုနေရင် နောက်တစ်ဖွဲ့ကပြင်ဆင်၊ အဲဒီတော့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေတဲ့အဖွဲ့က ကိုယ့်အလှည့်ရောက်ပြီဆိုတာနဲ့ အသားကုန်ပဲ။

Limp Bizkit အလှည့်လို့ ပြောလိုက်တဲ့အချိန်မှာ လူပေါင်းလေးသောင်းရှစ်ထောင်ကျော်ဖြစ်သွားတဲ့ အနေ

အထားဟာ အံ့ဩစရာကောင်းလွန်းတဲ့ ခေတ်တစ်ခုကို ပြောင်းသွားပြီဆိုတာ ကျွန်တော်သိလိုက်တယ်။

ပုံစံဒီဇိုင်းမျိုးစုံနဲ့ ကွဲပြားခြားနားနေတဲ့ လူတွေဟာ တစ်စုံတစ်ခုအပေါ်မှာ အာရုံစိုက်လိုက်တဲ့ မျက်လုံးတွေက သွားတူနေတယ်။ စင်အောက်က ပရိသတ်ဆိုတဲ့လူတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်တုန်းက ကျော်ကြားခဲ့တဲ့ Presley တို့၊ Beatles တို့ကို ငိုယိုပြီး အားပေးတဲ့ ပုံစံမျိုးတွေမဟုတ်တော့ဘူး။

သူတို့ရဲ့ သူရဲကောင်းတွေကို တွေ့လိုက်ရလို့ ဂုဏ်ပြုတာမျိုး၊ ဒီနေ့ခေတ် လူထုရဲ့ သူရဲကောင်းအသစ်အဖြစ်နဲ့ စင်ပေါ်ကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်ပေးလိုက်တာမျိုး။ စင်ပေါ်က လူတွေကို အဆိုတော်လို့ သတ်မှတ်ပုံမရဘူး။ ငါတို့ရင်ထဲ ဘာတွေရှိတယ်ဆိုတာ သူတို့သိတယ်ဆိုတဲ့ ယုံကြည်မှု။

ဒီနေ့စင်အောက်က ပရိသတ်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ ဘာတွေ ဒုက္ခဖြစ်နေတယ်။ လောကနဲ့ ဘဝနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာတွေရင်ဆိုင်နေရတယ်ဆိုတာတွေကို စင်ပေါ်ကလူကသိပြီး သူတို့ကိုယ်စားသူတို့ပြောချင်နေတာ သူတို့ဖြစ်ချင်နေတာတွေ

www.burmeseclassic.com

ပြောပေး လုပ်ပေးနေတယ်လို့ အပြန်အလှန် ယုံကြည်နေကြတာမျိုး။ ပရိသတ်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဘဝထဲမှာ ရင်ဖွင့်ချင်နေတာတွေကို Fred Durst တို့ Limp Bizkit အဖွဲ့ဟာ သူတို့တတ်တဲ့ ပညာနဲ့ စင်ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားပြနေကြတာဟာ ကြည့်ရတဲ့ ပရိသတ်အတွက် ကျေနပ်အားရလွန်းနေကြတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ ကျွန်တော်လည်းပါနေတယ်။

ဒီအစီအစဉ်ပြီးသွားမှာ နှမြောနေတဲ့ ပုံစံမျိုးဖြစ်နေတယ်။

Fredတို့ဆိုတဲ့သီချင်းက My Generation တဲ့။

ကျွန်တော်တို့လည်း သီချင်းကို ပုံစံအမျိုးမျိုး၊ အယူအဆအမျိုးမျိုးနဲ့ ဆိုခဲ့ဖူးပါတယ်။ ရှစ်တန်း၊ ကိုးတန်းလောက်တည်းက သောကြာနေ့တိုင်း မုန့်စားဆင်းခါနီးအချိန်ဟာ Assembly အချိန်ပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ ခင်ဝမ်းရယ် (သူက ခု ကွယ်လွန်သွားပြီ)၊ ဂျွန်စတီးရယ် (Custom အရာရှိ)၊ ရဲလွင်ရယ် (မန္တလေးမှာ ဘော့စ်တီးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်)ပြီးတော့ ကျွန်တော်ရယ်၊ စင်ပေါ်တက်ပြီး သီချင်းဆိုနေကြ။

အဲဒီတုန်းက Elvis Presley ခေတ်စားတဲ့အချိန်ဆို

တော့ သူ့သီချင်းတွေဆိုကြတာ။ သူ့လိုပုံစံမျိုးနဲ့တွန့်တက်ပြီးတော့ပေါ့။

နောက် BBS မှာ Variety Show ဆိုတဲ့ အစီအစဉ်ရှိတုန်းက Nicky ဆိုတဲ့ နာမည်နဲ့ ဆိုဖူးတယ်။ အဲဒီတုန်းက Ricky Nelson ရဲ့ Teenage Idol ဆိုတဲ့ သီချင်း။ ဒါပေမဲ့ အရွေးမခံရပါဘူး။

နောက်(၉)တန်းကို ၂နှစ်ဆက်တိုက်ကျတော့ သီချင်းဆိုတဲ့ အခွင့်အရေးတွေ ကျွန်တော်မရတော့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်သီချင်းဆိုတဲ့စင်ကို ကျွန်တော်တို့ လမ်းထိပ်က ကုက္ကိုပင်အောက် ရွှေ့လိုက်တယ်။ အဲဒီတုန်းက ညတိုင်းဆိုဖြစ်တဲ့သီချင်းက ဘယ်သူရေးမှန်းမသိတဲ့ ညမွှေးပန်းဆိုတဲ့သီချင်း။ ညတိုင်းလိုအော်ဟစ်နေတော့ လမ်းထဲကပြောလာတယ်။ ဒီကောင်သေရင် အဲဒီအပင်စောင့်နတ်ဖြစ်မှာပဲတဲ့။

သီတင်းကျွတ်၊ တန်ဆောင်တိုင်ဆို ကျွန်တော်တို့ ကြည့်မြင်တိုင်က ဒေါ်ကြည်ကြည်ဌေးတို့ အိမ်အောက်မှာတို့ စမ်းချောင်းက မင်းလမ်းတို့၊ မင်္ဂလာလမ်းတို့မှာ ရပ်ကွက်စင်လေးတွေထိုးတယ်။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်တို့က စင်ပေါ်တက်ချင်လွန်းလို့ အောက်ကနေ အမျိုးမျိုးခြိမ်းခြောက်ပြီး အပေါ်ကလူတို ဆင်းခိုင်း၊ ပြီးတက်ဆို။ ကိုယ့်နောက်မှာဘယ်သူမှလည်းမဆို ကြတော့ဘူး၊ ကိုယ့်အလှည့်ပြီးပြီဆိုရင် ပွဲလည်းပြီးပြစ်လိုက် ရတာပဲ။ ဒီတုန်းက ကျွန်တော်နဲ့တွဲဆိုတာ အလုံက ယဉ်သိန်း (သူလည်း မရှိတော့ဘူး)။ နောက်စမ်းချောင်းရွာလမ်းက အေးကိုနဲ့ အပိုင်း။ ဆိုတဲ့သီချင်းက Presley သီချင်းမဟုတ် တော့ဘူး။ နောင်အသစ်ပေါ်တဲ့ Beatles တွေရဲ့ သီချင်း တွေဖြစ်သွားပြီ။

Beatles သီချင်းတွေကို အာရုံပြောင်းဆိုဖြစ်သွားတာ က သူတို့သီချင်းတွေက ပုံစံတစ်မျိုးဖြစ်နေလို့။ ၂ပိုဒ်ဆို၊ အတီးပိုဒ်ဝင်၊ တတိယအပိုဒ်ဆို နောက်ဆုံးတဖြေးဖြေးတိုးပြီး သီချင်းကိုအဆုံးသတ်ဆိုတဲ့ သမားရိုးကျမဟုတ်ဘူး။ အလယ် ပိုဒ်ကို အရင်ဆိုချင်ဆိုတာ။ နောက်ဆုံးအချပိုဒ်ကျတော့လည်း မပြီးတော့ဘူး။ သံစဉ်တွေကလည်း ကြားဖူးနေကျမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီမှာ Beatles တွေကို ကြိုက်ပြီး Presley ကို အာရုံထဲက နေဖြုတ်ချပစ်ခဲ့တာ။

ဒါတွေဟာ ရုပ်ရှင်ထဲမဝင်ခင် သီချင်းဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လမ်းပေါ်က အဆိုတော်ဘဝပေါ့။ ရုပ်ရှင်တွေ ရိုက်တော့ မဟာမြိုင်စတူဒီယိုမှာ ဇာတ်ဝင်သီချင်းတွေဆိုရင်း Aces အဖွဲ့နဲ့ ခင်သွားတယ်။

နောက်ပိုင်းစနေနေ့ညတိုင်း စထရင်းဟိုတယ်မှာ Aces တီးဝိုင်းရဲ့ အရံအဆိုတော်အဖြစ် စင်ပေါ်မှာ သီချင်း ဆိုခွင့်ရလာတယ်။

ဒါပေမယ့် မိုက်ကရိုဖုန်းကြီးကိုင်ပြီး ငြိမ်သက်စွာ ဆိုနေရတာမျိုးဆိုတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ငြီးငွေ့လာပြန်တယ်။

ဒီတိုင်းဆိုမဖြစ်ဖူး ငါနဲနဲထွင်မှဆိုပြီး Aces အဖွဲ့နဲ့ မန္တလေးမှာသွားဆိုတော့ စင်ပေါ်တက်တာနဲ့ ပုခုံးမှာချိန်ထား တဲ့ ဘိနပ်ကိုဖြုတ်၊ စင်ရဲ့ဟိုဘက်ထိပ်နဲ့ ဒီဖက်ထိပ်မှာ ဖိနပ် တစ်ဖက်စီချ၊ ဖိနပ်မပါပဲ စင်ပေါ်မှာ ခုန်ပေါက်ဆိုလိုက်တာ အားပေးတာလား ကန့်ကွက်တာလားမသိဘူး။ ခေါင်မိုးပေါ် တက်ကြည့်နေတဲ့ အုပ်စု(၁၀၀)လောက်ရှိမယ်။ ယောက်ယက် တွေခတ်ပြီး ခေါင်မိုးကြီးပြိုကျသွားတာ မြင်မကောင်းဘူး။

နောက်ပိုင်းတော့ ကျွန်တော်ပါရင် သီချင်းဆိုခွင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါမစ်မရတော့ဘူးတဲ့ သတင်းရတယ်။ စိတ်မကောင်းပါဘူး။

စင်ပေါ်မတက်ရတော့ပေမယ့် ယာ့ဒ်လမ်းထဲက ဦးဘသိန်းစတူဒီယိုမှာ သီချင်းဆိုခွင့်ထပ်ရတယ်။ တစ်ခါတည်းဆို၊ တစ်ခါတည်း တီး၊ တစ်ခါတည်းအသံဖမ်းစနစ်နဲ့။

မျက်ရည်ငှက်များနားစေသတည်းဆိုတဲ့အခွေ၊ ဒါပထမဆုံးပဲ၊ အဲဒီအခွေထဲမှာ ဆုံးဖြတ်ချက်သုံညနံပါတ်ဆိုတဲ့ သီချင်းကို ဘဝမှာ ပထမဆုံးရေးဖြစ်တာပဲ။

နောက်ဒုတိယခွေ၊ ချိုပြုံးလုပ်တာ၊ သူ့ကူညီပါဆိုလို့ တစ်ပြားမှမယူပဲဆိုပေးလိုက်တာ၊ အင်းလျားလမ်း၊ အင်းလျားဆောင်ရှေ့က ရန်ကုန်ရုပ်ရှင်ခြံ စတူဒီယိုထဲမှာ။ အဲဒီတုန်းကလဲ၊ ပထမတုန်းကလိုပဲ တစ်ခါတည်းဆို၊ တစ်ခါတည်း တီး၊ တစ်ခါတည်းအသံဖမ်းစနစ်ပဲ။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်က ပုံမှန်မဟုတ်တော့ဘူး၊ ဘာညာတွေမှိုဝဲတဲ့အချိန်ဖြစ်နေပြီ၊ အတီးပေါ်မှာ အာရုံသိပ်မရှိဘူး။ ဆိုချင်သလိုဆိုတဲ့ အသံမျိုးဖြစ်သွားပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ကြိုက်တယ်၊ လွတ်လပ်လွန်းလို့။ အဲဒီသီချင်းတွေက ပုဏ္ဏကရေးတာ။

"မင်းရဲ့မျက်လုံးကလေးနဲ့ လှက်ကာနဲကြည့်တဲ့အချိန်မှာ မင်းကို ငါချစ်သွားသလားငါမသိပါ. . .

ငါသိလိုက်တဲ့အချိန်မှာ မင်းကို ငါချစ်သွားပြီ" ဆိုတဲ့ စာသားတွေမှာ အက်တက်တက်အသံမျိုးနဲ့ ဆိုမိတာဟာခုနေပြန်ဆိုရင်အဲဒီ အာရုံရမှာမဟုတ်တော့ဘူး ကျွန်တော်သိတယ်။

ကျွန်တော်ကအသံမကောင်းဘူးလေ။ အဲဒီတော့ ခံစားမှုအာရုံနဲ့ သီချင်းစာသားကို ဦးစားပေးနေမှန်းသတိထားမိလာတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ပြောင်းလဲမှုကို ကျွန်တော်သိလိုက်တဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော့်ဘဝထဲက အကြောင်းအရာတော်တော်များများကို သီချင်းအဖြစ်ပြောင်းပြန်လိုက်ဖို့ အကြံရသွားတယ်။ အချစ်အရွယ်တုန်းက အချစ်ပေါ့။ ဘဝအရွယ်ရောက်လာတော့ဘဝပေါ့။

သီချင်းရေးတဲ့လူတွေခေါ် ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်က Zipကို အဆုံးထိဖွင့်ပြပြီးတော့ ကျွန်တော့်ဒဏ်ရာတွေမြင်အောင် ကြည့်နိုင်း. . .။

အဲဒီမှာ တစ်ကိုယ်တော်လေလွင့်ခြင်းတို့ စင်ပေါ်က သီချင်းများတို့ အစီပွါယ်ရှိသော လူတို့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သီချင်းခွေတွေ ဆက်တိုက်ထုတ်ဖြစ်လိုက်တယ်။

ဂီတသံတွေက ရိုက်ခတ်လာတဲ့ အသံလှိုင်းတွေဟာ အကြားအာရုံကတဆင့် ရင်ဘတ်ထဲအောင့်တောင့်တောင့် ဝေဒနာတွေဖြစ်စေခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ငါတကယ်ခံစားချင်တဲ့ သီချင်းတွေဟုတ်ရဲ့လားလို့ ဇဝေဇဝါဖြစ် လာပြန်တယ်။

မဟုတ်သေးဘူးထင်တယ်ဆိုပြီးကော်ပီကနေ ကိုယ်ပိုင်သံစဉ် လိုင်းထဲဝင်ကြည့်တယ်။ လုပ်ချင်တဲ့အခွင့် အရေးတွေ တောင်းကြည့်တယ်။

ကဲ ကိုဇာလျှန်းနဲ့ ကိုဒေဗီတို့ ကိုအော်စကာတို့ရေ စာကြောင်းတစ်ကြောင်းတည်းကို သီချင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်အောင် ဆိုလို့ မရဘူးလား။ နှစ်ပိုဒ်ဆိုပြီးရင် ဂီတာအတီးပိုဒ်ဝင်တဲ့ ပေါ်မြူလာထဲက ခွဲထွက်လို့ရမလားပေါ့မေးခွန်းတွေမေး သူတို့ကလည်း ဒါမျိုးလုပ်ချင်တာကြာပြီ၊ အပ်တဲ့လူမရှိလို့ ဆိုပြီး ချကြတာ။

အဲဒီထာဝရရှင်သန်နေမယ်ဆိုတဲ့ ကိုယ်ပိုင်သံစဉ် အခွေ စီစဉ်တာ(၁)နှစ်ကြာသွားတယ်။

ရောင်းတဲ့အခါကျတော့လည်း နှစ်ရက်တည်းနဲ့

ရပ်သွားတယ်။ ဂီတလောကထဲမှာလည်း ကျွန်တော်ခဏ ပင်စင်ယူလိုက်ရတယ်။ ကိုဒေဗီက ဘုန်းကြီးဝတ်သွားတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ နောက်ထပ် ဂီတသံအသစ်တစ်ခုပေါ် ထွက်လာပြန်တယ်။ Alternative တဲ့၊ ဒီဂီတသံကပေါ်နေတာ တော့ကြာပြီတဲ့။ ဘာဘေးရီးယံလူမျိုးစုတွေဆီက စတာတဲ့။ Alternative ဂီတကြီးအောင်မြင်ကျော်ကြား လူသိများသွားစေ တာကတော့ Nirvana အဖွဲ့က Kurt Cobain ကြောင့်ပဲ။

ကဲ.. အော်တာပေါ်လာပြီဆိုတော့ Rock တွေ၊ Heavy Metal တွေ ခဏအနားယူ။ ဒီအော်တာဆိုတဲ့ သီချင်း မှန်သမျှ အကုန်လာထား။ အာရုံတွေစု၊ မျက်စေ့မှိတ်ပြီး ဘဝင်ရဲ့ အလယ်ဗဟိုတည့်တည့်အဆုံးထိအောင် စူးစူးနစ်နစ် ခံစားကြည့်လိုက်တယ်။

ဖန်တီးရှင်ကိုမပြောနဲ့၊ နားထောင်တဲ့ ကျွန်တော့် အတွက် အကျဉ်းအကြပ်တစ်ခုထဲကနေ လွတ်မြောက်သွား စေပြန်တယ်။ ဒီလိုသီချင်းမျိုးတွေကို ဖန်တီးတဲ့ပညာရှင်တွေရဲ့ ပြင်းထန်တဲ့အင်အားစိုက်ထုတ်မှုအပေါ်မှာ ဘာလွှမ်းမိုးမှုမှ မရှိဘူးဆိုတာ သတိထားမိတယ်။

www.burmeseclassic.com

အော်ချင်သလိုအော်နေကြတဲ့ လွတ်လပ်မှုကတော့ လူလူချင်း မနာလိုစရာကောင်းလွန်းနေတယ်။ ဒီသီချင်းသံစဉ်တွေ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ဖန်တီးထုတ်လုပ်နိုင်လွန်းတဲ့ သူတို့တွေနဲ့ လူချင်းအတူတူ ငါတို့ကျတော့ ဘာကြောင့် မထုတ်လုပ်နိုင်တာလဲဆိုတဲ့ မေးခွန်း။ __ကျွန်တော်မဖြေတတ်တော့ဘူး။__ (မျဉ်းသားထားတဲ့စာကြောင်းကို ကျွန်တော် အော်ဟစ်ပြောတာနော်)။

ဒီအော်တာဆိုတာတွေ ရင်ထဲရောက်နေတုန်း ဝီရရသဆိုပြီး အခွေတစ်ခုဖန်တီးကြည့်လိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် အကုန်မရောက်ဖူး။ အသံဖမ်းပေးတဲ့လူက သီချင်းကိုရော၊ ကျွန်တော့်ကိုရော သဘောပေါက်ပုံမရဘူး။ ထုတ်လုပ်သူက ပိုဆိုးတယ်။

နမြောတာက ကျွန်တော့်ခွေးထဲက ထွက်လာတဲ့ "အမှန်လွန်အမှားရယ်၊" "ထွက်ပြေးရယ်၊" "လုပ်ချင်တာနဲ့ မလုပ်ချင်တာ"ဆိုတဲ့ သီချင်းတွေပဲ။

ဘယ်ရမလဲ။ ထပ်လုပ်တယ်။ တစ်ရက်ကို တစ်နာရီ တိုးပေးပါဆိုတဲ့ ဗီဒီယိုရိုက်တယ်။ ဆယ်ကျော်သက်တွေရဲ့

အတွေးတွေနဲ့ပေါင်း၊အသစ်ဆိုတဲ့တစ်ခွေထပ်လုပ်တယ်။ ချာတိတ်တွေနဲ့ ကျွန်တော်ပေါင်းပြီး၊ စိတ်တိုင်းကျကို လုပ်ပြစ်တာ။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း တော်တော်ဟုတ်ပြီထင်လိုက်တာပဲ။

Big Day Out ကွင်းထဲလည်းရောက်ရော ရှက်စရာကောင်းလိုက်တဲ့ ကျွန်တော့်အနေအထား။

နှာခေါင်းပေါ်တည့်တည့်မှာ တစ်ချောင်းတည်းသောဂျိုရဲ့ဖွမ်းအားကို ထုတ်ပြချင်နေတဲ့ ကြံ့ပျိုတစ်ကောင်ရဲ့ မျက်နှာထားမျိုး။

ကိုယ့်မြင်ကွင်းရှေ့မှာ အတားအဆီးများရှိနေရင် တရှိန်ထိုးတည့်တည့်ဝင်ဆောင့်မယ့်ဆုံးဖြတ်ချက်။

ဒီလိုဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ မျက်နှာမျိုးရှိနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို လုပ်ချင်သလို လုပ်စမ်းကွာဆိုတဲ့ အခွင့်အရေးများ ထပ်ဖြည့်ပေးလိုက်ရင် ဘာတွေဖြစ်ကုန်မလဲ? တွေးကြည့်။

Volumeကိုအဆုံးထိတွန်းတင်ထားလို့ powerအပြည့်ပြင်းထန်ပေါက်ကွဲစွာ ထွက်လာတဲ့ အသံတွေ၊- တွေးကြည့်။

စင်ပေါ်မှာ ကိုယ့်အာရုံနဲ့ကိုယ် လွတ်လပ်စွာ လှုပ်ရှား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နေတဲ့ လူသား(၅)ယောက် ဝတ်ထားတဲ့ အဝတ်အစားတွေက ပွပွကြီးတွေ။ ဘာအတားအဆီးမှ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်းဆိုတာမပါဘူး။ လုပ်ချင်သလိုလုပ်။

သူတို့ရှေ့က တစ်ခေတ်ဖြစ်လိုက်တဲ့ ဆံပင်ရှည်ရှည်၊ အသားကပ်သားရေဘောင်းဘီဝတ်အဖွဲ့တွေနဲ့ဆိုရင် ပြောင်းပြန် ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ။

သူတို့ဆံပင်က တိုနံ့နံ့၊ တချို့က ခေါင်းတုံးနဲ့။ သူတို့စိတ်ထဲမှာ သီချင်းဆိုတာကလွဲရင် ဘာမှသိချင်ပုံမရဘူး။ ဘာမှမရှိဘူးဆိုတဲ့ ဒီဇိုင်းမျိုးတွေ။

သူတို့အာရုံထဲမှာ သီချင်းဆိုတာကို လုပ်ချင်သလိုလုပ်ပြစ်လို့ ရတယ်လို့ ထင်နေပုံရတယ်။ သီချင်းတွေကိုဝါးစားပြီး ပြစ်စလက်ခတ်ထွေးထုတ်မလား။ တစ်စစီ ကြေမွသွားအောင် ဆုတ်ဖြဲပြစ်ပေါက်မလားပဲ။ ပုံစံတွေက။

သူတို့ရှေ့က ပေါက်ကွဲလွန်ဘွဲ့ရ ဆရာကြီးတွေဖြစ်တဲ့ Jimi Hendrix တို့၊ The doors အဖွဲ့ထဲက Jim Morrison တို့၊ Nirvana အဖွဲ့က Kurt Cobain တို့ကို မေ့ပြစ်လိုက်ကြပြီထင်တယ်။

ရော့(ခ)မာစတာကြီးတွေ၊ အော်တာဖခင်ကြီးတွေ မရှိတော့တဲ့အချိန်မှာ သူတို့ဆီက ထပ်မရနိုင်တာကို လွမ်းမနေကြတော့ဘူး။ သူတို့မရှိရင် ငါတို့အသစ်ထပ်လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ သဘောတွေပဲ။ သူတို့ပုံစံတွေက နောက်လိုက်မဟုတ်ဘူး။ပထမအပေါ်မှာ အခြေခံပြီး နောက်တစ်ခု ထပ်လုပ်နေကြတာမျိုး။

သူတို့ဖန်တီးတဲ့သီချင်းတွေဟာ ပထမအုပ်စုတွေထက် ပိုပြီး ရမ်းကားပြင်းထန်ပေါက်ကွဲထိရောက်နေပြန်တယ်။ စင်ပေါ်မှာ သီချင်းဆိုပြနေတာကို စင်အောက်ကနေ ပရိသတ်က နားထောင်နေကြတယ်ဆိုတဲ့ ကွဲပြားမှုတွေမရှိဘူး။ သီးသန့်ကြီးမဖြစ်ဘူး။ တစ်သားတည်းဖြစ်နေတယ်။

လူတွေရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်နေတဲ့ ပဋိပက္ခတွေကို စင်ပေါ်ကနေ ကဗျာရွတ်သလို ရွတ်ပြနေတာမျိုး။ ပျော့တိပျော့ဖတ်တွေ လှလှပပတွေမဟုတ်ဘူး။ အားမာန်တွေပါတယ်။ မျက်နှာထားတွေ မာကျောနေတယ်။ တီးခတ်တာတွေ ရက်စက်ပြင်းထန်နေတယ်။

ခွန်အားတွေအားလုံးပေါင်းပြီး ထွက်လာတဲ့ အသံတွေဟာ တစ်ကိုယ်လုံးက အာရုံကြောတွေကို စုပြီး၊ ကိုင်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ညှစ်ထားသလို လှုပ်မရတဲ့ ခံစားမှု။ ပြီးမှပြန်လွှတ်ပေးလိုက်တဲ့အခါမှာ ပျော့ကျသွားသလို ခံစားမှု၊ ရသတွေကတော့ အစုံပါပဲ။

စင်ပေါ်နဲ့ စင်အောက် အံဝင်ဂွင်ကျ တစ်ထပ်တည်း ဖြစ်နေတယ်။

ဒီကနေ့ခေတ်ရဲ့ လူတွေနဲ့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အာရုံခံစားမှုတွေကို အပြည့်အဝ ဖန်တီးဖြည့်ဆည်းပေးနေတယ်။

စင်ပေါ်ကလူတွေဟာ စင်အောက်ကလူထုအတွက် (ဒီနေ့ကမ္ဘာကြီးထဲမှာ ဒီနေ့ခေတ်ရဲ့ ထပ်ဖြစ်လာတဲ့ အာရုံအသစ်နဲ့ လူသားများအတွက်) ကိုယ်စားပြုနေတယ်။

ဒီနေ့ခေတ်ရဲ့ အနေအထားကြောင့် ထပ်ဖြစ်လာတဲ့ ခေတ်ရဲ့ လူသားအသစ်တွေဟာ အရာရာကို ကြိုက်သလို စဉ်းစားတယ်။ အရာရာကို ကြိုက်သလိုဖန်တီးတယ်။ ဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်လာတဲ့ နောက်ထပ်လူသားအသစ်တွေဟာ ခေတ်ထဲမှာ ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ လိုက်လျောညီထွေကြီးပြင်းလာကြတာ။ သူတို့အားလုံးမှာ ပြဿနာကိုယ်စီနဲ့။

ဒါတွေကို စင်ပေါ်ကနေ ဝေဒနာတွေမျှဝေခံစားပြီး၊

ပေါက်ကွဲစွာ ကိုယ်စားပြုနေသလိုပဲ။ သူတို့ဆိုနေတဲ့ သီချင်းတွေက သံစဉ်တူ နှစ်ပိုဒ်ဆို၊ အလယ် Chorus ဝင်၊ ပြီးရင် Music Solo ဝင်ဆိုတဲ့ ဖေါ်မြူလာမဟုတ်ဘူး။

ဘယ်အချိန်မှာ သီချင်းပြီးသွားမယ်ဆိုတာ သူတို့ကိုယ်တိုင် သိပုံမရဘူး။ ပရိသတ်ရဲ့ အနေအထားပေါ်မူတည်ထားတယ်။ ပြီးချင်တဲ့အချိန်မှာ ပြီးသွားမယ့်သဘောပဲ။

နားထောင်သူရော၊ သီဆိုသူပါ အာရုံကို ဦးစားပေးလွှမ်းနေတယ်။

Presley တို့၊ Michael Jackson တို့၊ Ricky Martin တို့၊ Back Street Boy တို့ကို အားပေးသလိုမျိုးမဟုတ်ဘူး။

သူတို့မျက်နှာတွေက လွတ်မြောက်နေတယ်။

သူတို့နဲ့အတူ ကျွန်တော်ပါ လွတ်မြောက်နေတယ်။ ကွင်းထဲကနေ ပြန်လာတော့ အဲဒီလွတ်မြောက်မှုဟာ သားတို့နေတဲ့အိမ်ကိုရောက်သည်အထိ ပျောက်မသွားဘူး။ အိမ်ရောက်တော့ သားလုပ်သူက စီဒီအချပ်တွေ ထုတ်ပြပြန်တယ်။

မြင်လိုက်ရတော့ ထပ်နှိပ်စက်လိုက်သလိုပါပဲ။ Limp Bizkit တို့၊ Eminem တို့၊ Korn တို့၊ Linkin Park တို့၊ Pa Pa Roach တို့၊ Moby တို့၊ Rage Against the mechine တို့၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟား. . များလှချီလားဆိုတော့ ကွင်းထဲမှာကြည့်လာသလိုမျိုး တွေချည်းပဲတဲ့။ ကဲ. . မနိုင်တော့ဘူးဗျာ။

ဒါအာရုံအသစ်တွေပဲ။ Hip Hop တဲ့၊ Rap Metal တဲ့၊ Modern Rock တဲ့၊ ကျွန်တော့်အသိစိတ်တွေထဲမှာ ရော့(ခ)တို့၊ ဟဲဗီးတို့၊ အော်တာတို့ မရှိကြတော့ပြန်ဘူး။ နောက်ထပ် ဂီတအာရုံသစ်တစ်ခုကို အစားထိုးလက်ခံလိုက်ပြီဆိုတာ သတိထားမိပြန်တယ်။

ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ရင် တစ်ခုခုလုပ်မှ ဖြစ်တော့မယ်။ နို့မို့ကျွန်တော့်ရင်ဘတ်ကြီးပေါက်သွားနိုင်တယ်။ ကျပ်နေပြီ၊ အပြည့်ဖြစ်နေပြီ၊ ပြန်ထုတ်မှ။

ဖေဖေါ်ဝါရီလ (၁၃)ရက်၊ မြရိပ်ညိုမှာ (ချစ်သူများနေ့) အကြိုလုပ်တဲ့ပွဲမှာ အကုန်ထုတ်ပြစ်ခွင့်ရလိုက်လို့။ တော်ပါသေးရဲ့၊ ဒီအတိုင်းဆို နောက်ထပ်(၁)နှစ်စာလောက်တော့၊ ကျွန်တော့်အသက်ဆက်လို့ရသွားပြီ။

ကျေးဇူးပဲ သီချင်းတို့ရေ ။

၂၀၀၁၊ ဇွန်လ

<u>ကျေးဇူးစကား</u>

"ရောင်စုံအပိုင်းအစများ" စာအုပ်အား ဆွေသဟာစာပေ(မန္တလေး)မှ စီစဉ်ထုတ်ဝေရာတွင် စာမူရေးသားပေးရုံမျှမက စာအုပ်အပြင်အဆင်နှင့် မျက်နှာဖုံး၊ အတွင်းပန်းချီဒီဇိုင်းများပါ စီစဉ်ပေးသော ဦးကျော်ဟိန်းနှင့် ဝိုင်းဝန်းကူညီကြသော စာပေမိတ်ဆွေအပေါင်းအား ဤနေရာမှ ကျေးဇူးစကား ဆိုပါသည်။

ဆွေသဟာစာပေတိုက်
A/ I (၆၂)၊ ၂၉ လမ်းထောင့်၊
ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ မန္တလေး။

www.burmeseclassic.com

စာ ၁၅။

အပေါ့ကို ... ...
ဒါပေမယ့် အနုံး မသတ်ဖြစ်ဖူး၊ နောက်ပိုင်းလဲ ဆက်ပြီး မရေး
ဖြစ်တော့ဘူး၊ ဒီတိုင်းပြစ်ထားလိုက်တယ်။
... ...
... ...
... ... မပေးဖြစ်ပဲ သိမ်းထားတဲ့စာ

၁၉၈၄
အောက်တိုဘာလ
မဟေသီရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း

မဟေသီမဂ္ဂဇင်း က တောင်းလို့ ရေး ပေး လိုက်တာ
... ...
စာလုံး အပြစ်ထွက်လာတာပဲ။

စာ ၃၉။

ရောင်စုံ အပိုင်းအစများ

၁၉၈၆
အောက်တိုဘာလ
မဟေသီရုပ်စုံမဂ္ဂဇင်း
စာ ၁၉။

၁၉၈၇
ဇူလိုင်လ
စာပေလုပ်သားမဂ္ဂဇင်း
စာ ၇၃။

... ...
... ...
... ...
... ...
... ...

၁၉၈၈
ဇန်နဝါရီလ

စာ ဂ၅။

... ...
... ...
... ...
... ...

... ...

... အတွက် စာတစ်ခု ရေး ပေး ပါ ဆိုလို့ ရေး ထား
ပေး ဖြစ်သွားတဲ့ စာမူက ... ကျွန်တော့် ...
... မှန်ရှေ့မှာ မှန်ချင်တယ်။ နှစ်ပုဒ်လုံး က ...
... ...
နှစ်ပုဒ်လုံး ... အဖြစ်အပျက်။

၁၉၉၂
ဇွန်လ

စာ ၉၉။

စာ ၁၁၁။

၁၉၉၈ ဒီဇင်ဘာလ

စာ ၁၂၇။

ငါဆိုတာမရှိဘူးဆိုတဲ့ ဒဿနတွေသိလာတော့ ကျွန်တော်နေ...
တော်တော်သက်သာလာတယ်။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားလို့ ရအောင်
ဒီစာကို ရေးမိတာပါ။

၂၀၀၁
ဇွန်လ

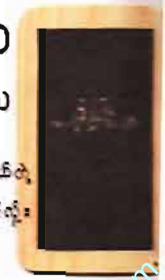

မှဲ ဆိုတဲ့ စာအုပ်အသစ်တစ်အုပ်ထွက်မယ်တဲ့
ဦး ကျော် တစ်ခုခု ရေး ပေး ပါ ဆိုလို့။

စာ ၁၃၃။

၂၀၀၁
ဇွန်လ

ကျွန်တော့် ဘဝရဲ့ အပြောင်း အလဲ ပေါင်း များ စွာ ...
ကျွန်တော် ... ... အပြောင်းအလဲကြီးတစ်ခုပါပဲ။

စာ ၁၅၇။

www.burmeseclassic.com